

04

ශාක ආකාරය හා ක්‍රියාකාරීත්වය

ශාකවල ව්‍යුහය, වර්ධනය හා විකසනය

මේ පාඩමෙහි මූලික අවධානය යොමු වන්නේ සනාල ශාකවල ව්‍යුහය, වර්ධනය හා විකසනය කෙරෙහි ය. ශාකය මූල පද්ධතියකින් හා ප්‍රරෝහ පද්ධතියකින් සමන්විත වන අතර, මේ මූල පද්ධතිය හා ප්‍රරෝහ පද්ධතිය අග්‍රස්ථවලින් වර්ධනය වේ. මේ අග්‍රස්ථ ප්‍රදේශ විභාජක හැකියාව සහිත අතර, අග්‍රස්ථ, අංකුර හා විභාජක ලෙස හැඳින්වේ.

ශාක පටක වර්ග, ව්‍යුහ කෘත්‍ය සම්බන්ධතා

විශේෂිත කාර්යයක් හෝ කාර්ය කිහිපයක් කිරීමට ඇති සෛල වර්ග එකක් හෝ වැඩි ගණනකින් යුතු සෛල සමූහයක් එක්ව ගත් විට පටකයක් ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ.

විභාජක පටක, පිහිටීම සහ ශාක වර්ධනයේ දී ඒවායේ කාර්යභාරය

ශාක දේහය තුළ දක්නට ලැබෙන විභේදනය නොවූ පටක විභාජක ලෙස හැඳින්වේ. මේ විභාජක සෛලවලට සුදුසු තත්ත්ව යටතේ අඛණ්ඩව සෛල විභාජනයට ලක් වෙමින් නව සෛල සෑදීමේ හැකියාව ඇත. මෙසේ සෑදෙන නව සෛලවලින් සමහර සෛල දික් වීමෙන් හා විභේදනය වීමෙන් ශාක දේහයට නව පටක සාදන අතර, අනෙක් සෛල විභාජක ලෙස පවතී. විභාජක පටකවලට සුප්ත කාලයක් ද ගත කළ හැකි ය. විභාජකවල ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් නව සෛල ඇති වීමත් ඒවා විභේදනය වී නව පටක එකතු වීමත් නිසා ශාකයක වර්ධනය සිදු වේ.

විභාජක පටකවල සෛලවල ලාක්ෂණික ලක්ෂණ

විභාජක පටකවල ඇති සියලු සෛල පහත සඳහන් පොදු ලක්ෂණ වලින් යුක්ත වේ.

- සියල්ල ජීවී සෛල වේ.
- සියල්ල සමවිෂ්කම්භික ය (දළ වශයෙන් ගෝලාකාරයි).
- ව්‍යුහමය හා කෘත්‍යමය වශයෙන් විභේදනය වී නැත.
- මධ්‍ය න්‍යෂ්ටියකින් යුක්තයි.
- සන සෛල ප්ලාස්මයක් සහිතයි.
- ගුණනය වීමේ හැකියාව දරයි.

විභාජක පටකවල සෛල පහත සඳහන් ලෙස අනුයාත පියවර වලින් යුක්ත අතිපිහිත ප්‍රදේශ තුනක් ලෙස සැකසී තිබේ.

- සෛල විභාජනය
- සෛල දික් වීම හා
- සෛල විභේදනය

ශාක විභාජක ප්‍රධාන වශයෙන් වර්ග තුනකට බෙදේ. ඒවා නම්,

1. අග්‍රස්ථ විභාජක
2. පාර්ශ්වික විභාජක
3. අන්තරස්ථ විභාජක

අග්‍රස්ථ විභාජක

මේ විභාජක ශාක මූලාග්‍රස්ථ හා පුරෝහ අග්‍රස්ථවල පිහිටයි. මේවායෙන් නව සෛල එකතු වීම නිසා ශාක කොටස්වල දිග වැඩි වීම සිදු වේ. අග්‍රස්ථ විභාජක නිසා සිදු වන මේ ක්‍රියාවලිය ශාකයක ප්‍රාථමික වර්ධනය ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ.

පාර්ශ්වික විභාජක

කාණ්ඩීය ශාකවල දක්නට ලැබෙන සනාල කැමිබියම හා වල්ක කැමිබියම පාර්ශ්වික විභාජක ලෙස සැලකේ. මේවා කාණ්ඩීය ශාකවල ද්විතීයික වර්ධනයට දායක වී කාණ්ඩීය ශාක කඳන් හා මුල්වල පරිධිය වැඩි කිරීම සිදු කරයි.

සනාල කැමිබියම මගින් ශාක දේහයේ ද්විතීයික ශෛලමත්, ද්විතීයික ප්ලෝයමත් නිපදවනු ලබයි. වල්ක කැමිබියම මගින් ශාකයේ සනකම් පරිවර්මය සාදයි. එය අපිවර්මය ප්‍රතිස්ථාපනය කරනු ලබයි.

අන්තරස්ථ විභාජක

තෘණ ශාක වැනි ඇතැම් ඒකබීජ පත්‍රී ශාක කඳන් පාදස්ථයේ හා පත්‍ර පාදස්ථයේ විභාජක පටක දක්නට ලැබෙන අතර, ඒවා අන්තරස්ථ විභාජක නම් වේ. ඒවා කැඩී-බිඳී යන පත්‍ර නැවත ශීඝ්‍ර වර්ධනයට දායක වේ.

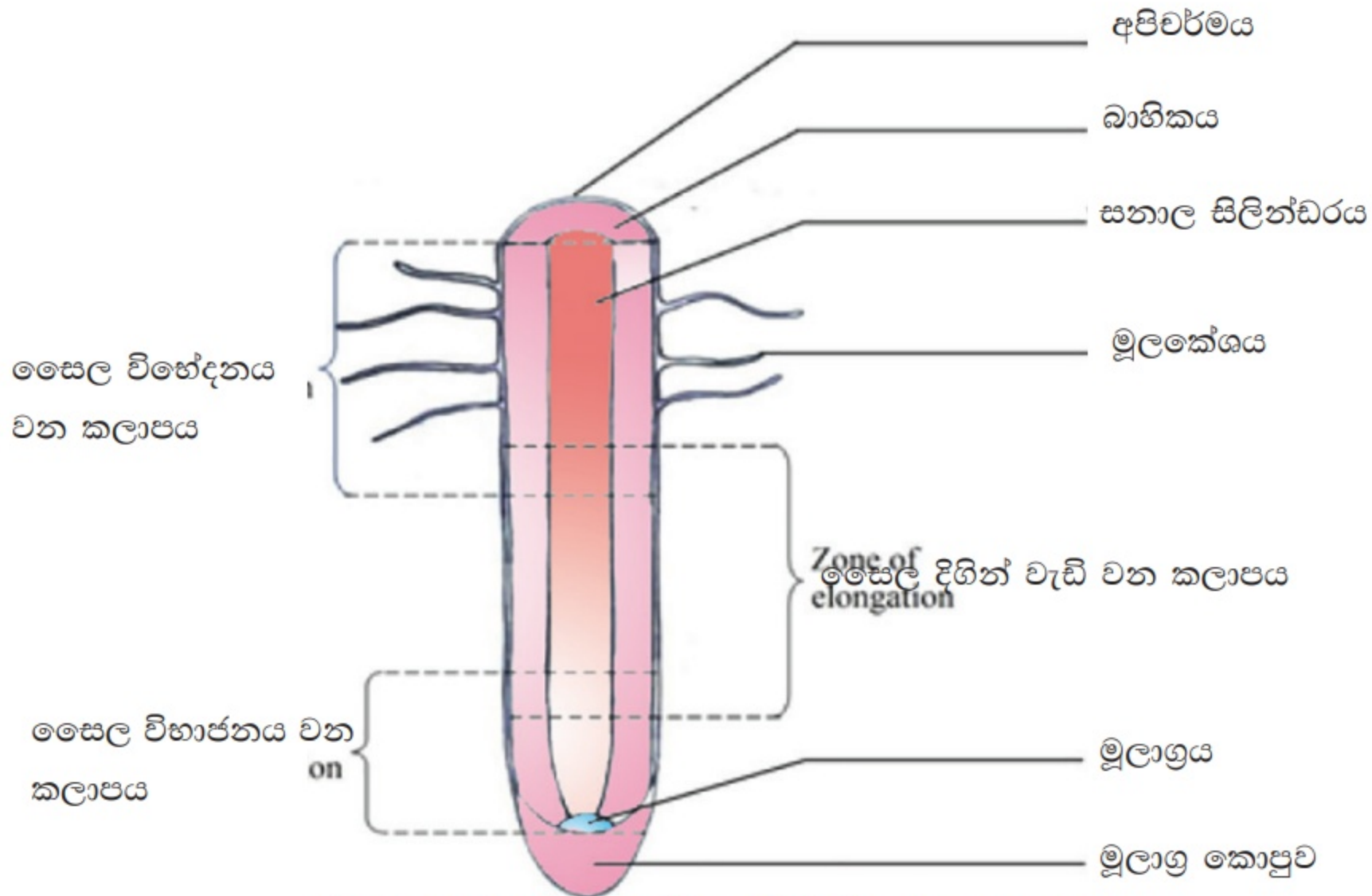
මූලෙහි ප්‍රාථමික වර්ධනය

මූලෙහි අග්‍රස්ථයේ පිහිටි මූලාග්‍ර විභාජකවල ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් මූලෙහි දිග වැඩි වීම මූලෙහි ප්‍රාථමික වර්ධනය ලෙස හැඳින්වේ. එහි දී ක්‍රියාවලි තුනක් සිදු වේ.

1. සෛල විභාජනය - අනුනන විභාජනය හේතුවෙන්
2. සෛල දිගින් වැඩි වීම
3. සෛල පරිණත වීම - විභේදනය හේතුවෙන්

මූලාග්‍රස්ථ විභාජකයේ සිට මේ ක්‍රියාවලි තුන සිදු වන ප්‍රදේශ එකිනෙකට අතිපිහිතව පවතී. එම ප්‍රදේශ පහත සඳහන් රූපසටහනෙන් දැක්වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

රූපය 4.1 මූලාග්‍ර අග්‍රස්ථයෙහි දික්කඩක දළ ව්‍යුහය

සෛල විභාජනය වන ප්‍රදේශයට මූලාග්‍රස්ථ විභාජකය හා එහි ව්‍යුත්පන්න අයත් වේ. මේ විභාජකයෙන් දෙපසට ම නව සෛල නිපදවනු ලබයි. අග්‍රස්ථ විභාජකයෙන් පිටතට නිපදවනු ලබන සෛල විභේදනය වී මූලාග්‍ර කොපුව සාදයි. මූලාග්‍ර කොපුව මගින් මූල පස තුළින් ගමන් කිරීමේ දී, ඝර්ෂණය නිසා මූලාග්‍රස්ථ විභාජකයට විය හැකි හානිය වළක්වා ගනී. අග්‍රස්ථ විභාජකයෙන් ඇතුළුට නිපදවෙන සෛල දිගු වන කලාපයේ දී දිගු වීමට ලක් වේ. සමහර විට මුලේ සෛල ඒවායේ මුල් දිග මෙන් දස ගුණයකටත් වඩා දිගු වීමට සිදු වේ. මේ නිසා මූල පස තුළට තල්ලු වේ. පරිණත වන කලාපය තුළ දී සෛල ව්‍යුහයෙන් සහ කෘත්‍යයෙන් විශේෂණය ඇරඹී විභේදනය සම්පූර්ණ වේ. සෛල කෘත්‍යමය වශයෙන් පරිණත වේ. ප්‍රාථමික වර්ධනයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මුලේ ප්‍රාථමික ව්‍යුහය සෑදේ.

කඳෙහි ප්‍රරෝහයෙහි ප්‍රාථමික වර්ධනය

ප්‍රරෝහ අග්‍රස්ථයේ පවතින ප්‍රාථමික විභාජක පටකයේ ක්‍රියාකාරීත්වය හේතුවෙන් ශාක කඳ දිගින් වැඩි වීම ශාක කඳේ ප්‍රාථමික වර්ධනය නම් වේ. ප්‍රරෝහ අග්‍රස්ථ විභාජකය ප්‍රරෝහ අග්‍රස්ථයේ පවතින විභාජනය වෙමින් පවතින බුබුළාකාර හැඩයකින් යුත් සෛල සමූහයකි.

රූපය 4.2 ප්‍රරෝහ අග්‍රස්ථයක දික්කඩ

පත්‍ර, පත්‍ර මූලාකෘතිවලින් වර්ධනය වේ. පත්‍ර

මූලාකෘති අග්‍රස්ථ විභාජකය දෙපස ඇඟිලි වැනි නෙරුම් ලෙස පවතී. සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රරෝහ අග්‍රස්ථ විභාජකය පත්‍ර මූලාකෘතිවලින් ආවරණය වී පවතී.

ප්‍රරෝහ අග්‍රස්ථ විභාජකය අනුන්‍යය මගින් නව සෛල නිපදවනු ලබන්නේ කඳ දෙසට පමණි. එම නව සෛල දික් වීම හා ඉන් පසුව විභේදනය සිදු වෙයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

මෙලෙස සෛල විභේදනය හේතුවෙන් ශාක කඳෙහි ප්‍රාථමික පටක ඇති වෙයි. ඒ නිසා ප්‍රාථමික වර්ධනය හේතුවෙන් ශාක කඳෙහි උස වැඩි වේ.

වගුව 4.1 ප්‍රරෝහ අග්‍රස්ථය හා මූලාග්‍රස්ථය අතර, වෙනස්කම්

ප්‍රරෝහ අග්‍රස්ථය	මූලාග්‍රස්ථය
ප්‍රරෝහ අග්‍රස්ථවල දක්නට ලැබේ	මුලේ අග්‍රස්ථයේ දැකිය හැකි වේ.
පත්‍ර මූලාකෘතිවලින් ආරක්ෂා වෙයි	මූලාග්‍ර කොපුවෙන් ආරක්ෂා වෙයි.
නව සෛල සෑදීම එක් දිශාවකට පමණි.	නව සෛල සෑදීම දෙදිශාවටම සිදු කරයි.

ශාක පටක පද්ධති

විභාජක පටකවලින් ඇති වන නව නව සෛල විශේෂිත කාර්යයන් කිරීම සඳහා විභේදනය වීමෙන් ශාක පටක පද්ධති ඇති කරනු ලබයි. මෙලෙස විභේදනය වීමේ දී ශාක සෛලවල සෛල ප්ලාස්මය, එහි අඩංගු ඉන්ද්‍රියකා හා සෛල බිත්ති වෙනස්වීම්වලට භාජනය වේ. මේ නිසා මේ සෛලවල ව්‍යුහයට හා කෘත්‍යයට අදාළව ශාක සෛල පොදුවේ වර්ග කිහිපයකට වෙන් කොට හඳුනා ගත හැකි ය. විශේෂිත කාර්යයක් හෝ කාර්ය කිහිපයක් කිරීමට හැකියාව වර්ග එකක් හෝ වැඩි ගණනකින් ඇති සෛල සමූහයකින් ශාක පටකයක් සමන්විත වේ.

සනාල ශාකවල පටක ප්‍රධාන පටක පද්ධති තුනකින් යුක්තය. ඒවා නම්,

- වර්මීය පටක පද්ධතිය
- පූරක පටක පද්ධතිය
- සනාල පටක පද්ධතිය

වර්මීය පටක පද්ධතිය

මෙය ශාක දේහයේ කොටස්වල පිටත ආරක්ෂක වැස්ම ලෙස ක්‍රියා කරයි.

උදා:- අපිවර්මය - ප්‍රාථමික ශාක දේහයේ කඳ, මුල් හා පත්‍ර වැනි කොටස්වලට ආරක්ෂාව සපයයි.

- තදින් ඇසුරුණු තනි සෛල ස්තරයක් ලෙස පවතියි.
- සාමාන්‍යයෙන් උච්චර්මය නමැති ඉට්ටලින් සෑදි අපිවර්මීය වැස්මකින් වායව කොටස් ආවරණය වී පවතී.
- පාලක සෛල, අපිවර්මීය කේශර (trichome) හා මූලකේශ වැනි විශේෂිත සෛල ද අපිවර්මයේ දක්නට ලැබේ.

අපිවර්මයේ කෘත්‍ය

- යාන්ත්‍රික හානිවලින් හා ව්‍යාධිජනකයන්ගෙන් සිදු වන හානිවලින් ආරක්ෂා කරයි.
- උච්චර්මය ජල හානිය වැළැක්වීමට උදවු වේ. (විජලනයෙන් ආරක්ෂා කරයි).
- මූලකේශ ජලය හා ඛනිජ අයන අවශෝෂණයට දායක වෙයි.
- පාලක සෛල මඟින් වායු හුවමාරුවට ආධාර කරයි.
- ට්‍රිකෝම (අපිවර්මයෙන් හට ගන්නා බාහිර නෙරුම් ලෙස ඇති රෝම හා ග්‍රන්ථි)

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

- කේසර වැනි ට්‍රිකෝම මගින් ජලය හානි වීම අඩු කරයි, දිලිසෙන සුදු රෝම මගින් වැඩිපුර පතිත වන ආලෝකය පරාවර්තනය කර යවයි.
- ඇතැම් අපිවර්ණීය කේශර මගින් ප්‍රාවය වන රසායනික කෘමීන්/ ව්‍යාධිජනකයන්/ ශාක හක්ෂකයන්ගෙන් ආරක්ෂාවට දායක වෙයි.

ද්විතීයික වර්ධනයෙන් පසු පරිණත ශාක කඳන්, මුල් වැනි කොටස්වල අපිවර්ණය පසු කලෙක පරිවර්ණය නමැති ආරක්ෂක ස්තරයෙන් ප්‍රතිස්ථාපනය වේ.

පූරක පටක පද්ධතිය

පූරක පටක පද්ධතිය වර්ණීය පටකය හා සනාල පටකය අතර, පිරවුමක් ලෙස ඇත. එය ප්‍රධාන වශයෙන් බාහිකය (සනාල පටකයට පිටතින් පිහිටි) හා මජ්ජාව (සනාල පටකයට ඇතුළතින් පිහිටි) යන කොටස්වලින් යුක්තය. පූරක පටකයේ, සංචිත කිරීම, ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය, සන්ධාරණය හා කෙටි දුරකට සිදු කරනු ලබන ද්‍රව්‍ය පරිවහනය වැනි කෘත්‍ය කිරීමට විශේෂණය වූ සෛල අඩංගු ය.

පූරක පටකයේ ප්‍රධාන සෛල වර්ග තුනක් දක්නට ලැබේ. ඒවා නම්,

1. මෘදුස්තර සෛල
2. ස්ථූල කෝණාස්තර සෛල
3. දෘඪස්තර සෛල

මෘදුස්තර සෛල

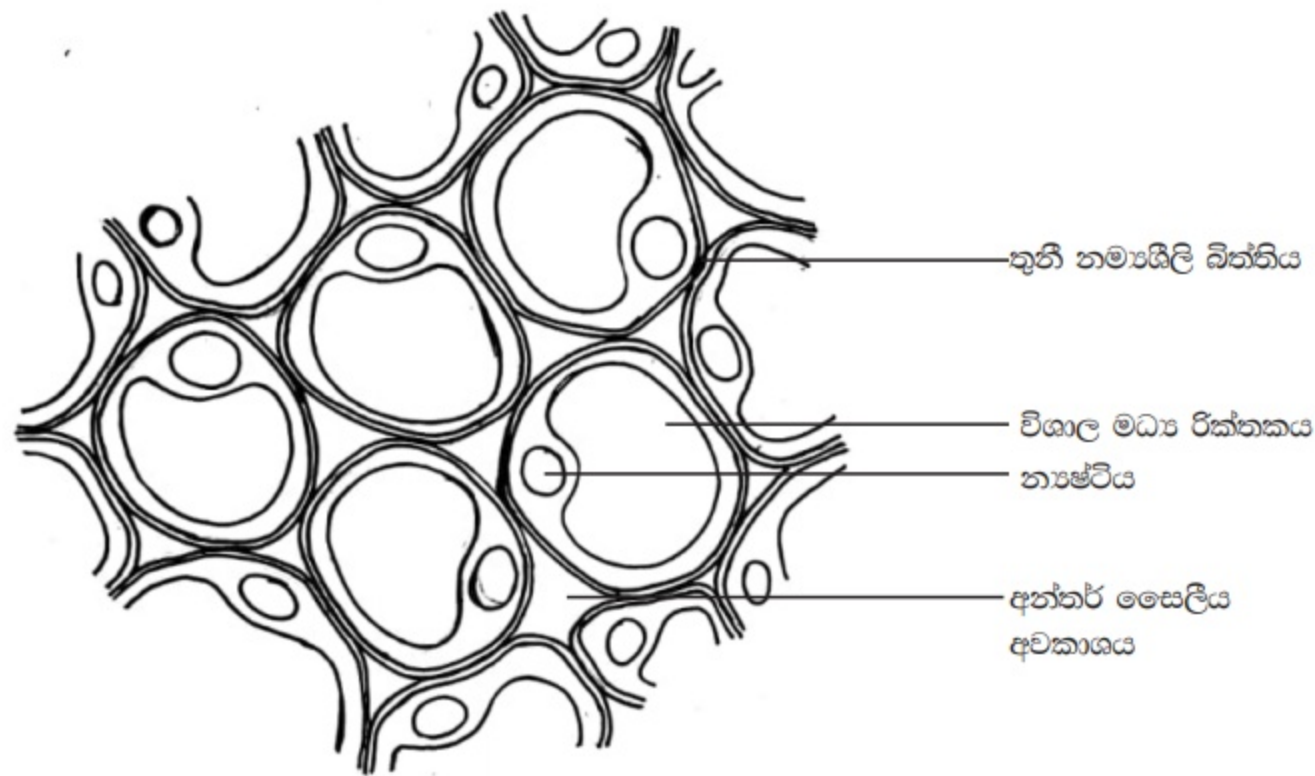
කෘත්‍යමය පරිණත අවධියේදීත් සජීවී ය.

පරිණත සෛලවල ප්‍රාථමික සෛල බිත්ති පමණක් දක්නට ලැබේ. මේ ප්‍රාථමික සෛල බිත්ති සාපේක්ෂ තුනී සහ නම්‍යශීලී වේ. බොහෝ සෛලවල ද්විතීයික බිත්ති දැකිය නොහැකි ය. මේවායේ විශාල මධ්‍යරික්තකයක් දක්නට ලැබේ.

කෘත්‍ය

- ශාකය තුළ සිදු වන බොහෝ පරිවෘත්තීය ක්‍රියා මේ සෛල තුළ සිදු කරයි.
උදා: විවිධ කාබනික ද්‍රව්‍ය සංශ්ලේෂණය
- සංචිත කෘත්‍යය
ශාක මුල් හා කඳන් තුළ දක්නට ලැබෙන සමහර සෛල තුළ ලව (ශ්වේත ලව) අඩංගු වන අතර, ඒවායේ පිෂ්ඨය සංචිත කරයි.
- බොහෝ මෘදුස්තරවලට සුදුසු තත්ත්ව සපයා දුන් විට සෛල විභාජනය හා විභේදනය වීමේ හැකියාව ඇත. මේ හැකියාව ශාකවල ඇති වන තුවාල සුව වීමේ දී දායක වෙයි. එසේ ම පටක රෝපණයේ දී තනි මෘදු ස්තර සෛලයක් මගින් ගුණනය හා විභේදනය විය හැකි සෛල ගොනුවක් සෑදීමට ද මේ හැකියාව වැදගත් වෙයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

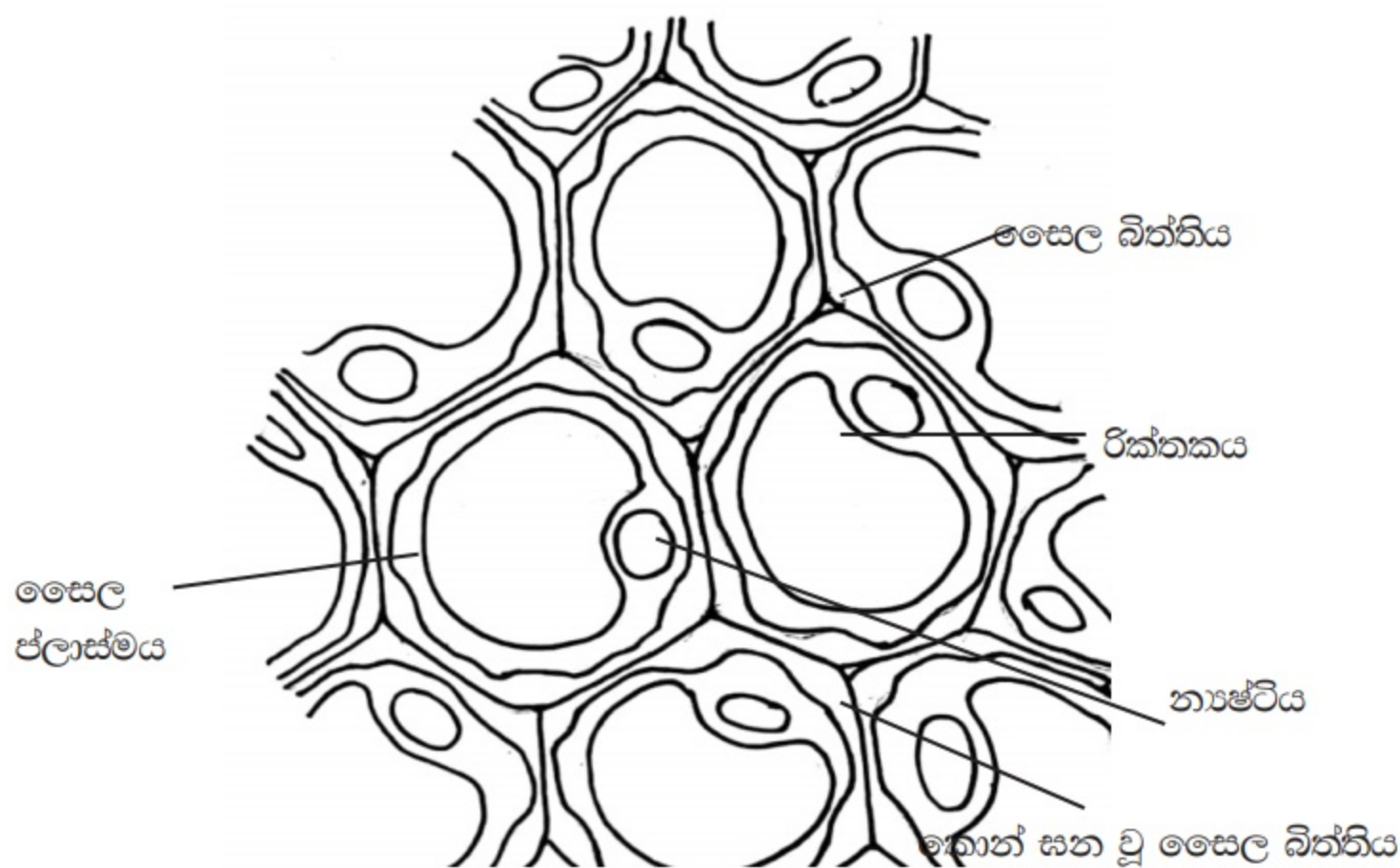
රූපය 4.3 ද්විලීය මෘදුස්තර සෛල

ස්ථූල කෝණාස්තර සෛල

- සාමාන්‍යයෙන් දිගැටි සෛල වේ.
- මෘදුස්තර සෛලවලට වඩා ඝනකමින් යුත් ප්‍රාථමික සෛල බිත්ති මේ සෛලවල ඇත.
- මේ සෛලවල සෛල බිත්ති අසමාකාරව ඝන වී ඇත .
- ළපටි ශාක කඳන්වල හා වෘන්තවල අපිච්චමයට යටින් බොහෝ විට ස්ථූලකෝණාස්තර සෛල, රැහැන් ආකාරයට පිහිටයි.
- කෘත්‍යමය පරිණත අවධියේ දී පවා මේ සෛල සජීවී ය, නමාශීලී ය.
- ඒවා මඟින් සන්ධාරණය සැපයෙන කඳන් හා මුල් සමඟ දික් වීම සිදු වේ.

කෘත්‍ය

වර්ධනයට අවහිර නොකර, ශාක කඳන් හා පත්‍රවලට යාන්ත්‍රික සන්ධාරණය සපයයි.

රූපය 4.4 ද්විලීය ස්ථූලකෝණාස්තර සෛල

දෘඩස්තර සෛල

- සෛල දික් වීමෙන් පසුව ද්විතීයික සෛල බිත්ති සෑදීම සිදු වෙයි.
- ලිග්නින් විශාල ප්‍රමාණයකින් සනකම් වූ ද්විතීයික සෛල බිත්ති දරයි.
- පරිණත අවධියේ දී මේ සෛල අජීවී සෛල වේ.

දෘඩස්තර සෛල වර්ග දෙකක් පවතී.

1. උපල සෛල
2. දෘඩස්තර තන්තු

උපල සෛල තන්තුවලට වඩා කෙටි හා මහතින් වැඩි අතර, අක්‍රමවත් හැඩයක් දරයි. ඒවාට බෙහෙවින් සනකම් වූ ලිග්නිනවනය වූ ද්විතීයික බිත්ති ඇත. වර්ධනය සම්පූර්ණයෙන් නතර වූ ශාක කොටස්වල මේවා දැකිය හැකි ය.

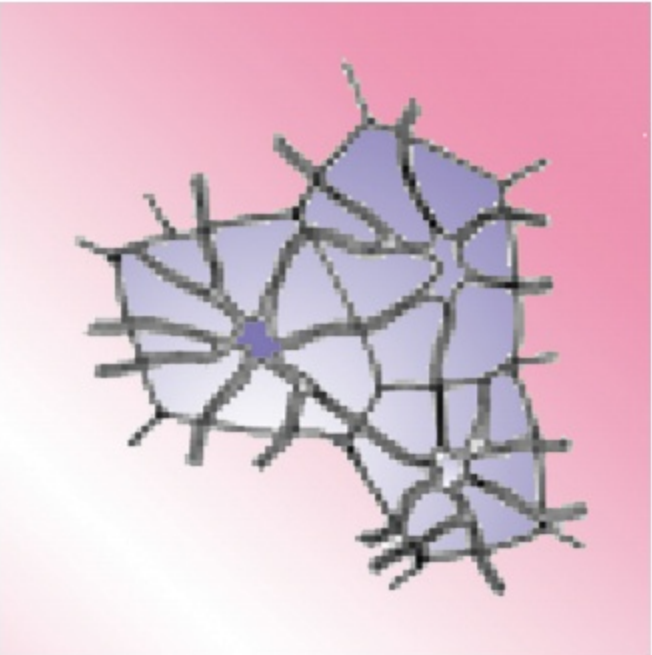
උදා: කටු ලෙස පවතින එලාවරණවල, බීජාවරණවල හා ඇතැම් එලවල (පෙයාර්ස්) මාංසලයේ

තන්තු සාමාන්‍යයෙන් රැහන් වැනි සමූහ වශයෙන් පිහිටයි. ඒවා දිගැටි, සිහින්, දෙකෙළවර උල් වූ හැඩයක් ඇති සෛල වේ. වාණිජ වශයෙන් කෙඳි ලබා ගැනීමට ප්‍රයෝජනවත් වේ.

උදා: හණ කෙඳි, පොල් කෙඳි

කෘත්‍යය

තන්තු හා උපල සෛල ශාකයට සංධාරණය සහ ශක්තිය ලබා දීමට විශේෂණය වී ඇත.

රූපය 4.5 - උපල සෛලයක හරස්කඩක්

සනාල පටක - ශෛලම සහ ප්ලෝයම

ශෛලම පටකය

- ආවෘත බීජක ශාක හා ඇතැම් විවෘත බීජක ශාකවල ශෛලමය වාහිනී ඒකක හා වාකහකාහ තන්තු හා මෘදුස්තරවලින් යුක්ත වේ.
- සෛලම වාහිනී ඒකක හා වාහකාහ ප්‍රධාන වශයෙන් ජලය සන්නයනය කරයි.
- ඒවා කෘත්‍යමය පරිණත අවධියේ දී අජීවී සෛල ලෙස දක්නට ලැබේ.
- තන්තු සන්ධාරක ශක්තිය සපයයි.
- මෘදුස්තර සංචිත කෘත්‍යය ද අරීය ජල පරිවහනය ද සිදු කරයි.

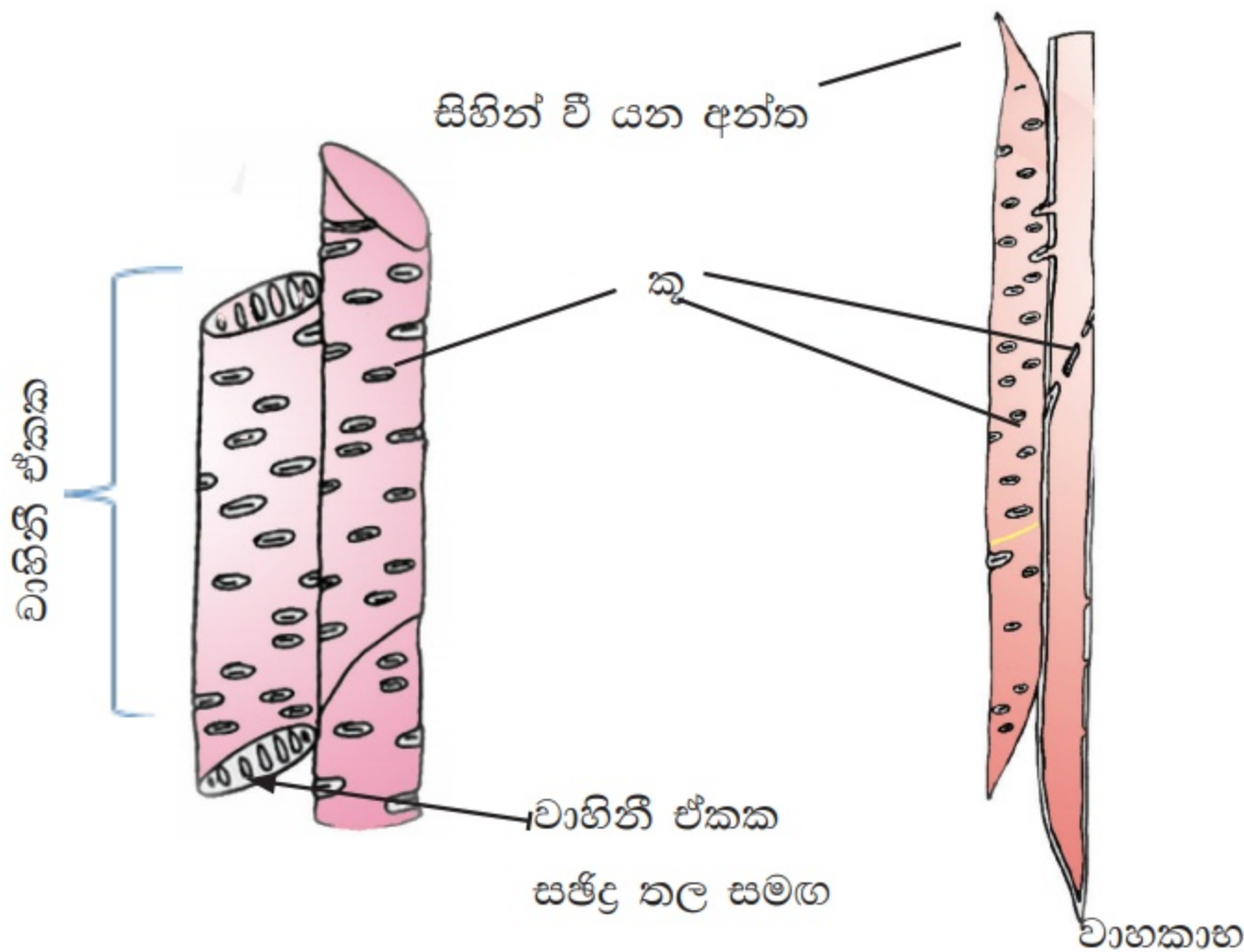
© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

වාහිනී ඒකක

- සියලු ආවෘත බීජක ශාක සහ සමහර විවෘත බීජක ශාකවල වාහිනී ඒකක දක්නට ලැබේ.
- මේවා දිගැටි සිලින්ඩරාකාර වේ.
- වාහකාභවලට වඩා කෙටි හා පළල් වන අතර, තුනී බිත්ති දරයි.
- මේවායේ ද්විතියික බිත්ති ලිඟ්නීන්වලින් සන වී ඇත.
- මේ නිසා ආතතියක් යටතේ සිදු වන ජල පරිවහනයේ දී සන්ධාරනය සපයමින් බිඳවැටීම වළක්වයි.
- වාහිනී ඒකක එකිනෙක හා බැඳෙන හරස් බිත්තිවල සජ්ද තල පිහිටන අතර, අනෙක් බිත්ති මත කු පිහිටයි.
- මේවායේ හරස් බිත්තිවල ඇති සජ්ද තල අගින් අග පේළියට පිහිටමින් සෛලම වාහිනී සාදයි.
- සජ්ද තල ඔස්සේ ජලය නිදහසේ ගලා යයි.

වාහකාභ

- සියලු සනාල ශාකවල දක්නට ලැබේ.
- මේවා දිගැටි, සිහින්, දෙකෙළවර උල් වූ හැඩයක් ගන්නා සෛල වේ.
- මේවායේ ද්විතියික බිත්ති ලිඟ්නීන්වලින් සන වී ඇත. ද්විතියික බිත්තිවල කු පිහිටයි.
- කු හරහා ජලය එක් සෛලයක සිට අනෙකට ගමන් කරයි.
- ලිඟ්නීන්වලින් සන වී තිබීම නිසා යාන්ත්‍රික සන්ධාරණය සපයන අතර ම, ආතතියක් යටතේ ජලය ගමන් කිරීමේ දී බිඳවැටීම වළක්වයි.

රූපය 4.6 වාහිනී ඒකකය සහ වාහකාභ

ප්ලෝයම පටකය

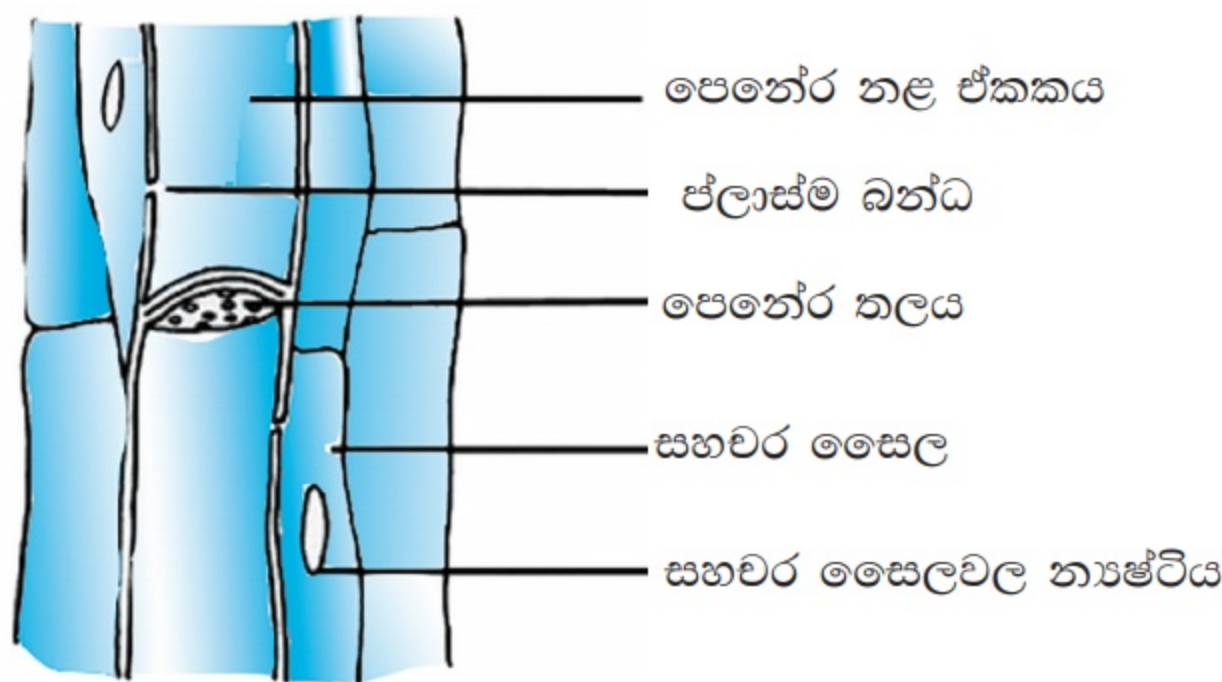
- ආවෘත බීජක ශාකවල පෙතේර නළ ඒකක, සහවර සෛල, මෘදුස්තර සෛල හා තන්තුවලින් යුක්තය.
- තන්තු හැර ප්ලෝයම පටකයේ සියලු සෛල සජීවී සෛල වේ.
- බීජ රහිත සනාල ශාකවල හා විවෘත බීජක ශාකවල ප්ලෝයමයේ පෙතේර නළ ඒකක හා සහවර සෛල නොපිහිටන අතර, පෙතේර නළ ඒකක වෙනුවට ඒ ශාකවල දිගැටි, පටු සෛල වර්ගයක් වන පෙතේර සෛල පිහිටයි.

පෙතේර නළ ඒකක

- මේවා තුළ න්‍යෂ්ටිය, රයිබොසෝම, කැපී පෙනෙන රික්තකයක් හා සෛල සැකිලි කොටස් දැකිය නොහැකි ය.
- සෛල ප්ලාස්මය පර්යන්ත තුනී ස්තරයක් බවට ක්ෂීණ වී ඇත.
- මෙවැනි සෛලගත ද්‍රව්‍ය නැති නිසා මේ සෛල තුළින් පෝෂක ද්‍රව්‍ය නිදහසේ ගලායෑමට ඉඩ සලසයි.
- පේතේර නළ ඒකක එක මත එක පිහිටීම මගින් පෙතේර නළ සාදයි.
- පෙතේර නළ ඒකක අතර, ඇති හරස් බිත්ති මත ඡද්‍ර සහිත තලයක් පිහිටන අතර, එය පෙතේර තලය නම් වේ.
- එක් පෙතේර නළ ඒකකයක සිට අනෙක දක්වා ද්‍රව්‍ය ගලා යෑමට මේ පෙතේර තල ඉඩ සලස්වයි.

සහවර සෛල :

- මේවා තුළින් ද්‍රව්‍ය ගමන් නොකරයි.
- එක් එක් පෙතේර නළ ඒකකයට යාබදව පිහිටමින්, ඒවා සමඟ ප්ලාස්ම බන්ධ විශාල සංඛ්‍යාවක් මගින් සම්බන්ධ වේ.
- මේ සෛලය තුළ පවත්නා න්‍යෂ්ටිය හා රයිබොසෝම යාබද පෙතේර නළ ඒකකයේ කෘත්‍ය පාලනයට ද සහභාගී වේ.
- ශාක පත්‍රයේ ඇති ප්ලෝයමවල අඩංගු සමහර සහවර සෛල ප්ලෝයම බැර කිරීමේ දී දායක වන අතර, සමහර අවයව තුළ පිහිටි ඇතැම් සහවර සෛල ප්ලෝයම හර කිරීමට උදවු වේ.

රූපය 4.7 - පෙතේර නළ ඒකකයක සහ සහවර සෛලයක දික්කඩ

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

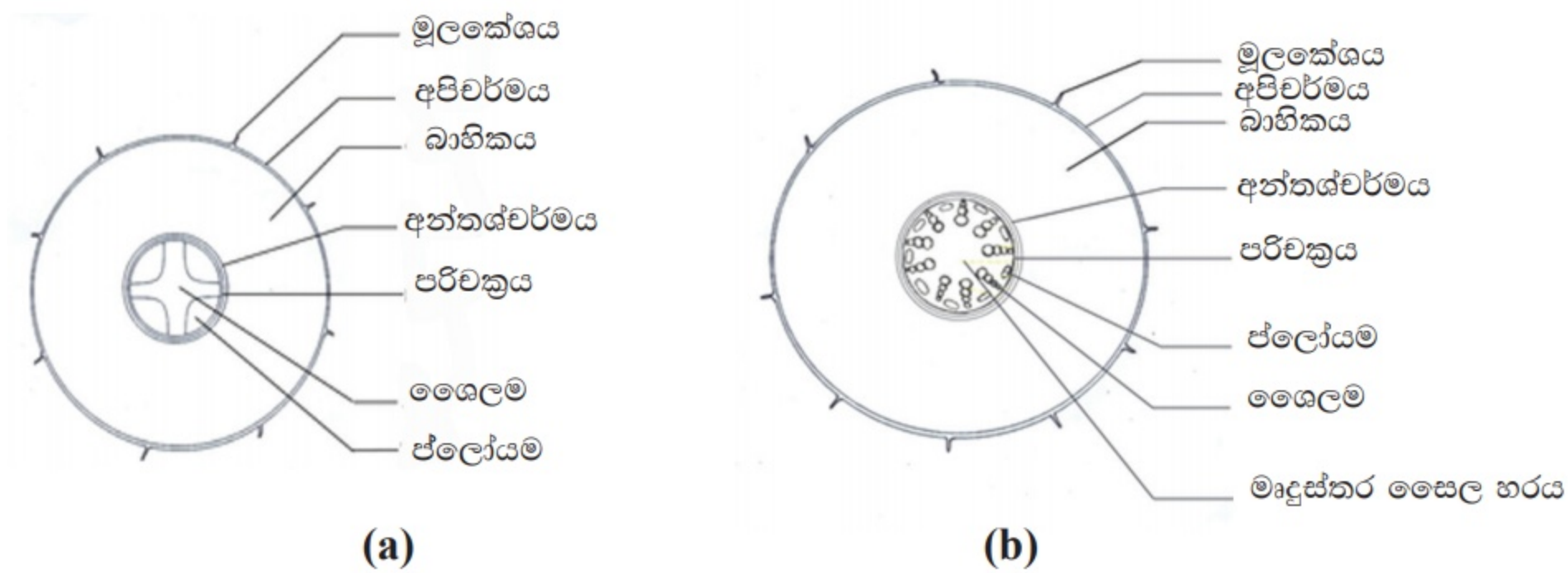
ශාකවල වර්ධනය හා විකසන ක්‍රියාවලිය

ශාක වර්ධනය

ජීවියකුගේ විකසනයත් සමඟ වියළි ස්කන්ධයේ සිදු වන අප්‍රතිවර්තය වැඩි වීම වර්ධනය ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ. මෙය බොහෝ විට විභාජක පටක මඟින් නිපදවනු ලබන සෛල නිසා සෛල සංඛ්‍යාවේ වැඩි වීම හා සෛල දිගින් වැඩි වීම හේතුවෙන් සිදු වේ. ශාක තම ජීවිත කාලය පුරා වර්ධනය සිදු කරන අතර, එය අනිශ්චිත වර්ධනය ලෙස හැඳින්වේ.

ශාක මූලක ප්‍රාථමික ව්‍යුහය

ගෛලම හා ජ්ලෝයම පටකයේ ව්‍යාප්ති රටාව හැර, ඒක බීජ පත්‍රි හා ද්විබීජපත්‍රි මූල්වල ව්‍යුහය බොහෝ දුරට සමාන ය.

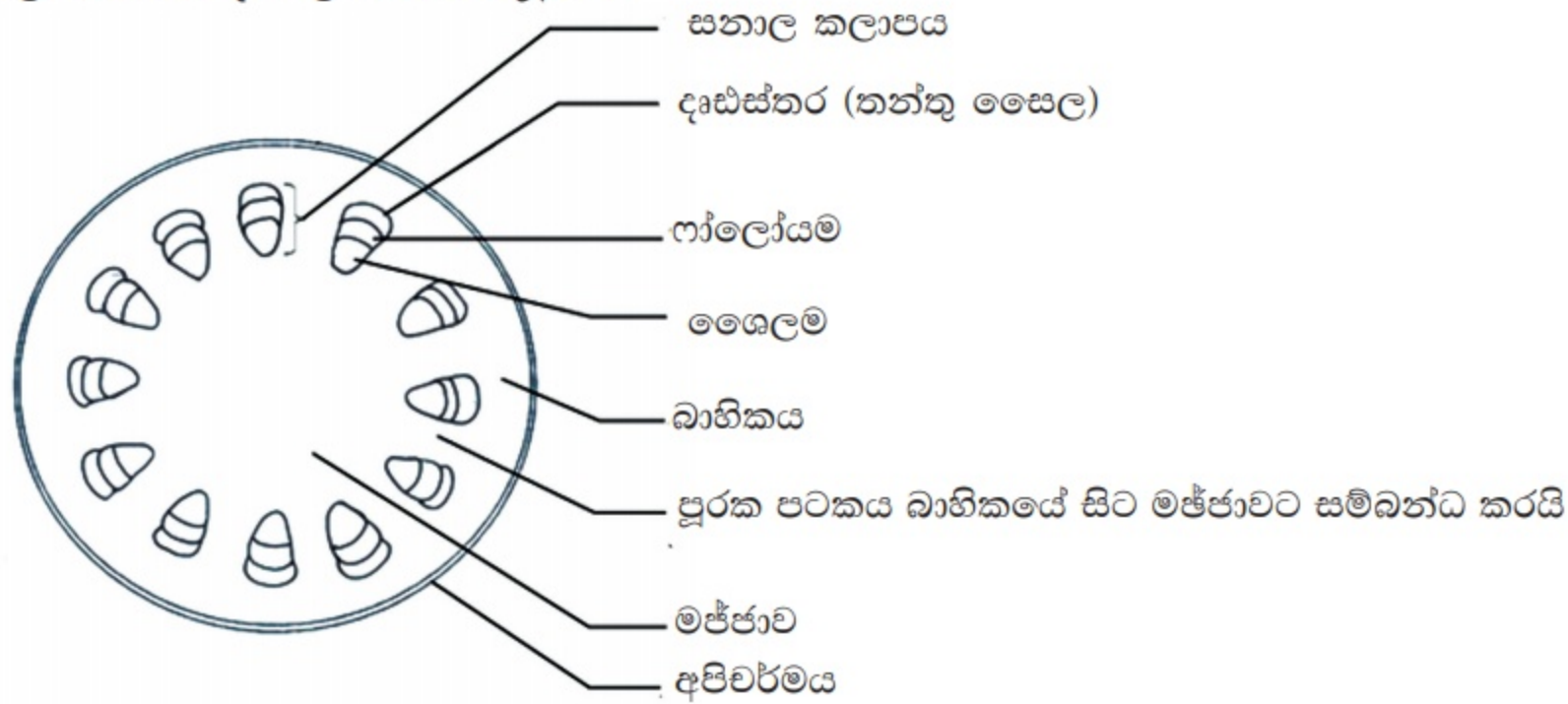
රූපය 4.8 - ද්වි බීජ පත්‍රි (a) සහ ඒක බීජ පත්‍රි (b) මූල්වල ප්‍රාථමික ව්‍යුහය

- ප්‍රාථමික මූලෙහි පිටතින් ඇති සෛල ස්තරය අපිවර්මයයි. ඇතැම් අපිවර්මීය සෛලවල පිටතට වැඩෙන ඇඟිලි ආකාර ප්‍රසර දැකිය හැකි අතර, ඒවා මූලකේශ නම් වේ.
- අපිවර්මය මඟින් මූලෙහි අභ්‍යන්තර කොටස් ආරක්ෂා කරන අතර, මූලකේශ ජලය හා ඛනිජ අවශෝෂණයට දායක වේ.
- අපිවර්මය හා සනාල සිලින්ඩරය අතර, බාහිකය ලෙස හඳුන්වන පූර්ක පටකය දක්නට ලැබෙයි. එය ප්‍රධාන වශයෙන් ම, අන්තර් සෛලීය අවකාශ සහිත මෘදුස්තර සෛලවලින් සැදී ඇත.
- බාහිකය ප්‍රධාන වශයෙන් ම කාබෝහයිඩ්‍රේට් සංචිත කරයි. ඊට අමතරව එය මඟින් ජලය හා ඛනිජ අයන ශාකයේ අන්තශ්වර්මය දෙසට පරිවහනය කරනු ලබයි.
- බාහිකයේ ඇතුළතම ස්තරය අන්තශ්වර්මය නම් වේ. එය තනි සෛල ස්තරයකින් යුක්තය.:
- අන්තශ්වර්මයකැස්පාරියන් පටිය නමැති සුබෙර්නිහවනය වූ පටියක් දරන අතර, අන්තර් සෛලීය අවකාශ නොදරයි. මෙහිසා අන්තශ්වර්මය මඟින් බාහික ඇපොප්ලාස්ටය, සනාල ඇපොප්ලාස්ටයෙන් වෙනු කරනු ලබයි.
- අන්තශ්වර්මයට ඇතුළතින් මෘදුස්තර සෛල ස්තර දෙකකින් හෝ තුනකින් සැදුණු පරිවක්‍රය පිහිටයි. ද්විබීජපත්‍රි ශාක මූල්වල ඇති මේ සෛලවලට විභාජනය වීමේ හැකියාවක් ඇති අතර, ශාක මූලෙහි පාර්ශ්වික මුල් හටගැනීමටත්, එහි ද්විතීයික වර්ධනය සිදු කිරීමටත් දායක වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

- පරිවක්‍රයට ඇතුළත් සනාල පටකය සහ මධ්‍යහරයක් ලෙස දක්නට ලැබේ. ද්විබීජ පත්‍රි ශාක මූලක හරස්කඩක මධ්‍යයෙහි ශෛලම තරුවක හැඩයට දක්නට ලැබේ. ශෛලම පටකයේ බාහු අතර, පිහිටි ඇලියක් බඳු ප්‍රදේශයේ ප්ලෝයම පටකය පිහිටයි.
- ඒකබීජපත්‍රි මූල්වල සනාල පටක මධ්‍යයෙහි මෘදුස්තර සෛලවලින් සෑදුණු හරයක් ඇති අතර, එය වට කරමින් මාරුවෙන් මාරුවට පිහිටි ශෛලම හා ප්ලෝයම මඟින් සෑදුණු වළයක් දැකිය හැකි ය.
- ඒකබීජපත්‍රි මූලක පරිවක්‍රයට විභාජනය වීමේ හැකියාව නැත.

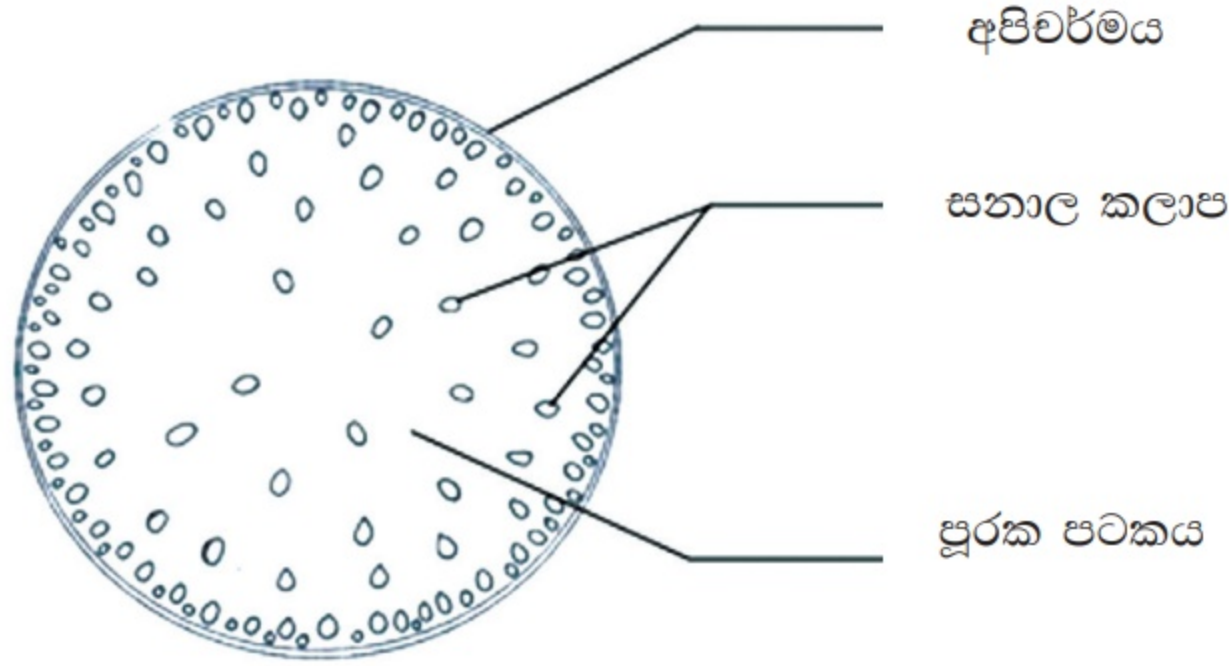
ද්විබීජපත්‍රි ශාක කඳක ප්‍රාථමික ව්‍යුහය

රූපය 4.9 ද්විබීජපත්‍රි ශාක කඳක හරස්කඩ - ප්‍රාථමික ව්‍යුහය

- පිටතින් පිහිටි අපිවර්මය සෛල ස්තරය මඟින් ඇතුළත කොටස් වියළී යෑමෙන් හා ආසාදනවලින් ආරක්ෂා කරයි. අපිවර්මයේ තැනින් තැන පූටිකා ලෙස හඳුන්වන කුඩා සිදුරු ඇත.
- අපිවර්මයට වහාම ඇතුළත් බාහිකය දක්නට ලැබෙන අතර, එය ප්‍රධාන වශයෙන් මෘදුස්තර සෛල අඩංගු ය.
- සන්ධාරණය සැපයීම සඳහා අපිවර්මයට ඇතුළත් ස්ථූලකෝණස්තර සෛල තිබිය හැකි ය.
- බාහිකයේ දෘඩස්තර තන්තු ද පිහිටිය හැකි අතර, ඒවා මඟින් අවශ්‍ය අමතර සන්ධාරණයක් සපයයි.
- සනාල කලාප වලයක් ලෙස පිහිටයි. සනාල කලාපයක ප්‍රාථමික ප්ලෝයම බාහිකය දෙසටත් ප්‍රාථමික ශෛලම මජ්ජාව දෙසටත් පිහිටන අතර, ඒ දෙකට මැදිව කැම්බියම් පටකයක් පිහිටයි.
- සනාල කලාපයට පිටතින් දෘඩස්තර සෛල ගොනුවක් පිහිටයි.
- සනාල කලාපවල ඇතුළත් මෘදුස්තර සෛලවලින් සෑදුණ විශාල මජ්ජාවක් දැකිය හැකිය.
- පාර්ශ්වික ශාඛා හටගැනීම මතුපිට පෘෂ්ඨයේ පවතින කකෂීය අංකුර මඟින් සිදු කරයි.

ඒකබීජ පත්‍රි ශාක කඳක ප්‍රාථමික ව්‍යුහය

රූපය 4.10 දර්ශීය ඒකබීජපත්‍රි ශාක කඳක හරස්කඩ ප්‍රාථමික ව්‍යුහය

- ඒකබීජපත්‍රි ශාක කඳක පූරක පටකය බාහිකය සහ මජ්ජමය ලෙස විභේදනය වී නැත.
- බොහෝ ඒක බීජ පත්‍රි ශාක කඳන්වල සනාල කලාප පූරක පටකය තුළ විසිරී පවතී.
- සෑම සනාල කලාපයක් ම දෘඪස්තර කොපුවකින් වට වී ඇත. සනාල කලාපයක් තුළ ශෛලම හා ප්ලෝයම පටක අඩංගු නමුත්, ඒ දෙක අතර, කැම්බියම් පටකයක් නොපවතී.

ද්විතීයික වර්ධනය

- පාර්ශ්වික විභාජක මඟින් නිපදවනු ලබන නව සෛල හේතුවෙන් ශාක කඳන් හා මුල්වල විෂ්කම්භය වැඩි වීම ද්විතීයික වර්ධනය ලෙස හැඳින්වේ.
- මේ ක්‍රියාවලිය කාෂ්ඨය, බහුවාර්ෂික ශාක, සියලුම විවෘත බීජක ශාක, විශේෂ හා බොහෝ ද්විබීජපත්‍රි ශාක විශේෂවල මුල් හා කඳන්වල සිදු වේ.
- පාර්ශ්වික විභාජක වන සනාල කැම්බියම හා වල්ක කැම්බියම ද්විතීයික වර්ධනයේ දී නව සෛල හා පටක නිපදවයි.
- සනාල කැම්බියම මඟින් ප්‍රාථමික ශෛලම දෙසට ද්විතීයික ශෛලම (කාෂ්ඨය) හා ප්‍රාථමික ප්ලෝයම දෙසට ද්විතීයික ප්ලෝයම නිපදවීමෙන් ශාක කඳේ සනාල ප්‍රවාහය වැඩිවීමත් ශාක කඳට වැඩි සන්ධාරක ශක්තියක් ලැබීමත් සිදු වේ.
- වල්ක කැම්බියම මඟින් ප්‍රධාන වශයෙන් ම සුබෙරින්වලින් (ඉටි) සෛල බිත්ති සනකම් වූ තද සහ පිටත ආවරණයක් සාදන අතර, එමඟින් ශාක කඳෙන් සිදු වන ජල හානිය වැළැක්වේ. එසේම කෘමීන්, දිලීර හා බැක්ටීරියාවන්ගෙන් සිදු වන ආක්‍රමණ ද වළකී.
- කාෂ්ඨය ශාකවල ප්‍රාථමික වර්ධනය හා ද්විතීයික වර්ධනය එක්වර සිදු වේ. ශාකයේ ළපටි කොටස්වල ප්‍රාථමික වර්ධනය සිදුවෙමින් ඇති කරන නව සෛල මඟින් ශාක කඳන් හා මුල් දිගින් වැඩි වන අතර, ද්විතීයික වර්ධනය සිදු වෙමින් ප්‍රාථමික වර්ධනය නැවතී ඇති පරිණත ශාක කඳන් හා මුල්වල විෂ්කම්භය වැඩි කරයි.
- සනාල කැම්බියමේ ක්‍රියාකාරීත්වය හේතුවෙන් ද්විතීයික සනාල පටක නිපදවනු ලබයි.
- දර්ශීය කාෂ්ඨය ශාක කඳක, සනාල කැම්බියම විභේදනය නොවූ තනි සෛල ස්තරයකින් සෑදුණු අඛණ්ඩ සිලින්ඩරයක් ලෙස පවතී. මෙය මජ්ජමය සහ ප්‍රාථමික ශෛලමයට පිටතින් හා ප්‍රාථමික ප්ලෝයමයට සහ බාහිකයට ඇතුළතින් පිහිටයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

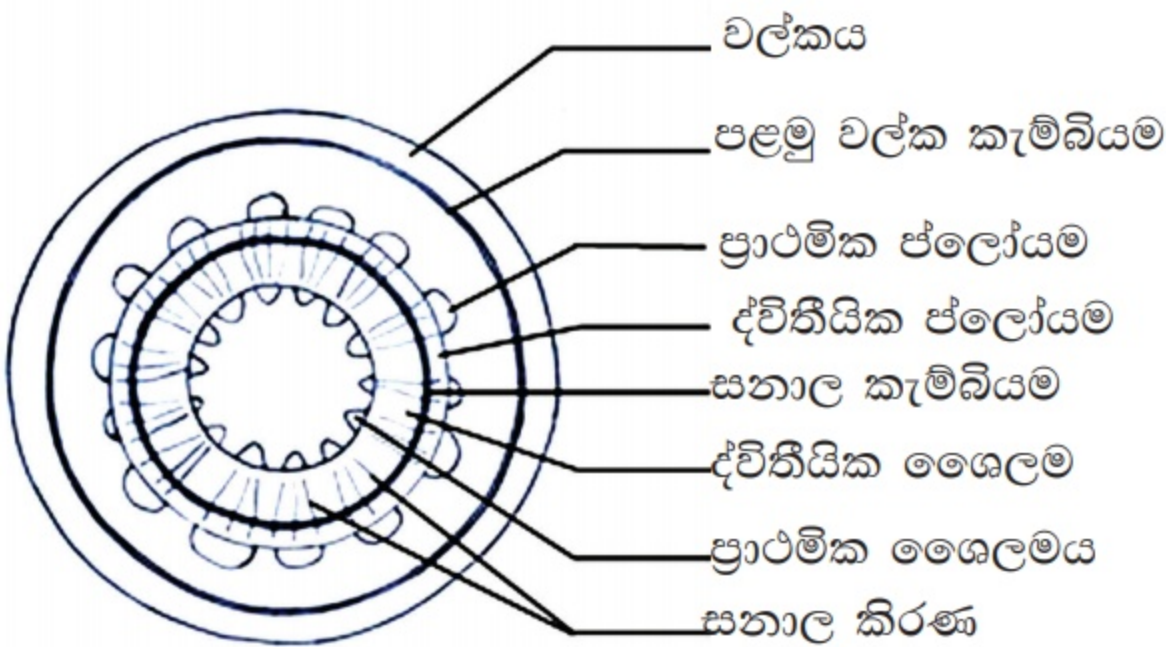
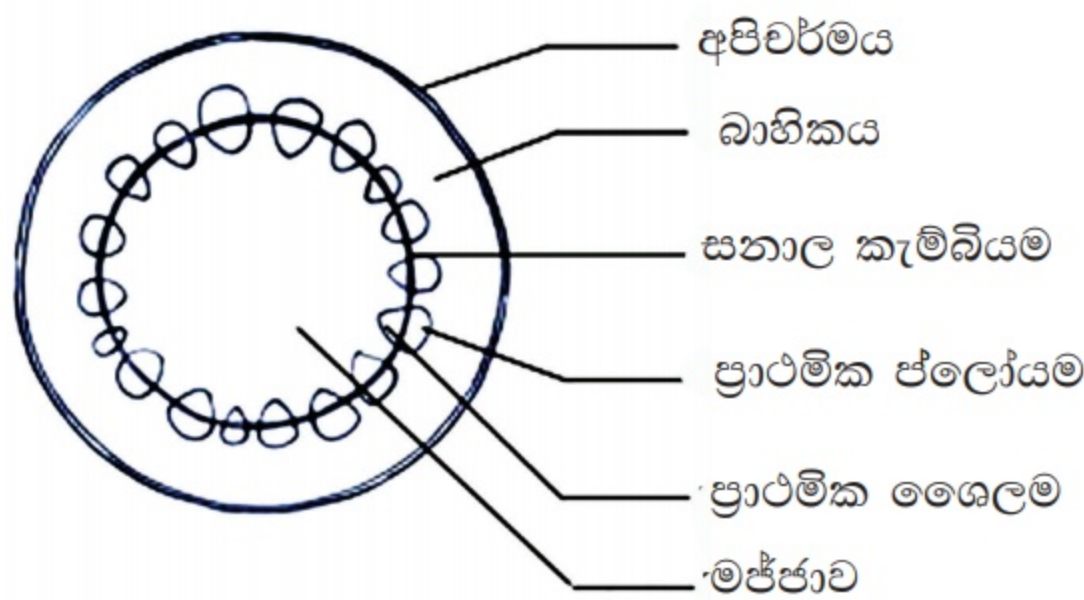
- දර්ශීය කෘෂ්ඨය ශාක මූලක, සනාල කැම්බියම ප්‍රාථමික ශෛලමයට පිටතින් හා ප්‍රාථමික ප්ලෝමයට හා පරිවක්‍රයට ඇතුළත් පාර්ශ්වික ව පිහිටයි.
- මෙහි ඇති විභාජක සෛල විභාජනය වීම හේතුවෙන් සනාල කැම්බියමේ පරිධිය වැඩි වන අතර ම, ද්විතීයික ශෛලම කැම්බියමෙන් ඇතුළතටද ද්විතීයික ප්ලෝමයම කැම්බියමෙන් පිටතට ද එකතු වේ.
- හරස් කඩක ද සනාල කැම්බියම මවුලික වලයක් සේ දිස් වේ.
- මෙහි සමහර මවුලිකවල දිගැටි හැඩයක් ගන්නා අතර, ඒවායේ දික් අක්ෂය කඳේ හෝ මුලේ හෝ අක්ෂයට සමාන්තරව දිශානත වී ඇත.
- මේවා මඟින් ශෛලම පටකයේ වාහකාහ, වාහිනී ඒකක, මෘදුස්තර සහ ශෛලම තන්තු ප්ලෝමයම පටකයේ පෙතේර නළ ඒකක, සහවර සෛල, ප්ලෝමයම තන්තු සහ ප්ලෝමයම මෘදුස්තර හා තන්තු නිපදවනු ලැබේ.
- සනාල කැම්බියමේ පිහිටි අනෙක් මවුලික කෙටි වන අතර, ඒවා කඳේ හෝ මුලේ අක්ෂයට ලම්බකව දිශානතව ඇත.
- ඒවා මඟින් සනාල කිරණ සාදයි. ඒවායේ ප්‍රධාන වශයෙන් ද්විතීයික ශෛලම හා ද්විතීයික ප්ලෝමයම එකිනෙක සම්බන්ධ කරන මෘදුස්තර සෛල පිහිටයි. තව ද එම සෛල කබොහයිඩ්‍රේට් සංචිත කිරීමටත් තුවාල සුව වීමේදීත් ආධාර කරයි.
- ද්විතීයික වර්ධනය වසර ගණනාවක් පුරා අඛණ්ඩව සිදු වීමේ දී, ද්විතීයික ශෛලම (කෘෂ්ඨය) ස්තර ලෙස තැන්පත් වේ.
- ද්විතීයික ශෛලම සෛලවල බිත්ති තදින් ලිග්නීනවනය වී ඇති අතර, එය ශාකයේ කෘෂ්ඨයෙහි තද බවට හා ශක්තිමත් බවට දායක වෙයි.
- ද්විතීයික වර්ධනයේ මුල් අවධිවලදී කඳෙහි හා මුලෙහි අපිච්චමය ඉවතට තල්ලු වී යන අතර, එය පිපිරී වියළී ගැලවී යයි.
- කඳෙහි බාහිකයේ බාහිර ස්තරයෙන් හට ගන්නා වූ ද, මුලෙහි පරිවක්‍රයේ බාහිර ස්තරයෙන් ද හට ගන්නා වූ, බෙදීමට ලක්විය හැකි සෛල සිලින්ඩරයක් විභාජක හැකියාව ලබා ගෙන වල්ක කැම්බියම සාදයි.
- වල්ක කැම්බියම මඟින් පිටතට වල්කය නිපදවයි.
- වල්ක කැම්බියම හා එයින් නිපදවන පටක එක්ව ගත් කල පරිවර්මය ලෙස හැඳින්වේ.
- වල්ක සෛල පරිණත වීමේ දී ඒවායේ බිත්ති තුළ සුබෙරින් නමැති ජලහීනික ඉටි විශේෂයක් තැන්පත් වීමෙන් ඒවා අජීවී සෛල බවට පත් වේ.
- වල්ක පටක, බාධකයක් ලෙස ක්‍රියා කරමින් ශාක කඳෙන් හා මුලෙන් සිදු වන ජල හානිය වළක්වන අතර ම, භෞතික හානි හා ව්‍යාධිජනකයන්ගෙන් සිදු වන හානි ද වළක්වාලයි.
- එක් එක් වල්ක කැම්බියම හා එය මඟින් නිපදවන සියලු පටක එක්ව පරිවර්මය නම් ස්තරයක් සාදන හඳුන්වන අතර, එය ජලයට හා වායුවලට අපාරගමය වේ.
- මේ නිසා පරිවර්මයේ තිරස් පැළුම් ලෙස වා සිදුරු නමැති කුඩා සිදුරු, ලිහිල්ව සැකසුණු වල්ක සෛලවලින් ඇති වන අතර, ඒවා වායු හුවමාරුවට උදවු වේ.
- තවදුරටත් ශාක මුලෙහි හා කඳෙහි වර්ධනය සිදු වන විට වල්ක කැම්බියම ස්තරය බිඳී යන අතර, එහි විභාජක හැකියාව නැති වී, වල්ක සෛල බවට පත් වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

- මේ නිසා නව වල්ක කැම්බියමක් ඇතුළත්ව ඇති වීම ආරම්භ කරයි. එමඟින් නව පරිවර්තීය ස්තරයක් ඇති කරනු ලැබේ.
- බොහෝ ශාක කඳන්වල මෙලෙස නව සෛල ඇති වීමේ දී වල්කයේ පිටත ප්‍රදේශ පිපිරී ගැලවී ඉවත් වී යයි.

සනාල කැම්බියම හා වල්ක කැම්බියම මගින් නිපදවනු ලබන නව පටක නිසා මෙලෙස ශාක කඳෙහි හා මූලෙහි වට ප්‍රමාණය වැඩි වීම ද්විතියික වර්ධනයේ දී සිදු වේ.

වල්කය පොදුවේ සාවද්‍ය ලෙස පොත්ත ලෙස ද හඳුන්වන නමුත් ශාකයක පොත්තට සනාල කැම්බියම පිටතින් ඇති සියලු පටක අයත් වේ. එනිසා පොත්තේ ප්‍රධාන කොටස් ලෙස ද්විතියික ප්ලෝයම හා පරිවර්තය අයත් වේ.

රූපය 4.11 - ද්විතියික කාෂ්ඨීය ශාකයක ද්විතියික වර්ධන ක්‍රියාවලිය

අරටුව හා එළය

- කාෂ්ඨීය ශාක ක්‍රමයෙන් වයස්ගත වීමේ දී මූලින් ඇති වූ පැරණි ද්විතියික ශෛලම පටක තවදුරටත් ජලය හා ඛනිජ පරිවහනය සිදු නොකරයි. මේ අක්‍රීය ස්තර අරටුව ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ. ඒවා ශාක කඳ හෝ මූල මධ්‍යයට ආසන්නව පිහිටයි.
- මෙයට පිටතින් ඇති තවදුරටත් ශෛලම යුෂය පරිවහනය කරන නව ද්විතියික ශෛලම පටක එළය ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ.

- සාමාන්‍යයෙන් අරටුව එළයට වඩා තද පැහැයෙන් යුක්තයි. එයට හේතුව අරටුවේ සෛල අවකාශ පුරා ඇති රෙසින් හා අනෙකුත් කාබනික සංයෝගයි. මේ නිසා ම ශාකයේ හරය (මධ්‍ය කොටස) දිලීර ආසාදන හා දූව සිදුරු කරන කෘමීන්ගෙන් ආරක්ෂා වේ.
- ප්ලෝයම පරිසංක්‍රමණයට නව ද්විතීයික ප්ලෝයම පමණක් දායක වන අතර, පැරණි ද්විතීයික ප්ලෝයම කැඩී - බිඳී යයි.

දෘඩ දැව හා මෘදු දැව

- ආවෘත බීජ ශාකවල ද්විතීයික ශෛලම දෘඩ දැව ලෙස හඳුන්වනු ලබන අතර, විවෘත බීජ ශාකවල දැව මෘදු දැව ලෙස හැඳින්වේ.
- මේ මෘදු දැවවල ශෛලම වාහිනී දක්නට නොලැබේ.

වර්ධක වල

- වර්ෂයක් තුළ දී සාමාන්‍ය වර්ධක කාලවලට වඩා ද්විතීයික ශෛලමේ සනකම හා ශෛලම වාහිනීවල කුහරවල විශාලත්වය, තෙත් උණුසුම් වර්ධක කාල තුළ දී වැඩී ය. මේ වෙනස ශාක කඳක හරස්කඩක ළා පාට හා තද පාට වලයන් මඟින් දැක ගත හැකි ය. මේවා වර්ධක වල ලෙස හඳුන්වයි.
- සෞම්‍ය කලාපික ප්‍රදේශවල වසන්ත කාලය තුළ දී ඇති වන කාෂ්ඨය (ද්විතීයික ශෛලම) වසන්ත කාෂ්ඨය ලෙස හඳුන්වයි. මෙහි සෛලයේ ඇති සෛලම වාහිනී විශාල කුහර හා තුනී බිත්ති සහිතයි. මේ ව්‍යුහය ශාකයේ හට ගන්නා නව පත්‍රවලට උපරිම ජල ප්‍රමාණයක් පරිවහනයට දායක වෙයි.
- ඉතිරි වර්ධක සෘතුව පුරා හට ගන්නා කාෂ්ඨය ගිම්හන කාෂ්ඨය ලෙස හඳුන්වයි. මේ කාලයේ හට ගන්නා සෛලම වාහිනීවල කුහර කුඩා වන අතර, බිත්තියේ සනකම ඉතා වැඩි ය. මේ නිසා මේවා තුළින් වැඩිපුර ජලය පරිවහනය නොවන නමුත් ශාක තුළ වැඩිපුර සංධාරක ශක්තිය සපයයි.
- මේ කාෂ්ඨ දෙක එක්ව ගත් කල වාර්ෂික වලයක් ලෙස හඳුන්වයි. ශාක කඳක හෝ මූලක වර්ෂයක් පුරා වර්ධනය හරස්කඩක ඇති පැහැදිලි වලයක් සේ දැක ගත හැකි ය. මේ නිසා සෞම්‍ය කලාපික ප්‍රදේශවල වැවෙන ශාකයක වයස ගණනය කිරීම වාර්ෂික වල ගණන් කිරීම මඟින් සිදු කළ හැකි ය.

ආලෝකය අධිග්‍රහණය සඳහා ශාක ප්‍රරෝහ නිර්මාණය වී ඇති ආකාරය

- ශාක කඳේ දිග හා ශාක අතු බෙදී ඇති ආකාරය මඟින් උපරිම ආලෝක ප්‍රමාණයක් ලබා ගැනීමට හැඩගැසී ඇත.
- ශාක යාබද ශාකවලින් ලැබෙන සෙවණ මඟ හරවා ගැනීමට උසට වැඩේ.

කඳ

- බොහෝ උස ශාකවලට ශක්තිමත් යාන්ත්‍රික සන්ධාරයක් සහිත සනකම් කඳක් ඇත.
- කාෂ්ඨීය ශාකවල උස කඳන් ද්විතීයික වර්ධනය නිසා ශක්තිමත් වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

- වැල් ඉහළ ආලෝක ප්‍රමාණයක් අධිග්‍රහණය සඳහා අනෙකුත් වස්තු මත යැපෙමින් ඉහළ ස්තරවලට ළඟා වෙයි.

ශාක අතු බෙදී ඇති ආකාරය

- විවිධාකාර ලෙස ශාකවල අතු බෙදීමේ රටා ඇත.
- සමහර ශාක අතු බෙදී නැති අතර, සමහර ඒවා හොඳින් අතු බෙදී පවතී.
- විවිධාකාර ශාක අතු බෙදීම් රටා නිසා එම තම පාරිසරික නිකේතනවලින් උපරිම ආලෝක ප්‍රමාණයක් අවශෝෂණය කර ගැනීමට හැඩ ගැසී ඇත.

පත්‍ර

පත්‍රයේ ප්‍රමාණය

- ශාක පත්‍රයේ ප්‍රමාණය එය වැඩෙන පරිසරය අනුව වෙනස් වේ.
- වර්ෂා වනාන්තරය තුළ වැවෙන ශාකවලට විශාලතම පත්‍ර ඇත.
- ඉතා වියළි හෝ තද ශීත පරිසරවල වැඩෙන ශාකවලට කුඩා ම පත්‍ර ඇත.

පත්‍ර වින්‍යාසය

- කඳ මත පත්‍ර සැකසී ඇති ආකාරය පත්‍ර වින්‍යාසයයි.
- කඳ මත ඇති ගැටයකට පත්‍ර එකක්, දෙකක් හෝ කීපයක් සවි වී ඇත.
- පත්‍ර වින්‍යාසය මගින් උපරිම ආලෝක ප්‍රමාණයක් ලබා ගැනීමට හැඩ ගැසී තිබේ.

පත්‍ර දිශානතිය

- පත්‍ර තිරස්ව සකස් විය හැකි ය. එවිට අඩු ආලෝක තත්ත්ව යටතේ වුව ද ඒවා කාර්යක්ෂමව ආලෝකය ග්‍රහණය කරයි.
- සමහර ශාකවල සිරස්ව සැකසුණ පත්‍ර පිහිටයි. උදා: තෘණ. මෙලෙස පත්‍ර සැකසී ඇත්තේ තීව්‍ර ආලෝකයට නිරාවරණය වීමෙන් පත්‍ර තලයට සිදු විය හැකි හානිය මඟ හරවා ගැනීමට ය. එනම් පත්‍ර ආසන්න වශයෙන් සිරස්ව තිබීමෙන් පත්‍ර තලයට ආලෝක කිරණ සමාන්තරව පතිත වීමෙන් වැඩිපුර ආලෝකය පත්‍ර මතට නොලැබේ.

ශාක තුළ සිදු වන වායු හුවමාරුව

දර්ශීය ඒකබීජ හා ද්විබීජ පත්‍රී ශාකපත්‍රවල ව්‍යුහය

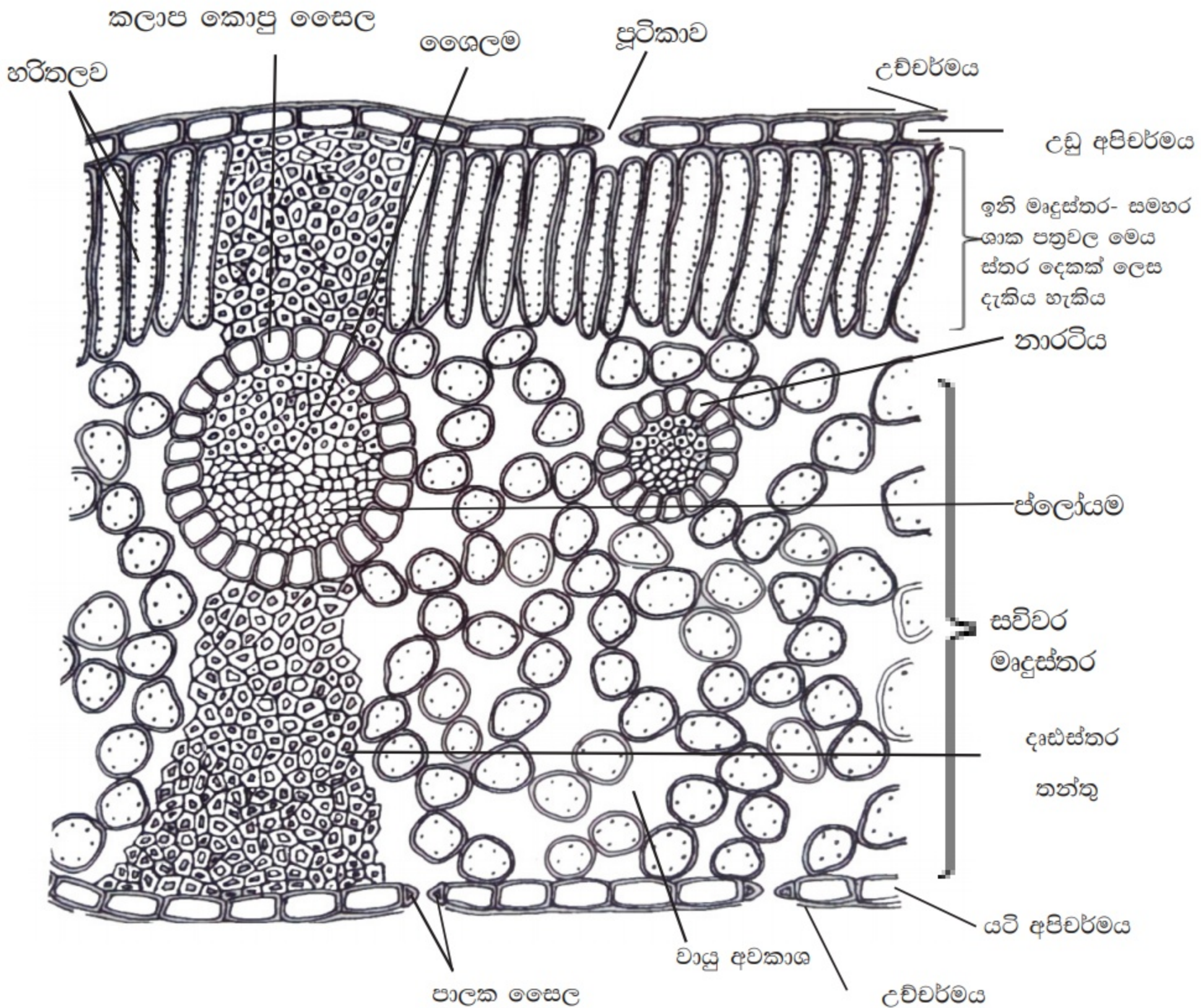
- බොහෝ සනාල ශාකවල ප්‍රධාන ප්‍රභාසංශ්ලේෂක ව්‍යුහය වන්නේ ශාක පත්‍රයයි. උඩු හා යටි අපිච්චමයේ ඇති පූටිකා මගින් වායු හුවමාරුව සිදු වේ.
- අපිච්චමය සාමාන්‍යයෙන් තනි සෛල ස්තරයකි. උඩු හා යටි අපිච්චම අතර, පත්‍ර මධ්‍යය ලෙස හඳුන්වනු ලබන පූරක පටකයක් පිහිටයි. මෙය ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය සඳහා විශේෂණය වූ මෘදුස්තර සෛලවලින් යුක්තය. ද්විබීජපත්‍රී ශාක පත්‍රවල පූටිකා ප්‍රධාන වශයෙන් යටි අපිච්චමය තුළ පවතී. ද්විබීජපත්‍රී ශාක පත්‍රවල පත්‍ර මධ්‍ය සෛල ස්තරය, ඉති මෘදුස්තරය හා සවිචර මෘදුස්තරය ලෙස කැපී පෙනෙන ස්තර 2කින් සමන්විත ය. ඉති මෘදුස්තර

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

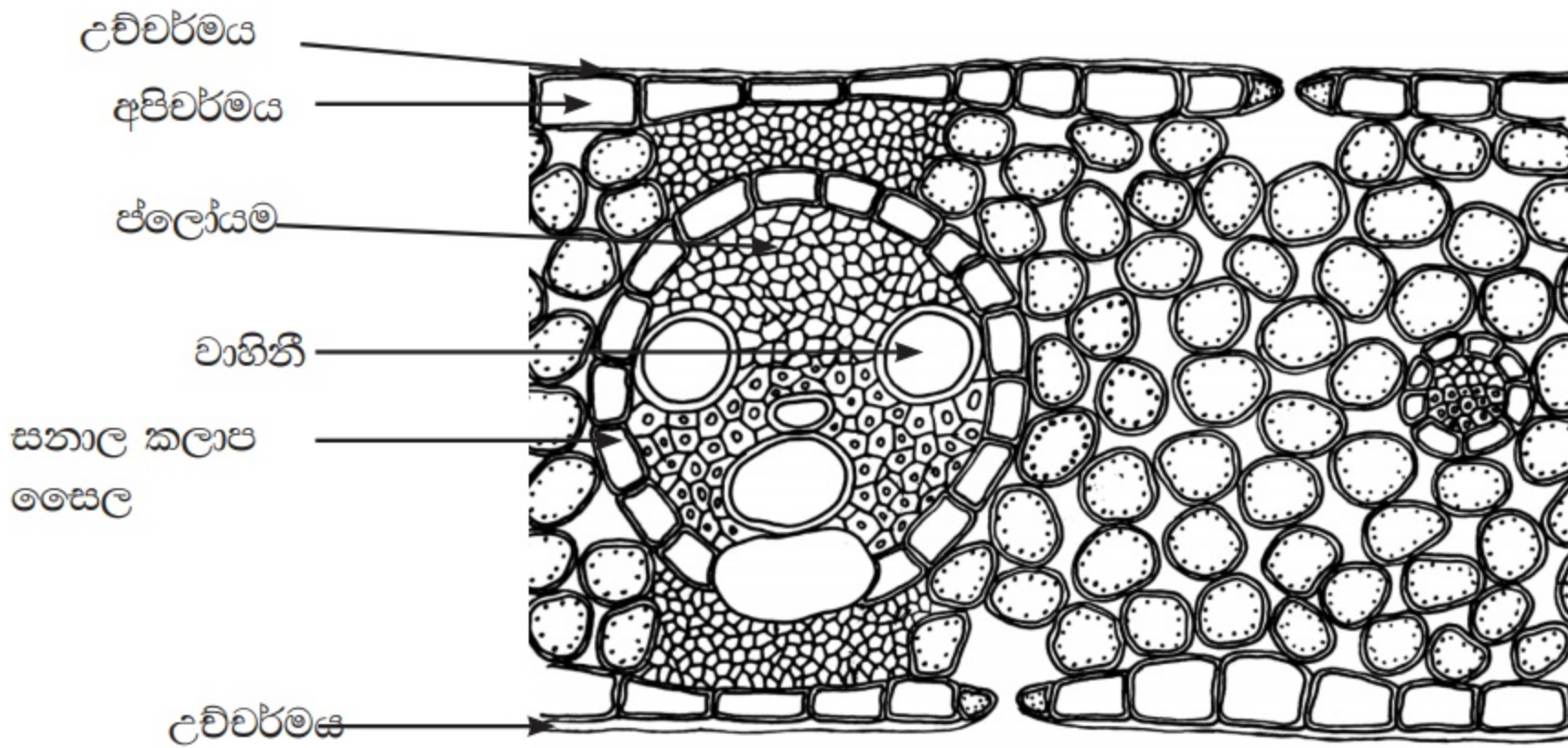
සෛල දිගටි හැඩයක් ගනී. සෛල ස්තර එකක් හෝ කිහිපයක් හෝ පැවතිය හැකි ය. මේ ස්තරය පත්‍රයේ ඉහළ කොටසේ උඩු අපිච්චමයට වහා ම පහළින් පිහිටයි.

- සවිචර මෘදුස්තරය ඉනි මෘදුස්තරය හා යටි අපිච්චමය අතර සැකසී ඇත. එය අන්තර් සෛලීය අවකාශ රාශියක් සහිතව ලිහිල්ව සැකසී තිබේ. සවිචර මෘදුස්තර සෛල, ඉනි මෘදුස්තර සෛලවලට වඩා අඩු හරිතලව ප්‍රමාණයක් දරයි.
- පත්‍රයේ සනාල පටක, කඳේ සනාල පටක සමඟ අඛණ්ඩව බැඳී ඇත. ජාලාකාර නාරටි වින්‍යාසයක් පවතී. පත්‍රයේ ඇති නාරටි පත්‍රමධ්‍ය සෛල ස්තරය තුළ දී දැකිය හැකි අතර, ඒවා හොඳින් ශාඛනය වී තිබේ. සෑම නාරටියක් ම කලාප කොපුවක් මගින් ආරක්ෂා වී පවතී.
- ඒකබීජපත්‍රි පත්‍රවල පූටිකා උඩු හා යටි අපිච්චම දෙකෙහි ම ඇත. පත්‍ර මධ්‍යය ඉනි හා සවිචර මෘදුස්තරවලට විභේදනය වී නැත. සියලු පත්‍ර මධ්‍ය සෛලවල හරිතලව බහුල ය. නාරටි සමාන්තරව සැකසී ඇත.

රූපය 4.12 දර්ශීය ද්විබීජපත්‍රි ශාක පත්‍රයක හරස්කඩ ව්‍යුහය

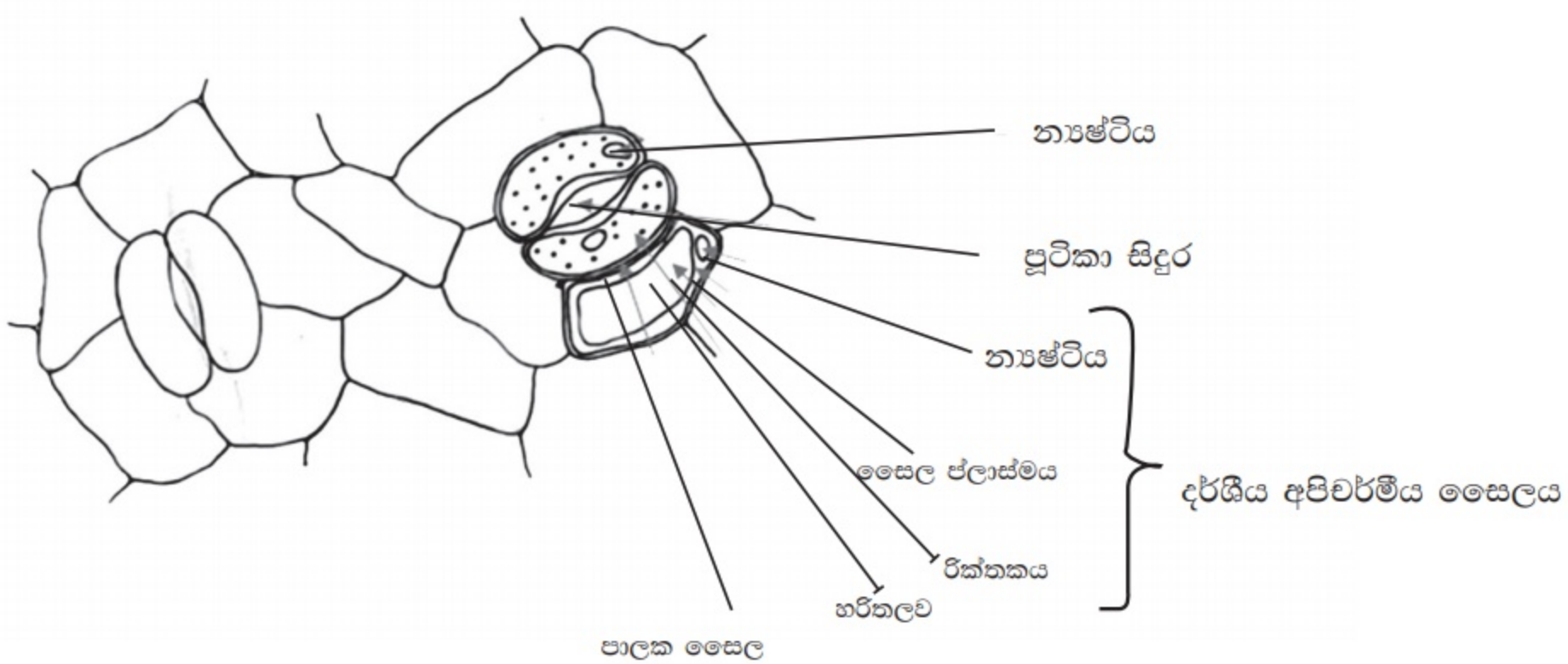
© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

රූපය 4.13 දර්ශීය ඒකබීජපත්‍රී ශාක පත්‍රයක හරස්කඩ ව්‍යුහය

පූටිකාව

- පූටිකා යනු ශාක කඳන් හා පත්‍ර අපිචර්මයේ දක්නට ලැබෙන වැසීමට හා විවෘත වීමට ඇති සිදුරු විශේෂයකි.
- මේ සිදුර පාලක සෛල ලෙස හඳුන්වනු ලබන විකරණය වූ අපිචර්මීය සෛල දෙකකින් වට වී පවතී. එම පාලක සෛල විශේෂ හැඩයක් දරයි. සපුෂ්ප ශාකවල පාලක සෛල දර්ශීය වශයෙන් බෝංචි බීජ හැඩයක් ගනී. හරිතලව දරන එක ම අපිචර්මීය සෛල වර්ගය ද පාලක සෛල වේ. පාලක සෛලවල බිත්ති අසමාකාර ලෙස සෙලියුලෝස්වලින් සන වී ඇත. මෙහි ඇතුළත සෙලියුලෝස්බිත්තිය, පිටත බිත්තියට වඩා ඝනකමින් වැඩි අතර, ප්‍රත්‍යස්ථ බවෙන් අඩු ය. පාලක සෛල වටා සෙලියුලෝස් ක්ෂුද්‍ර කෙඳිති අරීය ආකාරයට සැකසී අප්‍රත්‍යස්ථ වලලු සාදයි.
- පාලක සෛල තම හැඩය වෙනස් කරමින් පූටිකා සිදුරේ විෂ්කම්භය පාලනය කරයි. එනම්:පාලක සෛල යුගල අතර, පරතරය පළල් හෝ පටු කරයි.

රූපය 4.14 - පූටිකාවක දළ ව්‍යුහය

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

වායු හුවමාරුව

වායු හුවමාරුව ලෙස හඳුන්වන්නේ ජීවියකුගේ සෛල හා බාහිර පරිසරය අතර, සිදු වන වායු හුවමාරුවයි. ශාකවල වායු හුවමාරුව පූටිකා සහ වාසිදුරු හරහා සිදු විය හැකි ය. මීට අමතර ව උච්චර්මය හරහා ද සුළු ප්‍රමාණයකින් වායු හුවමාරුව සිදු විය හැකි ය.

ශාක දේහ තුළ O_2 සහ CO_2 පරිවහනය සඳහා විශේෂ පද්ධතියක් පිහිටා නැත. මේ වායු පරිවහනය මුළුමනින් ම සිදු වන්නේ විසරණය මගිනි.

පූටිකා විවෘත වීමේ හා වැසීමේ යන්ත්‍රණය

පාලක සෛලවල ශුන්‍යතාව වෙනස් වීම මත පූටිකා සිදුරු විවෘත වීම හා වැසීම රඳා පවතී. ආස්‍රැතිය මගින් පාලක සෛල තුළට ජලය ගලා යෑම සිදු වුව හොත් පාලක සෛලවල ශුන්‍යතාව වැඩි වී සෛල ප්‍රසාරණය වේ. එහෙත් මේ ප්‍රසාරණය සෛලයේ සෑම දිශාවක ම ඒකාකාරව සිදු නො වේ. සාපේක්ෂව අප්‍රත්‍යස්ථ ඇතුළු බිත්තිය තරමක් නැඹි යෑමත්, පාලක සෛල දෙක එකිනෙකින් ඇත් වීමත් සිදු වේ. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස පූටිකා සිදුර විවෘත වේ. පාලක සෛල තුළින් ජලය ඉවත් වුව හොත් එම සෛලවල ශුන්‍යතාව අඩු වී, ඇතුළත බිත්තිවල වක්‍රතාව අඩු වී හෝ කෙළින් වී පූටිකා සිදුරු වැසී යයි.

පූටිකා සිදුරු විවෘත වීමේ සහ වැසීමේ යන්ත්‍රණය K^+ සාන්ද්‍රය කල්පිතය මගින් පැහැදිලි කරයි.

K^+ සාන්ද්‍රය කල්පිතය

දිවා කාලයේ දී යාබද අපිචර්මීය සෛලවල සිට පාලක සෛල තුළට සක්‍රීයව K^+ ඇතුළු වීම හා ඒවා පාලක සෛල තුළ එක්රැස් වීම සිදු වේ. සෛල තුළ සාන්ද්‍රණය වැඩි වේ. මෙය මගින් පාලක සෛලවල ජල විභවය යාබද අපිචර්මීය සෛලවලට වඩා අඩු වේ. එවිට යාබද අපිචර්මීය සෛලවල සිට පාලක සෛල තුළට ආස්‍රැතිය මගින් ජලය ගලා යෑම සිදු වේ. මේ නිසා පාලක සෛලවල ශුන්‍යතාව වැඩි වී පූටිකා සිදුරු විවෘත වේ.

මෙලෙස පාලක සෛල තුළ K^+ එක්රැස් වීම සඳහා ශක්තිය අවශ්‍ය වන අතර, පාලක සෛල තුළ හරිතලවල ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ දී සිදු වන ඉලෙක්ට්‍රෝන හුවමාරුව මගින් එම ශක්තිය සපයනු ලබයි.

පාලක සෛලවල සිට K^+ යාබද අපිචර්මීය සෛලවලට ඉවත් කිරීම මගින් පූටිකා වැසීම සිදු වේ. මෙවිට බාහිරාස්‍රැතිය සිදු වී ජලය පාලක සෛලවලින් ඉවත් වී, පාලක සෛලවල ශුන්‍යතාව අඩු වී පූටිකා සිදුරු වැසී යයි.

ඇබ්සිසික් අම්ල (ABA) මගින් ද K^+ සාන්ද්‍රනය කල්පිතයේ දී කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි.

නියඟ කාලයේ දී පූටිකා සිදුරු වැසීම සඳහා ABA වල කාර්යභාරය

- ජලය හිඟ තත්ත්වයට ප්‍රතිචාරයක් ලෙස ශාක මුල් සහ පත්‍ර මගින් ABA නිපදවනු ලබයි.
- ABA නිපදවීමෙන් පාලක සෛලවල K^+ ඉවත් කිරීම මගින් පූටිකා සිදුරු වසා දමයි.
- මෙමගින් ශාක මෑලවීම අඩු වෙයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

පූටිකා ක්‍රියාකාරීත්වයට බලපාන සාධක

- දිවාකාලයේ පූටිකා විවෘත වන අතර, බොහෝ විට රාත්‍රී කාලයට වැසී යයි. ආලෝකය පාලක සෛල තුළ K^+ එක්රැස් වීම උත්තේජනය කරනු ලබයි.
- අධිපූටිකා කුටීරය තුළ කාබන්ඩයොක්සයිඩ් සාන්ද්‍රණය අඩු වීම නිසා පූටිකා විවෘත වෙයි.
- පාලක සෛලවල අභ්‍යන්තර සටිකාව මගින් පූටිකා සිදුරු විවෘත වීමේ හා වැසීමේ දෛනික රිද්මය පාලනය කරනු ලබයි.
- නියඟය, අධික උෂ්ණත්වය සහ සුළං වැනි පාරිසරික ආතති තත්ත්ව මගින් දිවා කාලය තුළ පූටිකා වැසී යෑම සිදු කෙරේ.

ජලය හා ඛනිජ අයන අත්පත් කරගැනීම

පරිවහනයේ අවශ්‍යතාව

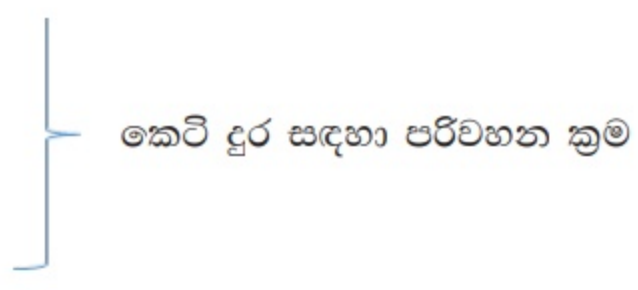
භෞමික ශාක පරිණාමයත්, ශාක සංඛ්‍යාව වැඩි වීමත් සමඟ ආලෝකය, ජලය හා පෝෂක සඳහා වන තරඟය ද වැඩි විය. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ශාක දේහයේ ප්‍රමාණය හා සංකීර්ණ භාවය ද වැඩි විය. ශාකය තුළ ජලය හා ඛනිජ පරිවහනය කිරීමට තිබූ සරල පරිවහන ක්‍රම ප්‍රමාණවත් නොවීමෙන්, ශෛලම හා ප්ලෝයම සහිත සනාල පටක පරිණාමය වීම ශාක දේහය තුළ ද්‍රව්‍ය දිගු දුර පරිවහනය කිරීමට ආධාරයක් විය.

උදා: ශෛලම මගින් ජලය හා ඛනිජ අයන මුල්වල සිට ප්‍රරෝහය දක්වා පරිවහනය කරයි. ප්ලෝයම මගින් ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ ඵල ඒවා නිපදවන හෝ සංචිත ස්ථානයේ සිට ඒවා අවශ්‍ය වන ස්ථාන කරා පරිවහනය කරයි.

ජලය සහ ද්‍රව්‍ය පරිවහනය වන ක්‍රම

ශාක ද්‍රව්‍ය පරිවහනය සඳහා සක්‍රීය මෙන්ම අක්‍රීය පරිවහන ක්‍රම භාවිත කරයි.

- සක්‍රීය පරිවහනය
- අක්‍රීය පරිවහනය
  - විසරණය
  - ආසුරුණිය
  - නිපානය
  - පහසු කළ විසරණය
- තොග ප්‍රවාහය (Bulk flow) - දිගු දුර සඳහා පරිවහන ක්‍රම
- අක්‍රීය පරිවහනයට පරිවෘත්තීය ශක්තිය (ATP) අවශ්‍ය නොවන අතර, එය ස්වයංසිද්ධව සිදු වේ. සමහර ද්‍රව්‍ය පටල හරහා පරිවහනය ATP භාවිත කරමින් සිදු කරයි. එය සක්‍රීය පරිවහනය වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

විසරණය

අණු නිරතුරුව ම වලනය වෙමින් පැවතීම හේතුවෙන් අණුවලට තාප ශක්තිය නම් ශක්තියක් පවතී. මේ වලනයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස අණුවල විසරණය සිදු වේ. වෙනත් කිසිදු බාහිර බලයක් භාවිත නොකරමින් ද්‍රව්‍ය අණුවල සිදු වන අහඹු වලනය හේතුවෙන් එහි සාන්ද්‍රණය වැඩි ස්ථානයක සිට සාන්ද්‍රණය අඩු ස්ථානයක් කරා අණු වලනය වීම විසරණය ලෙස හඳුන්වයි. අණු අහඹු ලෙස වලනය වුව ද විසරණය මගින් අණු සමූහයක වලනය දිශානතියක් ඇතිව සිදු වේ.

- විසරණය ස්වයංසිද්ධව, පරිවෘතී ශක්තිය (ATP) භාවිත නොකරමින්, සාන්ද්‍රණ අනුක්‍රමණයක් ඔස්සේ සිදු වෙයි.
- විසරණය පටල හරහා ද සිදු විය හැකි ය. එසේ වන්නේ ගමන් කරන අණු සඳහා එම පටලය පාරගම්‍ය වන්නේ නම් පමණි.

උදා:

- ජලය සහ ජල ද්‍රාවි සංයෝග සෙලියුලෝස් සෛල බිත්තිය හරහා විසරණය වේ.
- ඔක්සිජන් සහ කාබන්ඩයොක්සයිඩ් ප්ලාස්ම පටලය හරහා විසරණය වේ.

ආසුරුණය

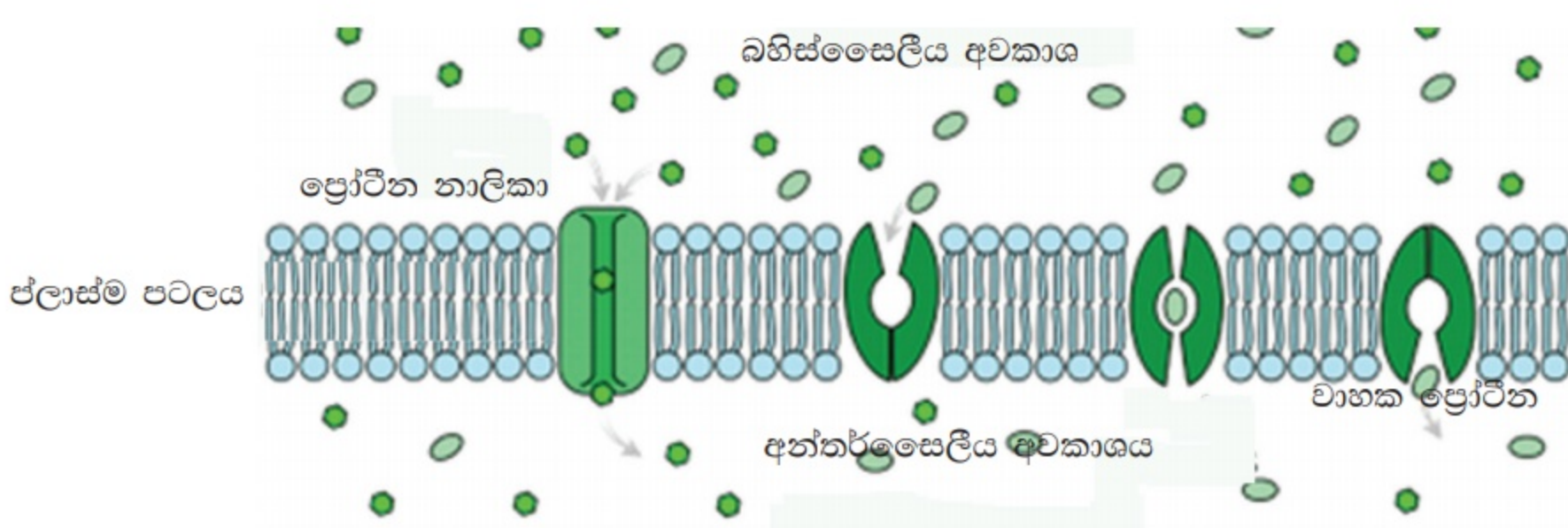
- ආසුරුණය විශේෂ විසරණ ක්‍රමයකි.
- වරණීය පාරගම්‍ය පටලයක් හරහා නිදහස් ජල අණු විසරණය වීම ආසුරුණය ලෙස හඳුන්වයි.
- නිදහස් ජල අණු යනු ද්‍රව්‍ය අණුවලට හෝ පෘෂ්ඨවලට බැඳී නැති ජල අණු ය.

නිපානය

- ජල කාමී ද්‍රව්‍ය මගින් ජල අණු භෞතිකව අධිශෝෂණය කර ගැනීම නිපානය ලෙස හඳුන්වයි.
- උදා: ජල අණු සෙලියුලෝස් සෛල බිත්ති මගින් අධිශෝෂණය කිරීම

පහසු කළ විසරණය (Facilitated Diffusion)

• ජලය හා ජල කාමී ද්‍රව්‍ය, පටලයක් හරහා පිහිටා ඇති පරිවාහක ප්‍රෝටීන අණුවල ආධාරයෙන් අක්‍රියව පටලය හරහා ගමන් කිරීම පහසු කළ විසරණය නම් වේ. එම පරිවාහක ප්‍රෝටීන ඉතා විශේෂ වේ. එනම් ඒවා මගින් ඇතැම් ද්‍රව්‍ය පරිවහනය කරනු ලබන අතර, ඇතැම් ද්‍රව්‍ය පරිවහනය කරනු නොලබයි. මෙහි දී සිදු වන පරිවහනය ද සාන්ද්‍රණ අනුක්‍රමණය ඔස්සේ සිදු වෙයි. මෙය අක්‍රිය පරිවහනයකි.

රූපය 4.15 පහසුකරණ විසරණ ක්‍රියාවලිය

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

තොග ප්‍රවාහය

පීඩන අනුක්‍රමණයක් ඔස්සේ ද්‍රව හා ද්‍රාව්‍ය අංශු ද සමඟ (සම්පූර්ණ ද්‍රාවණය ම) ගමන් කිරීම තොග ප්‍රවාහයයි. මෙහි දී සෑම විට ම පීඩනය වැඩි ස්ථානයක සිට අඩු පීඩනයක් ඇති ස්ථානයකට ද්‍රව්‍ය පරිවහනය සිදු වෙයි. මෙය දිගු දුරකට ද්‍රව්‍ය පරිවහනය වන ක්‍රමයකි. මෙය පටලයක් හරහා සිදු නොවෙයි. මේ පරිවහනය විසරණයට වඩා වැඩි වේගයකින් සිදු වේ. මේ පරිවහන ක්‍රමය, ද්‍රාව්‍ය සාන්ද්‍රණ අනුක්‍රමයෙන් ස්වාධීනව සිදු වේ.

ජල විභව සංකල්පය

ජලය ගමන් කරන දිශාව තීරණය කරනු ලබන, ද්‍රාව්‍ය සාන්ද්‍රණය සහ යොදනු ලබන පීඩනය මගින් පාලනය වන භෞතික ගුණාංගයක් ජල විභවය ලෙස හැඳින්වේ. ජල විභවය ජල අණුවල විභව ශක්තිය හා සම්බන්ධයි. ජලය සහිත ඕනෑම පද්ධතියක ජල විභවයක් පවතී. ජල ගමනට බාධකයක් නොපවතී නම් ජල විභවය වැඩි ස්ථානයක සිට ජල විභවය අඩු ස්ථානයකට නිදහස් ජල අණු ගමන් කරයි.

ජල විභවය Ψ මගින් සංකේතවත් කරයි. Ψ මනිනු ලබන්නේ මෙගාපැස්කල් (MPa) ඒකකයෙනි. ආසන්න වශයෙන් සම්මත තත්ත්ව යටතේ (මුහුදු මට්ටමේ සහ කාමර උෂ්ණත්වයේ දී), භාජනයක ඇති වායුගෝලයට නිරාවරණය වූ සංශුද්ධ ජලයේ ජල විභවය 0 MPa ලෙස හැඳින්වේ. ද්‍රාව්‍ය සාන්ද්‍රණය මෙන් ම භෞතික පීඩනය, ජල විභවය කෙරෙහි බලපායි. එනිසා ජලවිභවය පහත සමීකරණයෙන් පෙන්වුම් කෙරේ.

$$\Psi = \Psi_s + \Psi_p$$

$$\text{ජල විභවය} = \Psi$$

$$\text{ද්‍රාව්‍ය විභවය} = \Psi_s$$

$$\text{පීඩන විභවය} = \Psi_p$$

ද්‍රාව්‍ය විභවය

ද්‍රාව්‍ය විභවය (Ψ_s) ද්‍රාවණයක මවුලිකතාවට අනුලෝමව සාමාන්‍යපතික වේ (Ψ_s ආසුරික විභවය ලෙස ද හඳුන්වයි. ද්‍රාව්‍යය ආසුරියේ දිශාව කෙරෙහි බලපායි). ශාකවල ඇති ද්‍රාව්‍ය ලෙස දර්ශීයව දක්නට ලැබෙන්නේ ඛනිජ අයන හා සීනි ය.

සංශුද්ධ ජලයේ ජල විභවය (Ψ) 0 MPa වේ. ද්‍රාව්‍ය දිය කරන විට ජල අණු එම ද්‍රාව්‍ය අණු සමඟ බැඳීමෙන් නිදහස් ජල අණු ප්‍රමාණය අඩු වීමෙන් ජලයේ චලනය සහ කාර්යය කිරීමේ හැකියාව ද අඩු කරයි. මෙලෙස ද්‍රාව්‍ය සාන්ද්‍රණය වැඩි වන විට ජල විභවය කෙරෙහි සෘණ බලපෑමක් ඇති වේ. එනිසා ද්‍රාවණයක Ψ_s හැම විට ම සෘණ අගයක් ලෙස ප්‍රකාශ කරයි. ද්‍රාව්‍ය සාන්ද්‍රණය වැඩි වත් ම එය වඩාත් සෘණ (-) අගයක් ගනී.

උදා: 0.1M සීනි ද්‍රාවණයේ $\Psi_s = -0.23\text{MPa}$

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

පීඩන විභවය

පීඩන විභවය (Ψ_p) ද්‍රාවණයක් මත ඇති භෞතික පීඩනය නම් වේ. වායු ගෝලීය පීඩනයට සාපේක්ෂව ධන (+) හෝ (-) සෘණ අගයක් ගනී.

උදා : සෛලම වාහිනීවල Ψ_p සාමාන්‍යයෙන් - 2MPa ට වඩා අඩු ය. එයට හේතුව ශෛලම වාහිනී ආතතියක් (සෘණ පීඩනයක්) යටතේ පැවතීම ය.

සජීවී සෛල ආසුරුණිය මගින් ජලය අවශෝෂණය කර ගනු ලබන නිසා එම සෛල තුළ හැම විට ම ධන (+) පීඩනයක් පවතී. එනිසා ඒවායේ Ψ_p ධන අගයක් ගනී.

සෛලයක අන්තර්ගතය මගින් ප්ලාස්මපටලය සෛල බිත්තිය මතට තෙරපීමක් ඇති කරයි. එවිට ප්‍රාක්ප්ලාස්ටය ප්‍රතිවිරුද්ධ දෙසට තෙරපවයි. ඒ හේතුවෙන් ශුන්‍යතා පීඩනය ලෙස හැඳින්වෙන පීඩනයක් ඇති වේ. මේ ශුන්‍යතා පීඩනය වැඩි වත් ම සෛලයේ ජල විභවය ද වැඩි වේ.

සෛලයක ජල විභවය

සෛලය යනු ජලය අඩංගු පද්ධතියකි. එනිසා එයට ජල විභවයක් ඇත. ප්‍රාක්ප්ලාස්ටය ද්‍රාව්‍ය අඩංගු වන ජලීය පද්ධතියකි. මේ නිසා මෙහි සෘණ ද්‍රාව්‍ය විභවයක් (Ψ_s) පවතී. මේ Ψ_s නිසා සෛලයේ Ψ අඩු වේ.

ශුන්‍යතා පීඩනය නිසා ප්‍රාක්ප්ලාස්මයේ ඇතුළුවන පීඩනය වැඩි වේ. එමගින් සෛලයේ පීඩන විභවය වැඩි වේ. මේ Ψ_p නිසා සෛලයේ Ψ වැඩි වේ.

එනිසා සෛලයක ජලවිභවය පහත සඳහන් සමීකරණයෙන් පෙන්නුම් කළ හැකි ය.

$$\Psi = \Psi_s + \Psi_p \text{ වැඩි}$$

ප්ලාස්ම පටලය හරහා රික්තකයක් සහිත සෛලයක් තුළට ජලය ඇතුළු වීම සෛලයක් බාහිර ද්‍රාවණයක ගිල්වූ විට ජල ගමන් දිශාව බාහිර ද්‍රාවණයේ ජලවිභවය හා ප්‍රාක්ප්ලාස්ටයේ ජල විභවය මත රඳා පවතී.

පූර්ණ විශුන්‍ය වූ (ජලය ඉවත් වීම හේතුවෙන්) සෛලයක් සලකමු.

මේ සෛලයේ $\Psi_p = 0$ වේ.

එනිසා එහි $\Psi = \Psi_s$ වේ.

සංශුද්ධ ජලයේ $\Psi_s = 0 \text{ MPa}$ වේ. ද්‍රාව්‍ය එම ජලයට එකතු කරන විට එහි Ψ_s හි සෘණ අගය වැඩි වේ හෝ වඩාත් සෘණ අගයක් ගනී. මේ විශුන්‍ය සෛලය එම සෛලයට වඩා වැඩි ද්‍රාව්‍ය සාන්ද්‍රණයක් ද්‍රාවණයක (වඩාත් සෘණ ද්‍රාව්‍ය විභවය සහිත ද්‍රාවණයක) ගිල්වූයේ යැයි සලකමු. බාහිර ද්‍රාවණයේ ජල විභවය Ψ අඩු නිසා (වඩාත් සෘණ) ජලය සෛලයේ සිට බාහිරයට විසරණය වේ. එවිට සෛලයේ ප්‍රාක්ප්ලාස්ටය හැකිලී, සෛල බිත්තියෙන් ඉවතට ඇදී යයි. මේ ක්‍රියාවලිය සෛලය විශුන්‍ය වීම ලෙස හඳුන්වයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

මේ සෛලය සංශුද්ධ ජලයේ ($\Psi = 0$ MPa) ගිල්වූයේ යැයි සලකමු. සෛලයේ ජල විභවය සංශුද්ධ ජලයේ ජල විභවයට වඩා අඩු ය. එයට හේතුව සෛලය තුළ ද්‍රාව්‍ය දිය වී තිබීම ය. එවිට ද්‍රාවණයේ සිට සෛලය තුළට ආසූතිය මගින් ජලය ඇතුළු වේ. එවිට ප්‍රාක්ෂලාස්ටය ඉදිමීමට පටන් ගෙන, ප්ලාස්ම පටලය සෛල බිත්තිය මතට තෙරපවයි. එවිට අර්ධ වශයෙන් ප්‍රත්‍යස්ථ සෛල බිත්තිය මගින් පීඩනයට ලක්ව ඇති ප්‍රාක්ෂලාස්ටය මතට ශුන්‍යතා පීඩනයක් ඇති කරයි. එනිසා සෛලයේ Ψ_p ක්‍රමයෙන් වැඩි වේ. Ψ_p සඳහා ලබා ගත හැකි උපරිම අගය සෛලයේ Ψ_s හි අගයට සමාන ය. එනම් $\Psi_p = \Psi_s$ එවිට $\Psi = 0$ වේ. එනම් බහිෂ්සෛලීය පරිසරයේ ජල විභවයට 0 MPa වලට සමාන වේ. එවිට ජල ගමන ගතික සමතුලිතතාවකට පත් වේ. එනම් තව දුරටත් ශුද්ධ ජලගමනක් සිදු නොවේ. සෛලයට උපරිම Ψ_p අගයක් ඇති විට දී (එය සෛලයේ Ψ_s ට සමාන වේ) සෛලය පූර්ණ වශයෙන් ශුන්‍ය වී යැයි කියනු ලැබේ (පූර්ණ ශුන්‍ය වූ හෝ පූර්ණ විශුන්‍ය වූ සෛල ස්වභාවයේ දක්නට නොලැබේ).

මේ නිසා අකාණ්ඩීය ශාක පටකයක්, ජල විභවය වැඩි බාහිර ද්‍රාවණයක ගිල්වූ විට එය තුළට ජලය ඇතුළු වී, එහි තද ගතිය වැඩි වී, ඉතා දෘඪ භාවයක් ඇති කරයි. මේ නිසා ශුන්‍යතා පීඩනය අකාණ්ඩීය ශාකවලට සන්ධාරක ශක්තිය ලබා දේ. එසේ ම ශුන්‍යතා පීඩනය සෛල දික් වීමේ දී ද වැදගත්කමක් දක්වයි. ශුන්‍යතාව අඩු වීමෙන් ශාකය මැලවීම සිදු වේ. එවිට ශාක කඳ හා පත්‍ර නැමී වැටේ.

පාංශු ද්‍රාවණයේ සිට ශාක මූල තුළට ජලය හා ඛනිජ වලනය

මූලාග්‍රයට ආසන්නව ඇති මූලෙහි සෛලවලින් ප්‍රධාන වශයෙන් ජලය හා ඛනිජ අයන අවශෝෂණය කරන බැවින් එම සෛල වැදගත් වේ. මේ ප්‍රදේශයේ ඇති අපිවර්තීය සෛල ජලයට වඩාත් පාරගම්‍ය වන අතර, බොහෝ සෛල මූලකේශ බවට විභේදනය වී ඇත. මූල මගින් ජල අවශෝෂණයට වැඩි දායකත්වයක් ලබා දෙන්නේ මූලකේශ මගින් මූලේ පෘෂ්ඨික වර්ගඵලය වැඩි වී ඇති බැවිනි.

මූලකේශ මගින් පස් අංශුවලට තදින් බැඳී නැති ජල අණු හා එහි දිය වූ ඛනිජ අයන සහිත පාංශු ද්‍රාවණය අවශෝෂණය කරනු ලබයි. මේ අවශෝෂණය ප්ලාස්ම පටලය හරහා සිදු වේ.

ජලය මූලකේශ තුළට, සාන්ද්‍රණ අනුක්‍රමණය ඔස්සේ අක්‍රියව ආසූතිය මගින් ඇතුළු වේ. එහෙත් මූලකේශ තුළ අඩංගු ඛනිජ අයන සාන්ද්‍රණය පාංශු ද්‍රාවණයේ සාන්ද්‍රණයට වඩා වැඩි ය. මූලකේශ තුළ අඩංගු K^+ අයන සාන්ද්‍රණය පාංශු ද්‍රාවණයේ K^+ සාන්ද්‍රණයට වඩා සිය ගුණයකින් පමණ වැඩි ය. මේ නිසා ඛනිජ අයන අවශෝෂණය සක්‍රීය පරිවහනය මගින් සාන්ද්‍රණ අනුක්‍රමණයට එරෙහිව සිදු වේ.

පාංශු ද්‍රාවණය අපිවර්තීය සෛලවල ජල කාමී සෛල බිත්ති තුළට ද ඇතුළු වී, එම සෛල බිත්ති හරහා ද, බහිෂ්සෛලීය අවකාශ ඔස්සේ ද නිදහසේ මූලෙහි බාහිකය තුළට ගමන් කරයි.

අරීය ජල පරිවහනය

පසෙහි සිට මූලෙහි බාහිකය දක්වා ඇතුළු වූ ජලය හා ඛනිජ මූලෙහි ශෛලම දක්වා පරිවහනය අරීය ජල පරිවහනය නම් වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

බාහිකයේ ඇතුළත්තම සෛල ස්තරය වන අන්තශ්වර්මය, බාහිකයේ සිට සනාල සිලින්ඩරයට බනිජ වරණියව ඇතුළත් කරන ගමන් මාර්ගයේ අවසන් පිරික්සුම් ලක්ෂ්‍යයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි. සෛල බිත්ති අවකාශ ඔස්සේ හා බහිෂ්සෛලීය අවකාශ ඔස්සේ මුලට ඇතුළත් වනු ලබන, සියලුම ද්‍රව්‍ය අන්තශ්වර්මයේ සෛලවල ප්ලාස්ම පටල හරහා ගමන් කළ යුතු වේ. මේ නිසා ශාක දේහය අනවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය වරණිය ලෙස බැහැර කරයි.

අරීය ජල පරිවහණයේ දී මාර්ග තුනක් භාවිත වේ.

එනම්

1. ඇපොප්ලාස්ට් මාර්ගය
2. සිම්ප්ලාස්ට් මාර්ගය
3. පටල හරහා සම්ප්‍රේෂණ මාර්ගය

ඇපොප්ලාස්ට් මාර්ගය

සජීවී සෛලයක ප්ලාස්ම පටලයට පිටතින් ඇති සියලු දේ - එනම්: සෛල බිත්තිය, බහිෂ්සෛලීය අවකාශ සහ ශෛලමවාහිනී, වාහකාහ වැනි අජීවී සෛලවල අභ්‍යන්තරය ඇපොප්ලාස්ට් මාර්ගයට අයත් ය.

ජලය හා එහි ද්‍රව්‍ය සන්තතිකව සෛල බිත්ති අවකාශ හා බහිෂ්සෛලීය අවකාශ ඔස්සේ ගලා යන අතර, එය ඇපොප්ලාස්ට් මාර්ගය ලෙස හැඳින්වේ.

මූලකේශවල ජල කාමී සෛල බිත්ති මගින් පාංශු ද්‍රාවණය ඉහළට ගැනීම ද ඇපොප්ලාස්ට් සඳහා ප්‍රවේශ මාර්ගය සපයයි. එවිට ජලය හා බනිජ මේ සෛල බිත්ති පූරකය තුළින් හා බහිෂ් සෛලීය අවකාශ ඔස්සේ බාහිකය තුළට විසරණය වේ.

අන්තශ්වර්මීය සෛලවල තිරස් හා අරීය බිත්තිවල පවතින කැස්පාර් පටිය නමැති බාධකය මගින් අන්තශ්වර්මය, ඇපොප්ලාස්ට් මාර්ගය අවහිර කරයි. මේ කැස්පාර් පටිය සුබෝධවලින් සෑදී ඇති අතර, එය ජලයට හා බනිජ ලවණවලට අපාරගමය වේ. එනිසා ජලය හා බනිජ අන්තශ්වර්මය තුළින් ඇපොප්ලාස්ට් ඔස්සේ සනාල සිලින්ඩරයට ඇතුළු විය නොහැකි ය. එනිසා ජලය හා බනිජ සනාල පටකයට ඇතුළු වීමට පෙර වරණිය පාරගමයතාවෙන් යුත් ප්ලාස්ම පටලය හරහා ගමන් කළ යුතු බැවින්, අනවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය හා විෂ ද්‍රව්‍ය සනාල පටකයට ඇතුළු වීමෙන් වළකයි.

එසේ ම අන්තශ්වර්මය මගින් ශෛලමයට ඒකරාශී වන ද්‍රව්‍ය ආපසු පාංශු ද්‍රාවණයට වැස්සීම ද වළක්වයි.

සිම්ප්ලාස්ට් මාර්ගය

සිම්ප්ලාස්ට් සියලුසජීවී සෛලවල සම්පූර්ණ සයිටොසොලය හා ඒවා එකිනෙක බැඳී ඇති සෛල ප්ලාස්ම නාලිකා වන ප්ලාස්මබන්ධ යන සියල්ල අයත් වේ. සිම්ප්ලාස්ට් මාර්ගය මගින් ජලය හා ජලයේ දිය වූ ද්‍රව්‍ය සෛල ප්ලාස්ම පූරකය ඔස්සේ සන්තතිකව ගමන් කරයි. මේ ගමන් මාර්ගයේ දී, ද්‍රව්‍ය මුලින් ම ශාකය තුළට ඇතුළු වන විට ඒවා එක්වරක් ප්ලාස්ම පටලය හරහා ගමන් කළ යුතු වේ. එලෙස එක සෛලයකට ඇතුළු වීමෙන් පසු ඒවා සෛලයෙන් සෛලයට ප්ලාස්ම බන්ධ ඔස්සේ ගමන් කරයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

පටල හරහා සම්ප්‍රේෂණ මාර්ගය

පටල හරහා සම්ප්‍රේෂණ මාර්ගයේ දී ජලය හා ඛනිජ අයන එක් සෛලයකින් ප්ලාස්ම පටලය ඔස්සේ පිටතට පැමිණ, ඊළඟ සෛලයේ ප්ලාස්ම පටලය හරහා නැවත ඇතුළතට ගමන් කරයි. එහි දී නැවත නැවත ප්ලාස්මපටලය හරහා ජලය හා ද්‍රාව්‍ය ගමන් කරයි.

පාංශු ද්‍රාවණය ඇපොප්ලාස්ට් ඔස්සේ ගමන් කරන විට සමහර ඛනිජ අයන හා ජලය කොටසක් අපිවර්ණීය හා බාහික සෛලවල ප්‍රාක්ප්ලාස්ටයට ඇතුළු වී සිම්ප්ලාස්ටය ඔස්සේ ගමන් කරයි. සමහර ද්‍රාව්‍යවලට එක් මාර්ගයකට වඩා වැඩි මාර්ග සංඛ්‍යාවක් භාවිත කළ හැකි ය. පරිවහනය සඳහා අඩු ම ප්‍රතිරෝධයක් පෙන්වන්නේ ඇපොප්ලාස්ට් මාර්ගයෙනි. එනිසා වැඩි වශයෙන් ජලය පරිවහනය කරනු ලබන්නේ ඇපොප්ලාස්ට් මාර්ගය ඔස්සේ ය.

අවසානයේ දී ජලය හා ඛනිජ ශෛලමයේ වාහිනී ඒකක හා වාහකාහ තුළට ඇතුළු වෙයි. මේ ජල සන්නයනයට දායක වන සෛල පරිණත වන විට ප්‍රාක්ප්ලාස්ටය නොදරයි. එනිසා ඒවා පරිණත වන විට ඇපොප්ලාස්ටයේ කොටස් බවට පත් වෙයි.

අන්තර්වර්ණීය සෛල හා සනාල පටකයේ සජීවී සෛලවල ප්‍රාක්ප්ලාස්ටයේ සිට තම සෛල බිත්තිවලට ඛනිජ අයන මුදාහරී.

විසරණය හා සක්‍රීය පරිවහනය යන ක්‍රියාවලි දෙක ම ද්‍රාව්‍ය සිම්ප්ලාස්ටයේ සිට ඇපොප්ලාස්ටයට ගමන් කරවීමට දායක වේ. එවිට ජලය හා ඛනිජ අයන වාහිනී ඒකක සහ වාහකාහ තුළට ඇතුළු වී, ඇපොප්ලාස්ටය ඔස්සේ පමණක් තොග ප්‍රවාහයක් ලෙස ප්‍රරෝහ පද්ධතිය දක්වා පරිවහනය වේ.

ශාකය තුළ ජලය හා ඛනිජ උඩුකුරු පරිවහනය

සනාල සිලින්ඩරය තුළට ඇතුළු වූ ජලය හා ඛනිජ ශාකයේ ඉහළ කොටසට පරිවහනය වන අතර, මේ පරිවහනය රසෝද්ගමනය ලෙස හැඳින්වේ.

ශෛලමය තුළ ශෛලමය යුෂය, ජලය හා ද්‍රාවණය වූ ඛනිජ තොග ප්‍රවාහය මගින් පරිවහනයට ලක් වේ. එය විසරණයට වඩා ශීඝ්‍රයෙන් සිදු වේ.

රසෝද්ගමනය හා අදාළ ක්‍රියාවලිය පහදා දීම සඳහා සංසක්ති ආතති කල්පිතය යෝජනා කර ඇත. එම කල්පිතයට අනුව රසෝද්ගමනය සඳහා වූෂණය උත්ස්වේදනය මගින් සපයයි. ප්‍රරෝහවල සිට මුල් දක්වා ශෛලමයේ සම්පූර්ණ දිග ප්‍රමාණය ඔස්සේ එම වූෂණය සම්ප්‍රේෂණය වන්නේ ජල අණුවල සංසක්තිය මගිනි. මේ නිසා ශෛලම යුෂය සාමාන්‍යයෙන් ආතතියක් යටතේ පවතී (සෘණ පීඩනය). ශෛලමය තුළින් ජලය ඉහළට ගමන් කිරීමට සෘණ පීඩනය උදවු වේ. ජලය ගමන් කරන්නේ ජල විභව අනුක්‍රමණයට අනුව ය. තොග ප්‍රවාහය මගින් ජලය පරිවහනය සංසක්තිය හා ආසක්තිය මගින් පහසු කරයි. ඉහළ ආසක්තිය හේතුවෙන් ජල අණු ශෛලම බිත්ති තුළ සෙලියුලෝස් අණුවලට ආකර්ෂණය වේ. ජල අණුවල සංසක්තිය අසාමාන්‍ය ලෙස අධික වන්නේ ජල අණු අතර, හයිඩ්‍රජන් බන්ධන තිබීම නිසා ය. එබැවින් ශෛලම වාහිනී සහ වාහකාහ තුළ අඛණ්ඩ ජල කඳක් සෑදේ. උත්ස්වේදන වූෂණය මුල් දක්වා පහළට විහිදිය හැකි වන්නේ අඛණ්ඩ ජල කඳක් ඔස්සේ පමණි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

පත්‍ර මධ්‍ය සෛලවලින් ජලය වාෂ්ප වන විට ඒවායේ ජල විභවය අඩු වේ. පත්‍ර වෘත්ත සෛලවල සිට පත්‍ර මධ්‍ය සෛල කරා ජලය පැමිණේ. එමඟින් වෘත්ත සෛලවල ජල විභවය අඩු වේ. මෙම උත්ස්වේදන වූෂණය හේතුවෙන් ජලය ඉහළට ඇදීමට ලක් වේ. ශාක පත්‍රයෙන් ජලය ඉවත් වීම නිසා පත්‍ර මධ්‍ය සෛලවල සෘණ පීඩන විභවයක් ඇති වේ. මේ හේතුවෙන් මූලෙහි සෛලම හා පත්‍ර මධ්‍ය සෛල අතර සෘණ පීඩන අනුක්‍රමණයක් හට ගනී. මෙය මූලෙහි ශෛලමවල සිට පත්‍ර මධ්‍ය සෛල දක්වා ශෛලම යුෂ පරිවහනය මෙහෙයවයි. ශෛලම යුෂයට බලපාන ආතති බල පත්‍රයේ සිට මූල දක්වා සහ පස තුළට පවා සම්ප්‍රේෂණය වේ. එනිසා, ශාක දේහය හරහා පාංශු ද්‍රාවණය හා වායුගෝලය අතර, පවතින ජල විභව අනුක්‍රමණය ගුරුත්වයට එරෙහිව, රසෝද්ගමනයට උපකාරී වේ. ශෛලම යුෂ ඉහළ නැගීමට යෑමට ශාකයේ ශක්තිය වැය නො කෙරේ.

ශාක මූල් තුළට ඛනිජ අයන ඇතුළු වන අවශෝෂණ යන්ත්‍රණය

ශාක මූල් තුළට ඛනිජ අයන ප්‍රධාන වශයෙන් ඇතුළු වන්නේ පාංශුද්‍රාවණයේ සිටයි. අපිවර්මීය සෛල ජලයට පාරගම්‍ය වන අතර, බොහෝ අපිවර්මීය සෛල මූලකේශ සෑදීමට විකරණය වී ඇත. මූලකේශ ඒක සෛලික ව්‍යුහ වන අතර, පාංශු ද්‍රාවණයේ දිය වූ ඛනිජ අයන සක්‍රීයව අවශෝෂණය කරයි. මූලකේශ සෛලවල සෛල යුෂයේ ඇති අයන සාන්ද්‍රණයට වඩා අඩු අයන සාන්ද්‍රණයක් පාංශු ද්‍රාවණයේ ඇත. එනිසා අයන අවශෝෂණ සාන්ද්‍රණ අනුක්‍රමණයට එරෙහිව සක්‍රීය ව සිදු වේ.

ප්ලෝයම තුළ ද්‍රව්‍ය පරිවහනයට දායක වන ක්‍රියාවලි

ප්ලෝයම පරිසංක්‍රමණයේ මූලික ලක්ෂණ

ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ දී නිපදවන ඵල පරිවහනය කිරීම ප්ලෝයම පටකය මඟින් සිදු වන අතර, එය ප්ලෝයම පරිසංක්‍රමණය ලෙස හඳුන්වයි.

ආවාතබීජක ශාකවල ප්ලෝයම පෙතේර නළ ඒකක පරිසංක්‍රමණය සඳහා විශේෂණය වී ඇති සෛල වේ.

ප්ලෝයම යුෂය පෙතේර නළ තුළින් ගලා යන ජලීය ද්‍රාවණයක් වන අතර, එය ශෛලම යුෂයට වඩා වෙනස් වේ. මෙහි ප්‍රධානතම වෙනස වන්නේ මේ යුෂයේ බරෙන් 30%ක් සුක්රෝස් අඩංගු වීම ය. එසේ ම මෙහි ඇමයිනෝ අම්ල, හෝමෝන හා ඛනිජ ද අඩංගු ය. ප්ලෝයම යුෂය ගමන් කරන්නේ සීනි නිපදවන ස්ථානයේ සිට සීනි භාවිතයට ගන්නා හෝ සංචිත කරනු ලබන ස්ථාන වෙත ය. මෙහිසා පරිසංක්‍රමණය සිදු වන්නේ සීනි ප්‍රභවයේ සිට සීනි අපායනය දක්වා ය. සීනි ප්‍රභවය යනු ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය මඟින් හෝ පිෂ්ඨය බිඳ හෙළීමෙන් ශුද්ධ සීනි නිෂ්පාදකයා ලෙස ක්‍රියා කරන අවයවය යි. ශාක පත්‍ර ප්‍රභවය වන අතර, වර්ධනය වන මූල්, කඳන්, අංකුර හා ඵල අපායනය ලෙස ක්‍රියා කරයි.

පිෂ්ඨය සංචිත කරනු ලබන ආකන්ධ සහ බල්බ වැනි දේ ඒවායේ කෘත්‍ය මත ප්‍රභවය හෝ අපායනය ලෙස ක්‍රියා කරයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ජලෝයම පරිසංක්‍රමණයේ යන්ත්‍රණය

සාමාන්‍යයෙන්, අපායනය තමාට ආසන්නම ප්‍රභවයෙන් සිනි ලබා ගනී. සෑම පෙතේර නළයකම සිනි ද්‍රාවණය ගලා යන දිශාව, පෙතේර නළය මඟින් බැඳුණ සිනි ප්‍රභවය හා සිනි අපායනය පිහිටන ස්ථානය මත රඳා පවතී. මේ අනුව විවිධ ස්ථානවලින් සම්භවය වූ හා අවසන් වන පෙතේර නළ යාබදව පවතින්නේ නම් එම යාබදව ඇති පෙතේර නළ දෙකක යුෂය පරිවහනය වීම ප්‍රතිවිරුද්ධ දිශාවට සිදු විය හැකි ය.

ජලෝයම පරිසංක්‍රමණයේ පළමු පියවර ලෙස සිනි, පෙතේර නළ ඒකක තුළට පරිවහනය කිරීම එනම් බැරකිරීම සිදු කරයි. සමහර විශේෂවල පත්‍ර මධ්‍ය සෛලවල සිට පෙතේර නළ ඒකක තුළට සම්ප්‍රේෂණය ඔස්සේ ප්‍රේෂණයට හරහා සිනි ඇතුළු වෙයි.

බොහෝ ශාකවල සිනි ජලෝයම තුළට පරිවහනය සක්‍රීයව සිදු කරයි. එයට හේතුව සිනි පත්‍ර මධ්‍ය සෛලවලට වඩා වැඩි සාන්ද්‍රණයකින් පෙතේර නළ ඒකකයේ හෝ සහවර සෛලයේ අඩංගු වීම ය.

සුක්රෝස්, පෙතේර නළය අවසානයේ පිහිටි අපායනයේ දී හර කරනු ලබයි. මේ ක්‍රියාවලිය විශේෂය අනුව හෝ එම අවයවය අනුව හෝ වෙනස් විය හැකි ය. කෙසේ වෙතත් අපායනයේ නිදහස් සිනි සාන්ද්‍රණය සෑම විට පෙතේර නළයේ ඇති සාන්ද්‍රණයට වඩා අඩු ය. මෙයට හේතුව හර කරනු ලබන සිනි අපායනයේ සෛලවල වර්ධනය හෝ පරිවෘත්තිය සඳහා පරිභෝජනය කිරීම හෝ පිෂ්ඨය වැනි අද්‍රාව්‍ය බහුඅවයවක බවට පත් කිරීමත් නිසයි. මෙහිසා සාන්ද්‍රණ අනුක්‍රමණය ඔස්සේ සිනි අණු ජලෝයමයේ සිට අපායනයට විසරණය වන අතර, ජලය ද ආසුරිය මඟින් එලෙස ගමන් කරයි.

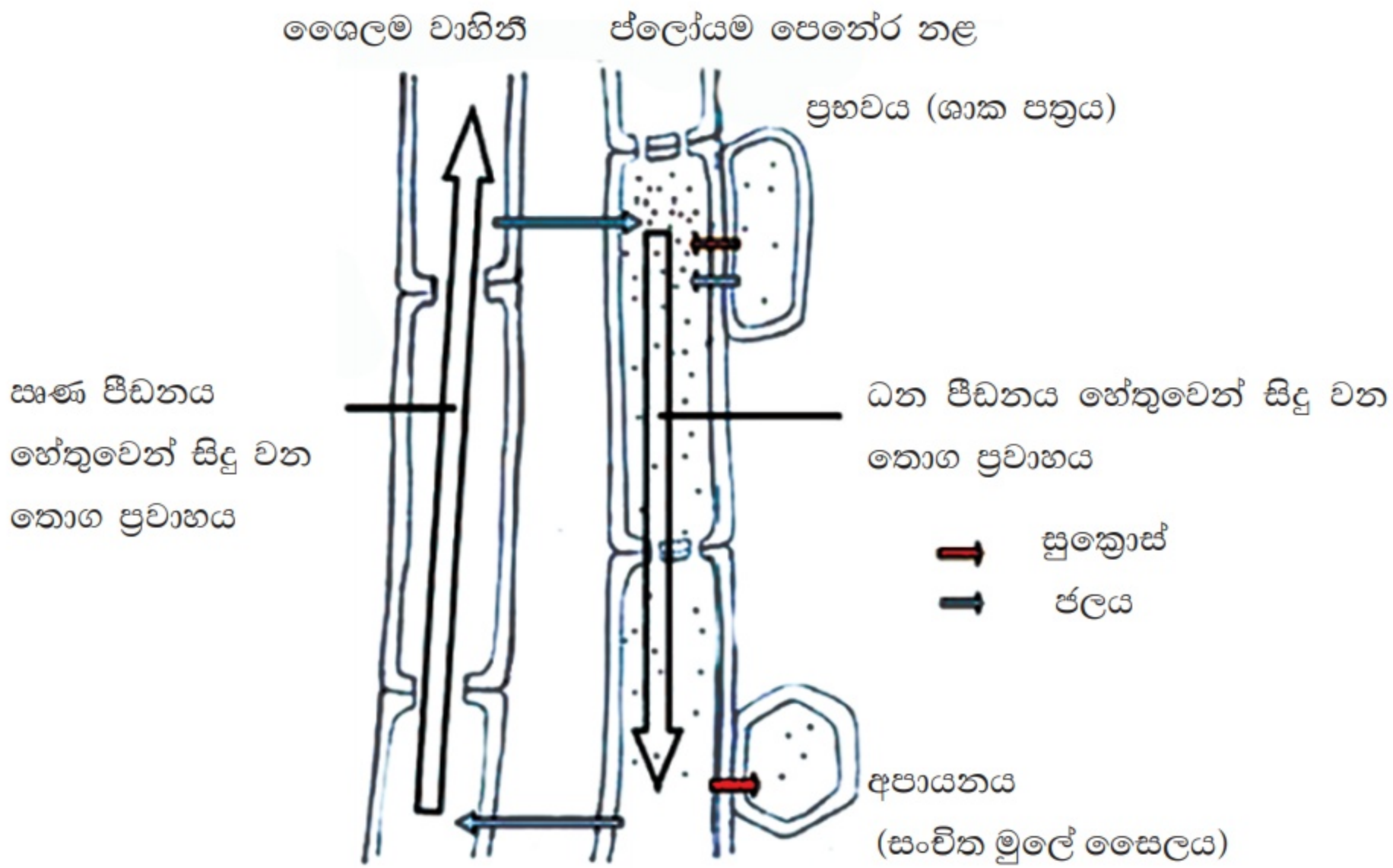
ජලෝයම යුෂය ප්‍රභවයේ සිට අපායනයට 1m/hour වේගයෙන් තොග ප්‍රවාහයක් ලෙස ධන පීඩනයක් යටත් ගමන් කරයි. මෙය පීඩන ප්‍රවාහය ලෙස හඳුන්වයි.

ආවෘත බීජක ශාකවල ජලෝයම පරිසංක්‍රමණය පීඩන ප්‍රවාහ කල්පිතය මඟින් පැහැදිලි කරනු ලබයි.

මේ පරිසංක්‍රමණයේ දී පහත සඳහන් ක්‍රියාවලි සිදු වේ.

1. පෙතේර නළ තුළට සිනි බැර වීම නිසා ප්‍රභවය අසල පෙතේර නළ ඒකක තුළ ජල විභවය අඩු වේ.
2. මෙය පෙතේර නළ තුළට ශෛලමයේ සිට ආසුරිය මඟින් ජලය ඇතුළු වීමට හේතු වේ.
3. මේ ජලය ඇතුළු වීමෙන් ධන පීඩනයක් ඇති වී, එමඟින් යුෂය පෙතේර නළය ඔස්සේ තල්ලු වී ගලා යයි.
4. අපායනයේ දී සිනි හර කිරීම (ජලෝයමය හර කිරීම) හා ඒ සමඟ ජලය ජලෝයමයේ සිට ශෛලමය වෙත ඉවත් වීමත් නිසා පීඩනය අඩු වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

රූපය 4.16 ජලෝයම පරිසංක්‍රමණ ක්‍රියාවලිය

ශාක තුළින් ජලය ඉවත් වීමේ ක්‍රියාවලිය

උත්ස්වේදනය

විසරණය මගින් ශාකයේ පත්‍ර හා වෙනත් වායව කොටස් තුළින් ජලය ජල වාෂ්ප ලෙස පිට වීම උත්ස්වේදනයයි. මෙලෙස ජලය පිට වීම ප්‍රධාන වශයෙන් ම

- පූටිකා තුළින් (පූටිකා උත්ස්වේදනය)
- තරමක් දුරට උච්චර්මය හරහා ද (උච්චර්මීය උත්ස්වේදනය)
- වා සිදුරු හරහා ද (වා සිදුරු උත්ස්වේදනය) සිදු වේ.

95%ක් පමණ ජලය පිට වන්නේ පූටිකා උත්ස්වේදනය මගිනි. දිවා කාලයේ දී තෙත සෛල බිත්ති හා ස්පර්ශව ඇති අන්තර්සෛලීය වාත අවකාශ ජල වාෂ්පවලින් සංතෘප්ත වේ. සාමාන්‍යයෙන් ශාකයෙන් පිටත වාතය එහි අභ්‍යන්තරයට වඩා වියළි ස්වභාවයක් ගනී. මේ නිසා පිටත වාතයේ ජල විභවය ඇතුළතට වඩා අඩු ය. එබැවින් ජල විභවය අනුක්‍රමණය ඔස්සේ වාත අවකාශ තුළ පවතින ජලවාෂ්ප පූටිකා තුළින් ශාකයෙන් පිටතට විසරණය වේ.

පූටිකා උත්ස්වේදනය

සනාථ කලාපවල ශෛලම මගින් පත්‍ර තලයට ගෙන එනු ලබන ජලය, පත්‍ර තලය පුරා විහිදුණු සියුම් ශාඛා නාරටි ජලයක් මගින් පත්‍ර තලය පුරා බෙදාහරියි. මේ ශාඛා ලිග්නිනවනය අඩු ශෛලම වාහිනී හෝ වාහකාහ එකකින් හෝ කිහිපයකින් කෙළවර වේ. මේ නිසා ඒවායේ සෙලියුලෝස් සෛල බිත්ති හරහා ජලය පහසුවෙන් පත්‍රමධ්‍ය සෛල තුළට නිදහස් කළ හැකි ය. ජලය, ජල විභව අනුක්‍රමණයට අනුව පත්‍ර මධ්‍ය සෛල ඔස්සේ ඇපොප්ලාස්ට්, සිම්ප්ලාස්ට් සහ පටල හරහා සම්ප්‍රේෂණ මාර්ග ඔස්සේ ගමන් කරයි. පත්‍ර මධ්‍ය සෛලවල තෙත බිත්තිවල සිට ජලය වාෂ්ප වී අන්තර්සෛලීය අවකාශවලට ද විශේෂයෙන් විශාල අධ්‍යුෂිත වාත අවකාශය තුළට ද පැමිණේ. එහි සිට පූටිකා හරහා ජලවාෂ්ප වායුගෝලයට විසරණය වේ. පත්‍ර තලයට වහා ම අසන්නව තුනී, ගලා නොයන වාත ස්තරයක් පවතී. පිටතට පැමිණෙන ජලවාෂ්ප මේ තුනී ස්තරය හරහා විසරණය වී පසුව එය වලනය වන සුළඟ හේතුවෙන් ඉවතට ගසා ගෙන යයි.

තුනී ස්ථාවර වායු ස්තරය හා පත්‍ර මධ්‍ය සෛල අතර, විසරණ අනුක්‍රමණයක් පවතී. සෑම පූටිකාවක් වටා ම විසරණ කවචයක් හෝ විසරණ අනුක්‍රමණයක් ඇත. යාබද පූටිකාවල ඇති වන මේ විසරණ කවච එකිනෙක අතිපිහින වීමෙන්, නිසල වාතයේ දී එක් සම්පූර්ණ විසරණ කවචයක් ඇති වේ.

මෙසේ ඇති වන විසරණ කවචයේ සනකම පත්‍රය මතු පිට ඇති ව්‍යුහ ලක්ෂණ හා සුළඟේ වේගය මත රඳා පවතී.

උත්ස්වේදන ශීඝ්‍රතාව කෙරෙහි බලපාන සාධක

1. ආලෝක තීව්‍රතාව
2. උෂ්ණත්වය
3. ආර්ද්‍රතාව
4. සුළඟේ වේගය
5. ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි පාංශු ජල ප්‍රමාණය

1. ආලෝක තීව්‍රතාව

සාමාන්‍යයෙන් දිවා කාලයේ දී පූටිකා විවෘතව පවතින අතර, අඳුරේ දී පූටිකා වැසී පවතියි. ආලෝක තීව්‍රතාව වැඩි වීම සමඟ උත්ස්වේදන ශීඝ්‍රතාව ද වැඩි වේ.

2. උෂ්ණත්වය

ආලෝකය ඇති විට දී, උත්ස්වේදන ශීඝ්‍රතාවට වැඩි ම බලපෑමක් ඇති කරන බාහිර සාධකය උෂ්ණත්වයයි. උෂ්ණත්වය වැඩි වන විට පත්‍ර මධ්‍ය සෛල වෙතින් ජලය වාෂ්පීභවනය වන වේගය ඉහළ යමින් පත්‍රය අවට වායුගෝලය ජල වාෂ්පවලින් සංතෘප්ත කරයි. එමෙන් ම උෂ්ණත්වය ඉහළ නගින විට පත්‍රයෙන් බාහිර වායුගෝලයේ සාපේක්ෂ ආර්ද්‍රතාව අඩු වෙයි. මේ ක්‍රියා දෙක ම නිසා පත්‍රයේ සිට බාහිර වායුගෝලය දක්වා ජල අණුවල වැඩි සාන්ද්‍රණ අනුක්‍රමණයක් හටගනියි. අනුක්‍රමණය වැඩි වන විට විසරණ ශීඝ්‍රතාව වැඩි වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

3. ආර්ද්‍රතාව

පත්‍රයේ බාහිර පරිසරයේ ආර්ද්‍රතාව අඩු වන විට තෙත් පත්‍ර අභ්‍යන්තර පරිසරයේ සිට වියළි බාහිර වායුගෝලය දක්වා ජල වාෂ්ප විසරණ අනුක්‍රමණයක් හට ගනියි. එමඟින් උත්ස්වේදන ශීඝ්‍රතාවේ වැඩි වීම සිදු වේ. එමෙන්ම ආර්ද්‍රතාව වැඩි වන විට බාහිර වායුගෝල ජල වාෂ්ප සාන්ද්‍රණය ද වැඩි වන නිසා විසරණ අනුක්‍රමණය ද අඩු වෙයි. එවිට උත්ස්වේදන ශීඝ්‍රතාව ද අඩු වෙයි.

4. සුළඟේ වේගය

නිසල වාතයේ දී පත්‍රය අවට ජලවාෂ්පවලින් අධිකව සංතෘප්ත විසරණ කවච පැවතීමෙන් පත්‍රය හා බාහිර වායුගෝලය අතර, විසරණ අනුක්‍රමණය අඩු ය. එවිට උත්ස්වේදන ශීඝ්‍රතාව ද අඩු ය.

සුළඟ ඇති විට විසරණ කවච ඉවතට ගසා ගෙන යෑම නිසා උත්ස්වේදන ශීඝ්‍රතාව වැඩි වෙයි.

5. පාංශු ජල සැපයුම

පස වියළි විට ජලය පස් අංශුවලට තදින් බැඳී පවතියි. එවිට පසේ ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි ජල ප්‍රමාණය අඩු වේ. එමඟින් පාංශු ද්‍රාවණයේ සාන්ද්‍රණය ඉහළ නංවයි. එවිට පාංශු ද්‍රාවණයේ ජල විභවය අඩු වෙයි. එමඟින් පාංශු ද්‍රාවණයේ සිට මූලකේශ තුළට ආසූර්ණය මඟින් ජලය ඇතුළු වීමට ඇති හැකියාව අඩු වෙයි. එනිසා උත්ස්වේදන වේගය අඩු වෙයි. එනම් පසේ සිට ශාකය තුළින් වායුගෝලය තෙක් ජලය ගමන් කිරීමට ඇති ජල විභව අනුක්‍රමණය අඩු වී, වැඩි ප්‍රතිරෝධයක් හට ගනියි.

ශාකවලට උත්ස්වේදනයේ වැදගත්කම

- ජලය හා ඛනිජ පසේ සිට පත්‍ර දක්වා පරිවහනය
- ශාක දේහය මතු පිට වාෂ්පීකරණ සිසිලනය

මූල පීඩනය හා බින්දුදය

රාත්‍රී කාලයේ දී වායුගෝලයේ සාපේක්ෂ ආර්ද්‍රතාව වැඩි වන විට එනම්, 100% පමණ වන විට උත්ස්වේදන වේගය ඉතා අවම වීම හෝ නතර වීම සිදු වෙයි. මුල්වල සෛල මඟින් ජලය සහ ඛනිජ ශෛලම තුළට අඛණ්ඩව පොම්ප කරනු ලබයි. ඒවා බාහිකයට හෝ පසට ආපසු කාන්දු වීම අන්තශ්චර්මය මඟින් වළක්වයි. එනිසා විශාල ඛනිජ අයන ප්‍රමාණයක් සනාල සිලින්ඩරය තුළ ඒකරාශී වීමෙන් එතුළ ජල විභවය අඩු වෙයි. එනිසා බාහිකයේ සිට ජලය ඇතුළු දෙසට ශෛලමයට ඇතුළු වේ. මේ හේතුවෙන් මූල පීඩනයක් ජනනය කරයි. එනිසා ශෛලම යුෂය ඉහළට තල්ලු කෙරේ.

මූල පීඩනය මඟින් ශාක පත්‍ර වෙතට උත්ස්වේදනයෙන් හානි වන ජල ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි ජල ප්‍රමාණයක් ඇතුළු කරයි. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඇතැම් අකාෂ්ඨීය ශාකවල පත්‍ර දාරයෙන්

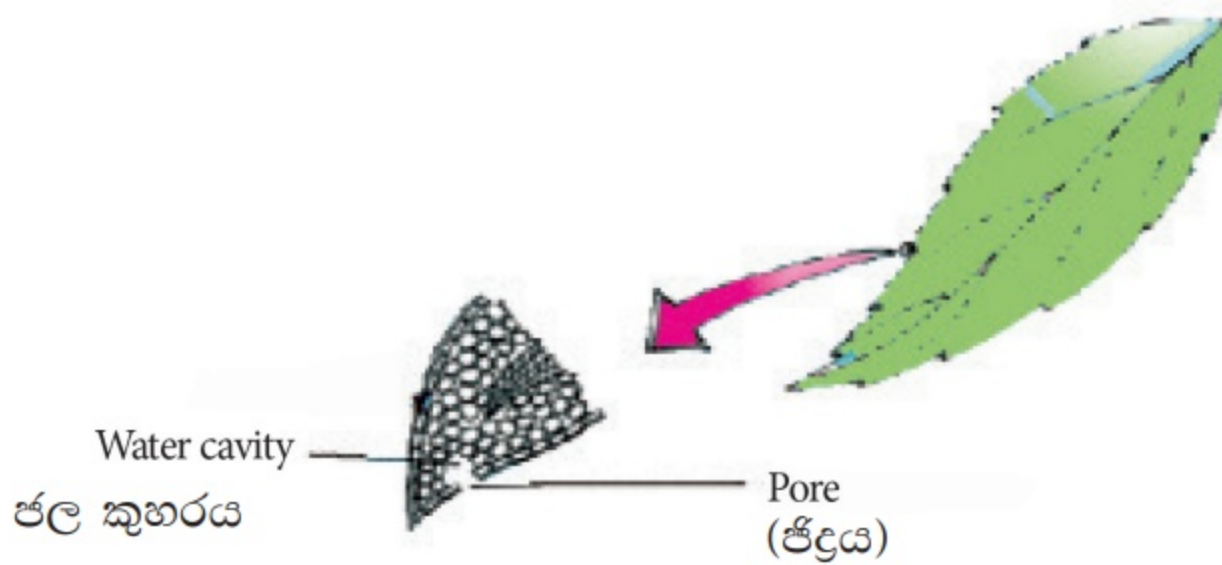
© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

හෝ පත්‍ර තුඩුවලින් ජලය බිත්දු ලෙස බැහැර කරවයි. මේ සංසිද්ධිය බිත්දුදියයි. බිත්දුදිය නිසා බැහැර වන ද්‍රව ජල බිත්දු පිති බිත්දුවලින් වෙනස් වේ. පිති බිත්දු වායුගෝලයේ ඇති ජලවාෂ්ප සනීභවනයෙන් සෑදේ.

බොහෝ ශාක තුළ මූල පීඩනය හට නොගනියි. එනිසා බිත්දුදිය සිදු නොවේ. බිත්දුදිය සිදු වන ශාක තුළත් සුර්යාලෝකය ලැබුණු පසු සිදු වන උත්ස්වේදනය මඟින් වන ජල හානිය මූල පීඩනය සමඟ සමාන කළ නොහැකි ය. උත්ස්වේදනය මඟින් ශෛලම යුෂය ඉහළට ඇදීමක් මිස තල්ලු කිරීමක් සිදු නොවේ. එනිසා දහවල් කාලයේ දී බිත්දුදිය දැක ගත නොහැකි ය. ශාකය තුළ මීටර් ගණනක් දුරට ජලය ගෙනයෑමට මූල පීඩනය ප්‍රමාණවත් නොවේ.

බිත්දුදිය සිදු වන්නේ කුඩා ශාඛා නාරටි අසල දක්නට ලැබෙන විශේෂිත සෛල කාණ්ඩවලින් සෑදුණ ජල ජිදු නමැති විශේෂ සිදුරු තුළිනි. එය පූටිකා හරහා සිදු නොවේ.

උදා: *Alocasia, Colacasia*

රූපය 4.17 ජල ජිදුයක සාමාන්‍ය ව්‍යුහය

ශාක පෝෂණ ක්‍රියාවලිවල විවිධත්වය

ජීවියකුගේ පරිවෘත්තීය ක්‍රියා සඳහා අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය හා ශක්තිය පරිසරයෙන් ලබා ගන්නා ක්‍රියාවලිය පෝෂණයයි. ශාකවල වර්ධනය විකසනය හා ප්‍රජනනයට පෝෂක අවශ්‍ය වේ.

ශාක පෝෂණ ආකාර

ස්වයංපෝෂි පෝෂණ ක්‍රමය (ස්වයංපෝෂකතාව)

ස්වයංපෝෂකතාව දක්වන ජීවීහු ස්වයංපෝෂීන් ලෙස හැඳින්වෙති. ස්වයංපෝෂීන් කාබන්ඩයොක්සයිඩ් හා අකාබනික ද්‍රව්‍ය මඟින් කාබනික ආහාර සංශ්ලේෂණය කරයි. ශාක ප්‍රභාස්වයංපෝෂීන් වන අතර, ප්‍රභා ස්වයංපෝෂීහු ආලෝකයේ ශක්තිය හා අකාබනික ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් කාබනික අණු සංශ්ලේෂණය කරති.

සහජීවනය

විශේෂ දෙකකට අයත් ජීවීන් දෙදෙනකු, සම්පව ජීවත් වෙමින් පවත්වා ගන්නා පාරිසරික සබඳතාව සහජීවනය ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ. සහජීවනයේ ආකාර තුනකි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

1. අන්‍යෝන්‍යාධාරය
2. සහභෝජිතාව
3. පරපෝෂිතාව

අන්‍යෝන්‍යාධාරය – (mutualism)

ජීවීන් දෙදෙනාටම වාසි සැලසෙන සහජීවී සබඳතාවකි.

උදා: රනිල මූලගැටිති තුළ ඒවා තුළ වාසය කරන නයිට්‍රජන් තිර කරන බැක්ටීරියා –

Rhizobium

- උසස් ශාක මුල් හා දිලීර අතර පවතින දිලීරක මූල සංගමය

Cycas කොරල් හැඩ මුල් හා *Anabaena* අතර, පවතින සංගමය

සහභෝජිතාව - (Commensalism)

එක් ජීවී විශේෂයකට පමණක් වාසි සැලසෙන ලෙසත්, අනෙක් විශේෂයට බලපෑමක් (හානියක් හෝ වාසියක්) ඇති නොවන ලෙසත් ජීවී විශේෂ දෙකක් අතර, පවතින අන්තර් ක්‍රියාවකි. උදා:- අපිශාකී ඕකිඩි

පරපෝෂිතාවය - (Parasitism)

එක් ජීවී විශේෂයකට පමණක් වාසි සැලසෙන ලෙසත් (පරපෝෂිතයා), අනෙක් විශේෂයට හානි සිදු වන ලෙසත් (ධාරකයා) වෙනස් ජීවී විශේෂ දෙකක් අතර, පවතින සම්ප සබඳතාවයි.

අර්ධ පරපෝෂිත - *Loranthus* (පිලිල) හා ධාරක ශාක

පූර්ණ පරපෝෂිත - *Cuscuta* හා ධාරක ශාක

ශාක පෙන්වන විශේෂ පෝෂණ ක්‍රම

මාංස හක්ෂක ශාක

මේ ශාක ප්‍රභාසංශ්ලේෂකයෝ ය. නයිට්‍රජන් හා ඛනිජ වර්ග උෟන පස්වල වර්ධනය වන බැවින් එම පෝෂක ලබා ගැනීමට කෘමීන් හා වෙනත් කුඩා සතුන් මරණයට පත් කර, ජීරණයට ලක් කර ජීරණ ඵල ලෙස එම ද්‍රව්‍ය ලබා ගනියි.

උදා: *Nepenthes, Drosera, Utricularia*

ශාකවල ප්‍රශස්ත වර්ධනයට අදාළ පෝෂණ අවශ්‍යතා

අත්‍යවශ්‍ය මූලද්‍රව්‍ය (Essential elements)

ශාකවල ජීවන චක්‍ර සම්පූර්ණ කර ගැනීමටත්, තවත් පරම්පරාවක් නිපදවීමටත් අවශ්‍ය මූලද්‍රව්‍ය අත්‍යවශ්‍ය මූලද්‍රව්‍යයි.

ශාක සඳහා අත්‍යවශ්‍ය මූලද්‍රව්‍ය 17ක් පමණ ඇත.

C, O, H, N, P,S, K, Ca, Mg, Cl, Fe, Mn, B, Zn, Cu, Ni, Mo,

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

අත්‍යවශ්‍ය මූලද්‍රව්‍ය ආකාර දෙකකි.

1. අධිමාත්‍ර මූලද්‍රව්‍ය
2. අංශුමාත්‍ර මූලද්‍රව්‍ය

අධිමාත්‍ර මූලද්‍රව්‍ය (Macronutrients)

ශාකවලට විශාල ප්‍රමාණවලින් අවශ්‍ය වන මූලද්‍රව්‍ය වේ. ශාක සඳහා අධිමාත්‍ර මූලද්‍රව්‍ය 9ක් අයත් ය.

උදා: C, O, H, N, P, S, K, Ca, Mg

අංශුමාත්‍ර මූලද්‍රව්‍ය (Micronutrients)

මේ මූලද්‍රව්‍යයන් ශාකවලට අවශ්‍ය වන්නේ ඉතා සුළු ප්‍රමාණවලිනි.

උදා:- Cl, Fe, Mn, B, Zn, Cu, Ni, Mo

වගුව 4.2 - අධිමාත්‍ර මූලද්‍රව්‍ය, ඒවායේ කෘත්‍ය, උෞනතා ලක්ෂණ:

මූලද්‍රව්‍ය	අවශෝෂණය කර ගන්නා ආකාරය	ප්‍රභවය	කෘත්‍ය	උෞනතා ලක්ෂණ
C	CO ₂	වායුගෝලීය වාතය	ශාකයේ අඩංගු කාබනික අණුවල ප්‍රධාන සංඝටකයකි.	වර්ධනය උෞන වීම
O	CO ₂	වායුගෝලීය වාතය	ශාකයේ අඩංගු කාබනික අණුවල ප්‍රධාන සංඝටකයකි.	වර්ධනය උෞන වීම
H	H ₂ O	පාංශු ද්‍රාවණය	ශාකයේ අඩංගු කාබනික අණුවල ප්‍රධාන සංඝටකයකි.	වර්ධනය උෞන වීම මැලවීම
N	NO ₃ ⁻ NH ₄ ⁺	පාංශු ද්‍රාවණය	ඇමයිනෝ අම්ලවල, ප්‍රෝටීන, න්‍යෂ්ටික අම්ල, නියුක්ලියෝටයිඩ හරිතප්‍රද, එන්සයිම, සහඑන්සයිමවල සංඝටක	කුරු වර්ධනය, උග්‍ර හරිතකෘතිය, විශේෂයෙන් වියපත් පත්‍රවල
K	K ⁺	පාංශු ද්‍රාවණය	පූටිකා ක්‍රියාකාරීත්වය, බොහෝ එන්සයිමවල සහසාධක	පත්‍ර මායිම් කහ දුඹුරු වීම, කඳන් දුර්වල වීම, මුල්වල දුර්වල විකසනය.
Ca	Ca ²⁺	පාංශු ද්‍රාවණය	සෛල බිත්තියේ හා මධ්‍ය සුස්තරයේ සංඝටක, පටල ව්‍යුහය හා පාරගමනතාව පවත්වා ගැනීම, සංඥා ගමන් කිරීම	ලපටි පත්‍ර හැකිලීම, අග්‍රස්ථ අංකුර මිය යෑම
Mg	Mg ²⁺	පාංශු ද්‍රාවණය	ක්ලෝරෝෆිල් අණුවල සංඝටකයකි, බොහෝ එන්සයිම වර්ග සක්‍රිය කිරීම	මේරු පත්‍රවල නාරටි අතර හරිතකෘතිය

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

සම්පත් පොත

අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) ජීව විද්‍යාව

මූලද්‍රව්‍ය	අවශෝෂණය කර ගන්නා ආකාරය	ප්‍රභවය	කෘත්‍ය	උග්‍යතා ලක්ෂණ
P	$H_2PO_4^-$ HPO_4^{2-}	පාංශු ද්‍රාවණය	ATP, න්‍යෂ්ටික අම්ල, පොස්ෆොලිපිඩවල සංඝටකයකි.	නිරෝගි පෙනුම ඇති නමුත් ඉතා සෙමින් විකසනය, කදන් තුනී වීම, නාරටි දම්පාට වීම, මල් හා එල හටගැනීම අඩාල වීම
S	SO_4^{2-}	පාංශු ද්‍රාවණය	සමහර ඇමයිනෝ අම්ල හා ප්‍රෝටීනවල සංඝටකයකි.	ලපටි පත්‍රවල හරිතකෘමිය

- වගුව - අංශුමාත්‍ර මූලද්‍රව්‍ය, කෘත්‍ය හා උග්‍යතා ලක්ෂණ:

මූලද්‍රව්‍ය	අවශෝෂණය කර ගන්නා ආකාරය	ප්‍රභවය	කෘත්‍ය	උග්‍යතා ලක්ෂණ
Cl	Cl^-	පාංශු ද්‍රාවණය	ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ දී ආස්‍රැතිය හා අයනික තුල්‍යතාව	පත්‍ර මැලවීම, පත්‍ර හැලියෑම (සුලබ නොවේ), කෙටි මහත මුල්
Fe	Fe^{2+} Fe^{3+}	පාංශු ද්‍රාවණය	ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ දී ක්ලෝරොෆිල් සංශ්ලේෂණය, නයිට්‍රජන් තිර කිරීම	ලපටි පත්‍රවල නාරටි අතර හරිතකෘමිය
Zn	Zn^{2+}	පාංශු ද්‍රාවණය	බොහෝ එන්සයිම සක්‍රියකයකි. ක්ලෝරොෆිල් සංශ්ලේෂණය සක්‍රිය කරවීම. DNA පිටපත් ප්‍රතිලේඛනය අවශ්‍යය.	පත්‍ර රැළි වැටීම. පර්වවල දිග අඩුවීම
B	$H_2BO_3^-$	පාංශු ද්‍රාවණය	හරිතප්‍රද සංශ්ලේෂණයේ සහසාධකයකි, සෛල බිත්තිවල කෘත්‍යයේ දී දායක වේ. පරාග නාලය වර්ධනයට	විභාජක මිය යෑම සහ වර්මල පත්‍ර සහ දුර්වර්ණ වූ පත්‍ර
Cu	Cu^{2+} Cu^+	පාංශු ද්‍රාවණය	සමහර එන්සයිමවල සංඝටක හෝ සක්‍රියක	ලපටි පත්‍ර ළා කොළ පැහැති වීම, පත්‍ර අග්‍රය වියළීම, මුල්වල වර්ධනය බාල වීම හා අධිකව බෙදී යෑම.
Mo	MoO_4^{2-}	පාංශු ද්‍රාවණය	නයිට්‍රජන් පරිවෘත්තිය	කඳේ සහ මුලේ අග්‍රය මිය යෑම. මේරූ පත්‍රවල හරිතකෘමිය
Ni	Ni^{+2}	පාංශු ද්‍රාවණය	නයිට්‍රජන් පරිවෘත්තිය	පත්‍ර අග්‍රය මිය යෑම. මේරූ පත්‍රවල හරිතකෘමිය
Mn	Mn^{+2}	පාංශු ද්‍රාවණය	ප්‍රභාසංශ්ලේෂණයේ දී අවශ්‍ය සමහර එන්සයිම සක්‍රිය කරයි.	නාරටි අතර හරිතකෘමිය ලපටි පත්‍රවල දක්නට ලැබේ.

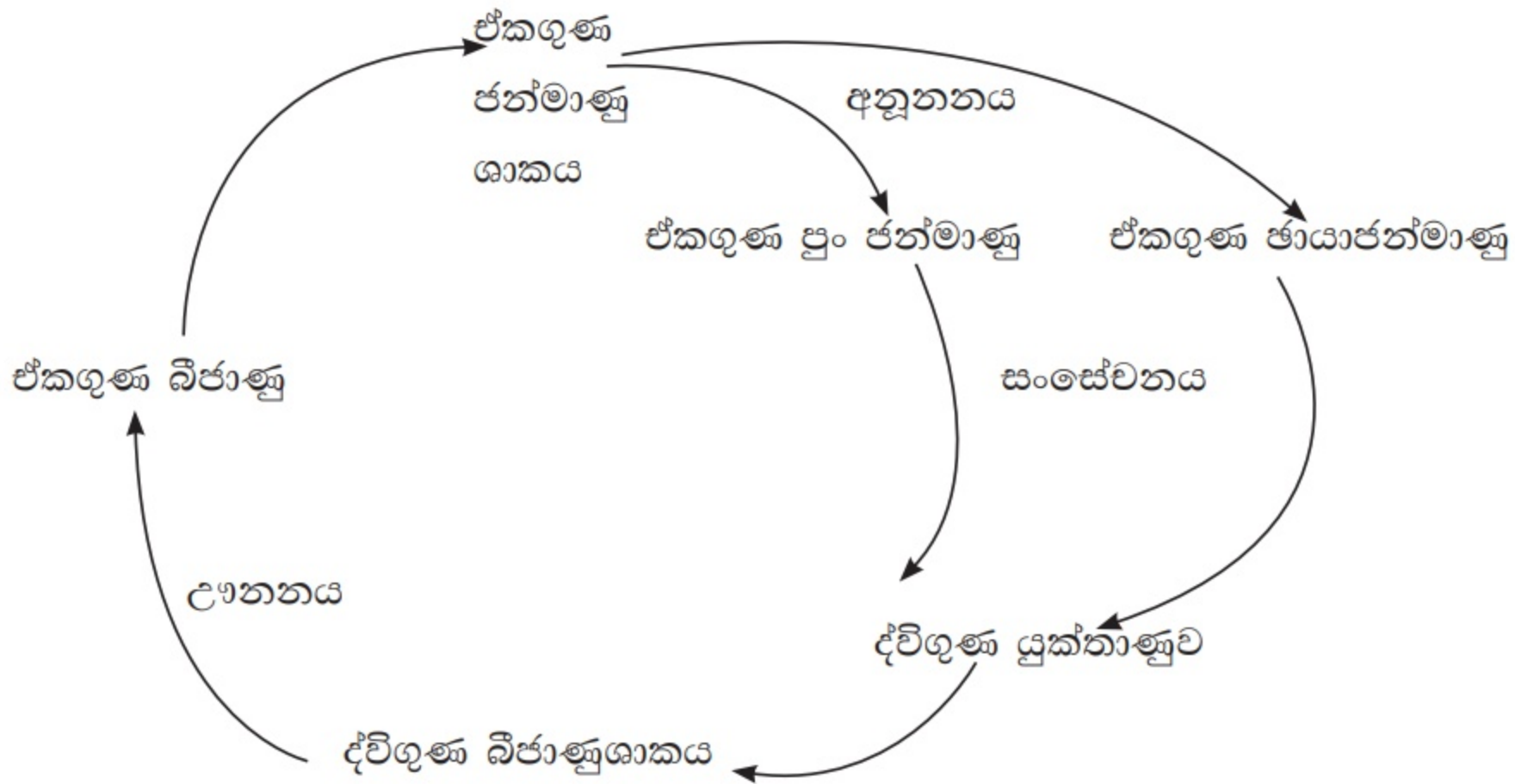
ශාක ප්‍රජනන ක්‍රියාවලිය

ශාක ජීවනචක්‍ර හා භෞමික ජීවිතයට උචිත පරිදි ඒවා දක්වන අනුවර්තන

භෞමික ශාකවල ලිංගික ප්‍රජනනය

- සියලු භෞමික ශාක තම ජීවන චක්‍රයේ දී පරම්පරා ප්‍රත්‍යාවර්තනය විදහා දක්වයි. එනම් ජීවන චක්‍රයක් තුළ දී ඒකගුණ පරම්පරාවක්, ද්විගුණ පරම්පරාවක් මාරුවෙන් මාරුවට හට ගනියි. එකක් විසින් අනෙක නිපදවයි.
- භෞමික ශාකවල ජීවන චක්‍රයේ දී රූපකාරයෙන් වෙනස් බහු සෛලික දේහ ස්වරූපයන් දෙකක් වන ඒකගුණ ජන්මාණු ශාකය හා ද්විගුණ බීජාණු ශාකය මාරුවෙන් මාරුවට හට ගැනීම විෂමරූපි පරම්පරා ප්‍රත්‍යාවර්තනය ලෙස හඳුන්වයි. ඔවුන්ගේ ප්‍රජනක අවයව තුළ ඇති (ජන්මාණුධානි හා බීජාණුධානි) මාතෘ සෛල වියළීමෙන් ආරක්ෂා වීම සඳහා වඳ සෛල ස්තරවලින් ආරක්ෂා වී පිහිටයි (ජන්මාණු සාදන සෛල හා බීජාණු සාදන සෛල).
- ජන්මාණු ශාක අනුනනයෙන් ජන්මාණු නිපදවයි. සියලු භෞමික ශාක ජන්මාණු වියළීම වළක්වා ගැනීමට අභ්‍යන්තර සංසේචනය සිදු කරයි. ඡායා ජන්මාණුව (අණ්ඩය) අණ්ඩාණුධානි තුළ ම රඳවා ගන්නා අතර, පුං ජන්මාණු වන ශුක්‍රාණු ශුක්‍රාණුධානිවලින් නිදහස් කරයි.
- බීජ රහිත ශාකවල ජන්මාණු සංසේචනයට බාහිර ජලය අවශ්‍ය වන නමුත් බීජ ශාකවල ජන්මාණු සංසේචනය බාහිර ජලය මත රඳා නොපවතියි.
- සංසේචනයෙන් පසු ද්විගුණ යුක්තාණුව ජන්මාණු ශාකය තුළ රැඳී පවතිමින් කලලය බවට පත් වෙයි. එය ජන්මාණු ශාකයෙන් පෝෂණය ලබා ගනිමින් විකසනය වී ද්විගුණ බීජාණුශාකය බවට පත් වෙයි.
- සංසේචනයට පසුව සෑදෙන මේ ද්විගුණ ව්‍යුහයේ උග්‍රතන විභාජනය ප්‍රමාද වීමෙන් ද්විගුණ බීජාණු ශාක පරම්පරාව බිහි වෙයි.
- මේ ද්විගුණ බීජාණු ශාකයේ සිදු වන උග්‍රතන විභාජනයෙන් ඒකගුණ බීජාණු නිපදවෙයි.
- බීජාණු ප්‍රරෝහණයෙන් ඒකගුණ ජන්මාණු ශාකය හට ගනියි.
- භෞමික ශාකවල පරිණාමික ක්‍රියාවලියේ දී, ද්විගුණ බීජාණු ශාක පරම්පරාව භෞමික පරිසරයට වඩාත් උචිත අනුවර්තන අත් කර ගනිමින් ගොඩබිම ගණාවාසීකරණයට ලක් වෙමින් ජීවන චක්‍රයේ ප්‍රමුඛ ශාකය බවට පත් වී ඇත. ජන්මාණු ශාක පරම්පරාව ක්‍රමයෙන් කෂීණ වී තිබේ. බීජ ශාකවල දී බීජාණු ශාකය මත ජන්මාණු ශාකය යැපෙයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

Pogonatum ජීවන චක්‍රය

- ජන්මාණු ශාකය ප්‍රමුඛ ශාකයයි. බීජාණු ශාකයට වඩා විශාල හා වැඩි කාලයක් ජීවත් වෙයි.
- ජන්මාණු ශාකය ප්‍රභාසංශ්ලේෂකයි.
- 'කඳ' 'පත්‍ර' හා 'මූලාභ' ජන්මාණු ශාකයේ දක්නට ඇත.
- ජන්මාණු ශාක ද්විගුණීය/ ඒක ලිංගිකය, පරිණත වූ විට පුංජන්මාණු ශාකයේ ශුක්‍රාණුධානි හට ගනියි. ඒවා තුළ ශුක්‍රාණු විශාල ගණනක් නිපදවෙයි.
- පරිණත ඡායා ජන්මාණු ශාකයේ අණ්ඩාණුධානි නිපදවෙයි.
- අණ්ඩාණුධානිය තුළ තනි අණ්ඩයක් නිපදවේ.
- එම අණ්ඩය බාහිරට නිදහස් නොවේ.
- රසායනික ආකර්ෂකවලට ප්‍රතිචාරයක් ලෙස කශිකාධර වල ශුක්‍රාණු බාහිර ජලයේ පිහිනාවත් අණ්ඩාණුධානිය තුළට ගමන් කර, අණ්ඩය සමඟ එක් වී ද්විගුණ යුක්තාණුව සාදයි. මෙය අණ්ඩාණුධානිය තුළ සිදු වේ.
- සංසේචනයට පසු ද්විගුණ යුක්තාණුව කලලයක් බවට විකසනය වෙයි. අණ්ඩාණුධානිය තුළ රැඳී තිබෙන මේ කලලය තවදුරටත් විකසනය වීමෙන් ද්විගුණ බීජාණු ශාකය හට ගනියි. එය පෝෂණය ලබා ගන්නේ ජන්මාණු ශාකයෙනි.
- බීජාණු ශාකය ජන්මාණු ශාකයට සම්බන්ධව පවතී.
- බීජාණු ශාකය පාදය, තන්තුව හා ස්පෝටිකාව/ (බීජාණුධානිය) යන කොටස්වලින් සමන්විත ය.
- පාදය මඟින් ජන්මාණු ශාකයෙන් ජලය හා පෝෂක අවශෝෂණය කරයි.
- ස්පෝටිකාව උභයනයෙන් රූපාකාරයෙන් සමාන බීජාණු නිපදවයි (සමබීජාණුකතාව).
- මෙසේ සෑදෙන බීජාණු විසිරී සුදුසු උපස්තරයක් (තෙත පස හෝ ශාක පොත්තක් වැනි) මත වැටුණ විට බීජාණු ප්‍රරෝහණය වී කොළ පැහැති ශාඛනය වූ සුත්‍රිකාවක් වන ප්‍රාක්තන්තුව සාදයි.
- මේ ප්‍රාක්තන්තුවෙන් හට ගන්නා අංකුර මඟින් ජන්මාණු ශාක සාදයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

Nephrolepis ජීවන චක්‍රය

- ප්‍රමුඛ ශාකය බීජාණු ශාකයයි.
- ජන්මාණු ශාකය ක්ෂීණය; පැවැත්ම කෙටිකාලීනයි.
- බීජාණු ශාකයත්, ජන්මාණු ශාකයත් යන දෙක ම ප්‍රභාසංශ්ලේෂක ස්වාධීන ශාකයි.
- බීජාණු ශාකයේ වඩාත් සංකීර්ණ ව්‍යුහ සංවිධානයක් ඇත.
- බීජාණු ශාක දේහය මූල, කඳ, පත්‍රවලට විභේදනය වී ඇත.
- වායව කොටස් උච්චර්මයකින් ආවරණය වී ඇත.
- වායව කොටස්වල වායු හුවමාරුව සඳහා පූර්විකා විකසනය වී ඇත.
- ශෛලම හා ප්ලෝයම යන සනාල පටක දෙවර්ගය විකසනය වී තිබේ.
- ළපටි පත්‍ර කුණ්ඩලාකාර ප්‍රාක් පත්‍රනය දක්වයි.
- කඳ භූගත රයිසෝමයකි.
- පත්‍රය පත්‍රිකාවලින් සමන්විත සංයුක්ත පක්ෂවත් පත්‍රයකි.
- රයිසෝමයෙන් පැන නැගෙන ශාඛා වන භූගත ධාවකවලින් නව පැළෑටි හට ගනියි.
- පරිණත පත්‍රිකාවල යටි පැත්තේ සෝරස ලෙස හඳුන්වන බීජාණුධානි සමූහ ඇති වේ. ඒවා වියළීමෙන් ආරක්ෂා කර ගැනීමට කසුව නමැති ව්‍යුහය පවතී.
- බීජාණුධානියක් තුළ උෞනන විභාජනය සිදු වීමෙන් ඒකගුණ බීජාණු හට ගනියි. ඒවා සමබීජානුක ය.
- 'සෝරස' පරිණත වූ විට කසුව වියළී හැකි ලීමට ලක් වෙයි. එවිට පරිණත බීජාණුධානි පිටතට විවෘත වෙයි.
- වියළි පරිසර තත්ත්ව යටතේ බීජාණුධානිය පුපුරා බීජාණු පිටතට නිදහස් වෙයි. ඉන් පසු බීජාණු සුළඟෙන් ව්‍යාප්ත වෙයි. උචිත ස්ථානයක බීජාණු පතිත වූ පසු එම බීජාණු ප්‍රරෝහණයෙන් ජන්මාණු ශාකය හට ගනියි.
- ජන්මාණු ශාකය කුඩා, හෘදයාකාර, පියවි ඇසට පෙනෙන කොළ පැහැති, ප්‍රභාසංශ්ලේෂක තලසකි. උදරීය පැත්තේ මූලාභ විකසනය වෙයි. මේ ජන්මාණු ශාකය ඒකගෘහි/ද්විලිංගික ශාකයකි. උදරීය පැත්තේ ශුක්‍රාණුධානි හා අණ්ඩාණුධානි හට ගනියි.
- ශුක්‍රාණුධානි තුළ හට ගන්නා කශිකාධර ශුක්‍රාණු බාහිර පරිසරයට නිදහස් කරයි. අණ්ඩාණුධානිය තුළ හට ගන්නා අණ්ඩ සෛලය එහි රැඳී පවතියි.
- ශුක්‍රාණු බාහිර ජලයේ පිහිනන අතර, අණ්ඩාණුධානියෙන් නිකුත් වන රසායන ද්‍රව්‍ය වෙත ආකර්ෂණයෙන් එය තුළ ඇති අණ්ඩ සෛලය කරා ගමන් කරයි. අණ්ඩාණුධානිය තුළ දී අණ්ඩය හා ශුක්‍රාණුව එකිනෙක සම්බන්ධ වී ද්විගුණ යුක්තාණුව නිපදවයි. ජන්මාණු ශාකය තුළ රැඳී පවතින අතර දී ම යුක්තාණුව කලලයක් බවට විකසනය වන අතර කලලයෙන් බීජාණු ශාකය විකසනය වෙයි. ළපටි බීජාණු ශාකය ජන්මාණු ශාකය මත රැඳී පවතී.
- සියලු විකසන අවස්ථා සඳහා පෝෂණය සපයන්නේ ජන්මාණු ශාකයයි.
- ප්‍රභාසංශ්ලේෂක පටක විකසනය සිදු වූ පසු ළපටි බීජාණු ශාකය ස්වාධීන ශාකයක් බවට පත් වෙයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

Selaginella වල ජීවන චක්‍රය

- බීජාණුශාකය ප්‍රමුඛයි. ප්‍රභාසංශ්ලේෂකයි.
- ජන්මාණු ශාකය, ව්‍යුහයෙන් ක්ෂීණ යි; පැවැත්ම කෙටිකාලීන ය. එය බීජාණු ශාකය මත අර්ධව යැපෙයි. බීජාණු ශාකය මුල්, කඳ, පත්‍ර ලෙස විභේදනය වී ඇත. සනාල පටක අඩංගු අකාෂ්ඨීය ශාකයකි.
- විෂම පත්‍ර යුගල් ලෙස සැකසී ඇත.
- කඳ පෘෂ්ඨෝදරීයව පැතලි ය.
- බීජාණුධානී හට ගන්නේ විශේෂණය වූ පත්‍ර වර්ගයක් වන බීජාණු පත්‍රවලයි.
- බීජාණු පත්‍ර පුසංහිතව සැකසීමෙන් හට ගත් සංකේතුව නමැති ව්‍යුහය කඳ අග්‍රස්ථයේ පිහිටා තිබේ.
- මහා බීජාණු පත්‍ර හා ක්ෂුද්‍ර බීජාණු පත්‍ර ලෙස හඳුන්වනු ලබන බීජාණු පත්‍ර දෙවර්ගය ම එක් සංකේතුවක සැකසී ඇත.
- මහා බීජාණු පත්‍රයේ තනි මහා බීජාණුධානියක් ද, ක්ෂුද්‍ර බීජාණු පත්‍රයේ තනි ක්ෂුද්‍ර බීජාණුධානියක් ද හට ගනියි. මහා බීජාණු ධානිය තුළ උෟනනයෙන් ප්‍රමාණයෙන් විශාල මහා බීජාණු හතරක් හට ගනියි.
- ක්ෂුද්‍ර බීජාණුධානිය තුළ උෟනනයෙන් ප්‍රමාණයෙන් කුඩා ක්ෂුද්‍ර බීජාණු විශාල සංඛ්‍යාවක් හට ගනියි.
- මේ බීජාණු වර්ග දෙක ම සනකම් බිත්තියකින් ආවරණය වී පවතියි.
- මෙලෙස රූපීය වශයෙන් වෙනස් බීජාණු ආකාර දෙකක් හට ගැනීම සිදු වේ. මේ ස්වභාවය විෂමබීජාණුකතාව ලෙස හැඳින්වේ.
- ක්ෂුද්‍ර බීජාණු ක්ෂුද්‍ර බීජාණුධානිය තුළ දී ම විකසනය සිදු වී, පුං ජන්මාණු ශාක බවට පත් වෙයි.
- ක්ෂුද්‍ර බීජාණුවේ බිත්තියෙන් පුං ජන්මාණු ශාකය වට වී පවතියි, එය ක්ෂුද්‍ර බීජාණුධානියෙන් නිදහස් වේ.
- ඒවා බාහිර පරිසරයේ දී පරිණත පුං ජන්මාණු ශාකය බවට පත් වේ. ප්‍රභාසංශ්ලේෂි නොවේ. සංචිත ආහාර මත යැපේ. අණ්වික්ෂියයි.
- පුං ජන්මාණු ශාකයේ නිපදවෙන කශිකාධර ශුක්‍රාණු හටගෙන බාහිර පරිසරයට නිදහස් වෙයි.
- සංකේතුව තුළ ඇති මහාබීජාණු ඡායා ජන්මාණු ශාකය බවට විකසනය වේ. බාහිර පරිසරයට නිදහස් කරයි.
- මේ ඡායා ජන්මාණු ශාකය බහු සෛලීයයි. මහා බීජාණුවේ සන බිත්තියෙන් වටව පවතින, මූලාභ විකසනය වූ ප්‍රභාසංශ්ලේෂක හැකියාව ඇති නමුත් සංචිත ආහාර මත අර්ධව යැපෙන ව්‍යුහයකි.
- ඡායා ජන්මාණු ශාකයේ ඉහළ මතුපිට ප්‍රදේශයේ අණ්ඩාණුධානී හට ගනියි. ඒවා ජන්මාණු පටකයේ සම්පූර්ණයෙන් ගිලී පවතී. අණ්ඩාණුධානී තුළ තනි අණ්ඩ සෛලයක් නිපදවයි.
- ශුක්‍රාණු, කශිකා ආධාරයෙන් බාහිර ජලයේ පිහිනා අණ්ඩාණුධානියට ඇතුළු වී අණ්ඩය (n) සංසේචනය කර, එක් වී ද්විගුණ යුක්තාණුව (2n) සාදයි.
- යුක්තාණුව කලලයක් බවටත්, කලලය ළපටි බීජාණු ශාකය බවටත් විකසනය වෙයි.
- ඒ සඳහා ඡායා ජන්මාණු ශාකයෙන් පෝෂණය ලබා ගනියි.
- බීජාණු ශාක පරම්පරාව පරම්පරා ප්‍රත්‍යාවර්තනය තුළ ඇති විශාල හා වඩා සංකීර්ණ ආකාරය වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

Cycas ජීවන චක්‍රය

- ජීවන චක්‍රයේ ප්‍රමුඛ ශාකය ද්විගුණ බීජාණු ශාකයයි. එය ප්‍රභාසංශ්ලේෂකය යි. ජන්මාණු ශාකය කෘෂිණ වී, එහි ජීවිත කාලය පුරා බීජාණු ශාකය මත යැපෙන තත්ත්වයට පත් වී ඇත.
- මේ ප්‍රමුඛ බීජාණු ශාකය මුල්, කඳ, පත්‍රවලට විභේදිත බහුවාර්ෂික ශාකයකි.
- කඳ අතු නොබෙදුණ ස්තම්භ ආකාර කාෂ්ඨීය ව්‍යුහයකි.
- පත්‍ර කිරුළක් ලෙස සැකසී ඇත.
- සංයුක්ත පත්‍ර ශුෂ්කරූපී අනුවර්තන පෙන්නුම් කරන අතර, ළපටි පත්‍ර කුණ්ඩලාකාර ප්‍රාක්පත්‍රනය දක්වයි.
- බීජාණු ශාකය, ද්විගුණීය, විෂම බීජාණුකය,
- බීජාණු ශාකයට මුදුන් මුල් පද්ධතියක් ඇත.
- ද්විතීයික වර්ධනය පෙන්නවයි.
- මහාබීජාණු නිපදවන බීජාණු ශාකය ඡායා ශාකයයි. ක්ෂුද්‍ර බීජාණු නිපදවන ශාකය පුං බීජාණු ශාකයයි.
- පරිණත ඡායා ශාකයේ අග්‍රස්ථයේ කිරුළක් පරිද්දෙන් මහා බීජාණු පත්‍ර හට ගනියි.
- මහා බීජාණුධානිය, ආරක්ෂිත ස්තරයක් වන ඩිම්බාවරණයෙන් වට වී ඩිම්බය සාදයි. ඩිම්බයේ විදුර අන්තයේ ඩිම්බාවරණයේ කුඩා සිදුරක් ඇත. එය අනුද්වාරය ලෙස හැඳින්වේ.
- මහා බීජාණුධානි පටකයේ ඇති එක් සෛලයක් විභේදනය වී, තනි මහා බීජාණු මාතෘ සෛලය බවට පත් වේ.
- මහාබීජාණු මාතෘ සෛලය එහි උභයන්තරයෙන් ඒකගුණ මහා බීජාණු හතරක් හට ගනියි. ඉන් එකක් පමණක් ක්‍රියාකාරී ව ඉතිරි වේ. මහා බීජාණුධානි පටකයේ ඉතිරිය කුකුළු ලෙස ම ඉතිරි වී පෝෂණය සපයයි.
- මහා බීජාණුව බාහිර පරිසරයට නිදහස් නොකෙරේ. එය ඩිම්බය තුළ රැඳෙමින් ඡායා ජන්මාණු ශාකය බවට (n) විකසනය වේ.
- පරිණත ඩිම්බය තුළ ඡායා ජන්මාණු ශාකය (n) අඩංගු වේ. ඡායා ජන්මාණු ශාකය අණ්ඩාණුධානි රැසක් නිපදවයි. එක් එක් අණ්ඩාණුධානි තුළ තනි අණ්ඩයක් බැගින් නිපදවයි.
- පරිණත පුංශාකය පුං කේතුවක් නිපදවන අතර, ඒවා ක්ෂුද්‍ර බීජාණු පත්‍රවලින් සමන්විතය. මේ ක්ෂුද්‍ර බීජාණු පත්‍රවල යටි පැත්තේ ක්ෂුද්‍ර බීජාණුධානි අඩංගු ය. ක්ෂුද්‍ර බීජාණුධානි තුළ ඇති ක්ෂුද්‍ර බීජාණු මාතෘ සෛලවලින් (2n) ක්ෂුද්‍ර බීජාණු (n) රැසක් උභයන්තරය මගින් නිපදවයි.
- ඒවා බීජාණුධානි තුළ දී පරාග කනිකාවලට විකසනය වී නිදහස් කරයි.
- පරාග කණිකා සුළඟ මගින් ව්‍යාප්ත වේ. මේවා පරිණත ඩිම්බයක අනුද්වාරයේ තැන්පත් වීම පරාගණයයි.
- ඩිම්බයේ පරාග කුටීරයට පරාග කණිකා ඇතුළු වන්නේ අනුද්වාරය තුළිනි. පරාග කුටීරය තුළ දී පරාග කණිකා පුං ජන්මාණු ශාකය බවට විකසනය වේ. පුං ජන්මාණු ශාකයේ බෙදුණු පරාග නාලයක් අඩංගු වන අතර, එමගින් කුකුළියෙන් පෝෂක අවශෝෂණය කර ගනී. පුං ජන්මාණු ශාකයට කෙටි ජීවන කාලයක් ඇත.
- පුං ජන්මාණු ශාකය විශාල කෘෂිකාධර ශුක්‍රාණු දෙකක් නිපදවයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

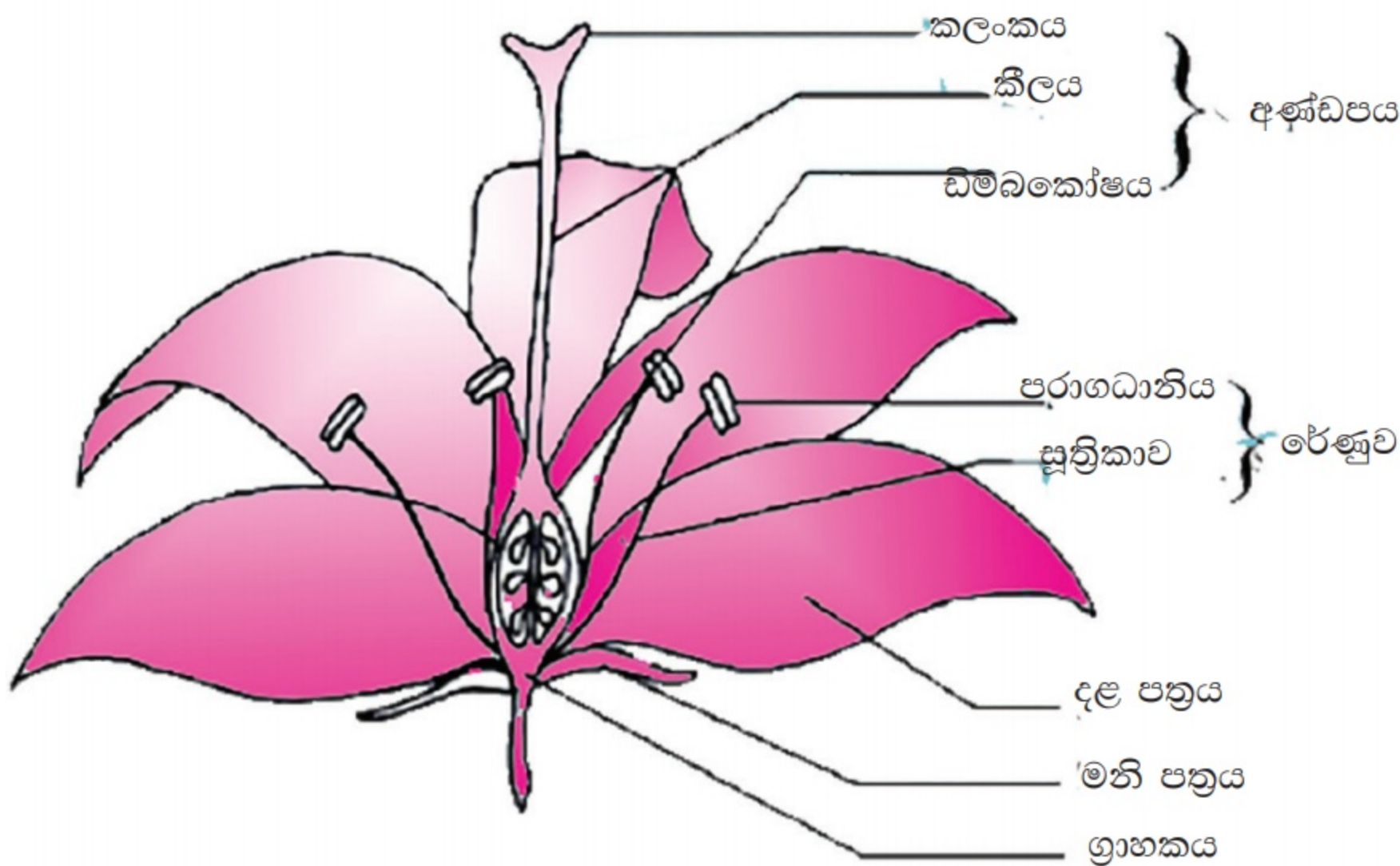

- පරාග නාලයේ කෙළවර පිපිරීමෙන්, ඩිම්බයේ අණ්ඩාණුධානි කුටීරයට ශුක්‍රාණු නිදහස් කරයි. ශුක්‍රාණු ජලීය මාධ්‍ය තුළින් පිහිනා ගොස් අණ්ඩය සංසේචනය කරයි. එමඟින් ද්විගුණ (2n) යුක්තාණුවක් සෑදේ.
- යුක්තාණුව කලලය බවට විකසනය වේ.
- ඉතිරි වන ඡායා ජන්මාණු ශාකය හුණුපෝෂය බවට පත් වී, එය බීජ ප්‍රරෝහණයේ දී විකසනය වන කලලයට පෝෂණය සපයයි. ඩිම්බාවරණය බීජාවරණය බවට පත් වේ.
- ඩිම්බය බීජය බවට පත් වේ.
- බීජය ව්‍යාප්ති ඒකකය වන අතර, එහි කලලය හා සංචිත ආහාර අඩංගු වේ. මේවා බීජාවරණයකින් වට වී ඇත.
- බීජ ව්‍යාප්ත වී හිතකර පරිසර තත්ත්ව ලැබුණු විට ඒවා ප්‍රරෝහණය වී බීජ පැළ (ලපටි බීජාණු ශාකය) නිපදවයි.

සපුෂ්ප ශාකවල ලිංගික ප්‍රජනනය හා සම්බන්ධ ව්‍යුහ හා ක්‍රියාවලි

සපුෂ්ප ශාකවල ජීවන චක්‍රය

- ප්‍රමුඛ ශාකය බීජාණු ශාකයකි. ජන්මාණු ශාකය බීජාණු ශාකය මත සම්පූර්ණයෙන් ම යැපේ; අන්වීක්ෂීය යි; කෙටි කාලයක් ජීවත් වන ව්‍යුහයකි.
- බීජාණු ශාකයෙන් පුෂ්පය නමැති ප්‍රජනක ව්‍යුහය නිපදවයි.
- පුෂ්පයක් යනු විශේෂිත ප්‍රරෝහයකි. එය විකරණය වූ පත්‍ර වල 4කින් සමන්විත වේ. එම පත්‍ර මනිපත්‍ර, දළ පත්‍ර, රේණු, හා අණ්ඩප ලෙස නම් කරයි.

- මනිපත්‍ර සාමාන්‍යයෙන් කොළ පැහැති ය. පුෂ්පය විවෘත වීමට පෙර දළ පත්‍ර ආවරණය කර ආරක්ෂා කරයි. බොහෝ පුෂ්පවල දළ පත්‍ර වර්ණවත් ය. ඒවා පරාගණයේ දී පරාගනාකාරක ආකර්ෂණය කරයි. (සුළඟ මඟින් පරාගනය වන්නේ නම්, වර්ණවත් දළ පත්‍ර නැත).

- මනි පත්‍ර හා දළ පත්‍ර වඳ පත්‍රයි. ඒවා ප්‍රජනන කාර්යයට සෘජුව දායක නොවේ.
- රේණු ක්ෂුද්‍ර බීජාණු පත්‍රයි. රේණුවක අග්‍රස්ථ බණ්ඩිකා දෙකකින් යුත් පරාගධානියකින් හා සූත්‍රිකාව නම් වෘන්තයකින් සමන්විත ය.
- පරාගධානියක් ක්ෂුද්‍ර බීජාණුධානි නැත හොත් පරාගකෝෂවලින් සමන්විත ය. ක්ෂුද්‍ර බීජාණුධානිය තුළ ඇති ද්විගුණ ක්ෂුද්‍ර බීජාණු මාතෘ සෛල උභයනසෙන් ඒකගුණ ක්ෂුද්‍ර බීජාණු නිපදවයි.
- පරාගධානිය තුළ දී ක්ෂුද්‍ර බීජාණු අනුනන විභාජනයෙන් බෙදී ඒකගුණ පුං ජන්මාණු ශාක බවට විකසනය වේ.
- මේ එක් එක් පුං ජන්මාණු ශාකයකට සෛල දෙකක් ඇත. ඒවා නාල සෛලය හා ජනක සෛලයයි.
- ඉහත සෛල වර්ග දෙක සහිත පුං ජන්මාණු ශාකයන් බීජාණු බිත්තියක් එක්ව පරාග කණිකාවක් සාදයි.
- සපුෂ්ප ශාකවල මහා බීජාණු පත්‍ර අණ්ඩපය ලෙස හඳුන්වයි. අණ්ඩපයේ අග්‍රස්ථයේ ඇලෙන සුළු කලංකය ඇත. එය පරාග කණිකා ප්‍රතිග්‍රහණය කරයි. අණ්ඩපයේ පාදස්ථව ඇති ප්‍රසාරිත ප්‍රදේශය ඩිම්බකෝෂයයි. එය තුළ ඩිම්බ එකක් හෝ කිහිපයක් පවතියි. කලංකය හා ඩිම්බකෝෂය සම්බන්ධ කරන්නේ කීලයයි. එය සිහින් දිගටි ගෙලක් වැනි ව්‍යුහයකි.
- ඩිම්බ තුළ ඇති මහා බීජාණු මාතෘ සෛල උභයනසෙන් මහා බීජාණු හතරක් නිපදවෙයි. ඉන් එකක් ක්‍රියාකාරී මහා බීජාණුව බවට පත් වේ. ක්‍රියාකාරී මහා බීජාණුව විකසනයෙන් ඡායා ජන්මාණු ශාකය හෙවත් කලලකෝෂය හටගනියි. එය ඉතා ක්ෂීණවූ අන්වීක්ෂීය ව්‍යුහයකි.
- පරිණත කලල කෝෂය සෛල 7ක් තුළ න්‍යෂ්ටි 8කින් යුක්තය. ඒවා නම් ප්‍රතිධ්‍රැව සෛල - 03ක්, ධ්‍රැවීය න්‍යෂ්ටි දෙකක් සහිත මධ්‍ය සෛලය, ආධාරක සෛල දෙකක් හා ඩිම්බ සෛලයකි.
- පරාග කණිකා එකම විශේෂයේ පරිණත කලංකය මත පතිත වීම පරාගණයයි. ඇතැම් ශාක විශේෂවල පුෂ්පවල පරාගධානිවල කණිකා එක ම පුෂ්පයේ ම කලංකය මත පතිත වීම හෝ එම ශාකයේම වෙනත් පුෂ්පයක කලංකය මත පතිත වීම සිදු වෙයි. මෙය ස්වපරාගණයයි. පරාග කණිකා එම විශේෂයේ ම වෙනත් ශාකයක පුෂ්පයක කලංකය මත පතිත වුව හොත් එය පරපරාගණය නම් වේ.
- බොහෝ ආවෘතබීජක ශාක පර පරාගනය සඳහා අනුවර්තන පෙන්වයි. පුෂ්පවල වර්ණය, සුවඳ යනාදිය පරපරාගණය සඳහා ඇති සාමාන්‍ය අනුවර්තනයයි. මීට අමතරව ඇතැම් ශාකවල පරපරාගණය සඳහා විශේෂ අනුවර්තන ද පවතියි.
උදා : විශමකීලතාව, ස්වචන්ද්‍යතාව, ඒකලිංගික පුෂ්ප

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

පරපරාගනයේ වැදගත්කම

- පරපරාගණය පරසංසේවනයට හේතු වේ. එය විශේෂය තුළ ජාන මිශ්‍ර වීමට හේතු වේ. එනිසා විශේෂය තුළ නව ජාන සංකලනය ඇති වී ප්‍රවේණික ප්‍රභේදන වැඩිපුර හට ගැනීම මඟින් විශේෂයක පැවැත්ම තහවුරු වීම හා පරිණාමයට දායක වීම සිදු වේ.

සංසේවනය

- කලංකය මත පරාග කණිකාවක් පතිත වූ පසු එහි පුරෝහණය සිදු වෙයි.
- එයින් පරාග නාලයක් විහිදෙන අතර, එය අණ්ඩපයේ කීලය ඔස්සේ පහළට වර්ධනය වේ.
- ඉන් පසු ජනක සෛලයේ න්‍යෂ්ටිය අනුනනයෙන් බෙදීමෙන් ශුක්‍රාණු දෙකක් සෑදේ. ඩිම්බ කෝෂය වෙත පැමිණෙන පරාග නලය අනුද්වාරයෙන් ඇතුළු වී ශුක්‍රාණු දෙක කලල කෝෂයට මුදා හරියි.
- එක් ශුක්‍රාණුවක් අණ්ඩය සමඟ එක් වී ද්විගුණ යුක්තාණුව සාදයි. අනෙක් ශුක්‍රාණුව කලල කෝෂයේ ඇති ධ්‍රැවීය න්‍යෂ්ටි දෙක සමඟ එක් වේ. මෙය ද්විත්ව සංසේවනයයි. එය ආවෘතඛීජ ශාකවලට ම අනන්‍ය වූ ලක්ෂණයකි.
- ද්විත්ව සංසේවන ක්‍රියාවලියට පසු යුක්තාණුව කලලයක් බවට විකසනය වේ. ඩිම්බය ඛීජය බවට පරිණත වේ.
- ත්‍රිගුණ න්‍යෂ්ටිය ආහාර සංචිත කරන හුණු පෝෂය බවට විකසනය වේ.
- ද්විත්ව සංසේවනයේ වැදගත්කම වනුයේ හුණුපෝෂයේ විකසනය මෙන්ම කලලයේ විකසනය යන දෙක ම එකට සිදු වීමයි. එනම් සංසේවනයක් සිදු නොවූණ හොත් ශාකය නිසරු ඩිම්බවලට පෝෂක අපතේ නොයවයි.
- ඛීජයක් තුළ, කලලය, සංචිත ආහාර අඩංගු හුණු පෝෂය හා ඛීජාවරණය අඩංගු වේ. ඛීජය එලය තුළ අඩංගු වේ.
- එලයක් යනු, සංසේවනය වීමෙන් පසු ඩිම්බකෝෂය උත්තේජනයට ලක් වීමෙන් විශාල වී හා විකසනය වී සෑදෙන ව්‍යුහය යි. සංසේවනය හේතුවෙන් හෝමෝනමය වෙනස්වීම් ප්‍රේරණය වන අතර, ඩිම්බකෝෂය එලයක් බවට පත් වීමට එය හේතු වේ.
- පුෂ්පය පරාගණයට ලක් නොවූණ හොත් එලයක් හට නොගන්නා අතර, සම්පූර්ණ පුෂ්පයම ගැලවී වැටේ.
- එල විකසනයේ දී ඩිම්බකෝෂ ඛීජකීය එලාවරණය බවට පත් වේ.
- සමහර ශාකවල සංසේවනය නොවී ඩිම්බකෝෂය එලයක් බවට විකසනය වේ. මෙය පාතනෝඑලනය ලෙස හැඳින්වේ. පාතනෝඑලික එල ඛීජ නොනිපදවයි. ස්වාභාවිකව සමහර විශේෂවල පාතනෝඑලනය සිදු වේ.
උදා: කෙසෙල්
- පාතනෝඑලනය ශාක වර්ධක ද්‍රව්‍ය මඟින් ප්‍රේරණය කිරීමෙන්, ඛීජ රහිත එල ලබා ගත හැකි ය.
උදා: මිදි, දොඩම්
- සමහර ශාකවල සංසේවනයක් සිදු නොවීමෙන් ඛීජ විකසනය වේ. මෙය පාතනෝද්භවය ලෙස හැඳින්වේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

උදා: සමහර තෘණ

- අනුනනයෙන් ද්විගුණ අණ්ඩයක් හට ගැනීම හෝ ඒකගුණ අණ්ඩය ධ්‍රැවීය න්‍යෂ්ටියක් සමඟ පැහීමෙන් හෝ ඩිම්බයේ ප්‍රවේණික ද්‍රව්‍ය ද්විකරණය වීමෙන් හෝ යන හේතු නිසා ඩිම්බය ගුක්‍රාණුවක් සමඟ සංසේචනය නොවී බීජයක් විකසනය වීම පාතනෝද්භවයේ දී සිදු වේ.

බීජ හා එල විකසනයේ වැදගත්කම

එලය

- ආවරණය වූ බීජය ආරක්ෂා කරයි.
- පරිණත වූ විට සුළඟ, ජලය හා සතුන් මඟින් ව්‍යාප්ත වීම පහසු කරයි. ව්‍යාප්ත වූ පසු ප්‍රශස්ත පරිසර තත්ත්ව ඇති නම් බීජය බීජ පැළය බවට ප්‍රරෝහණය වේ. පරිණතියේ එක් අවධියක දී බීජය තුළ ඇති කලලය නිෂේධනය වේ. මෙය ස්වාභාවිකව ම එලය තුළ බීජය ප්‍රරෝහණය වැළැක්වේ. මෙය බීජ සුප්තතාව ලෙස හැඳින්වේ.
- බොහෝ බීජ තුළ ප්‍රරෝහණය නිෂේධනය හා බීජ සුප්තව පැවැතීමට යන්ත්‍රණ ඇත.
- බීජ සුප්තතාවට සුලබතම හේතු වන්නේ නිෂේධක පැවතීම, සනකම් ශක්තිමත් බීජාවරණ පැවතීම ජලයට අපාරගමය බීජාවරණ පැවතීමයි.
- බීජ සුප්තතාවය බිඳ වැටීමෙන් පසු බීජයට ජලය, ඔක්සිජන් හා සුදුසු උෂ්ණත්වය සැපයීමෙන් බීජ ප්‍රරෝහණය ආරම්භවේ.
- ජලය අවශෝෂණය වීම, එන්සයිම සක්‍රිය වීම, ආහාර සංචිත සවල වීම (පෝෂක) හා කලලයේ ශීඝ්‍ර වර්ධනයක් සිදු වේ. ඒ සමඟ ම බීජ මූලය බීජාවරණයෙන් පිටතට ඇදී ඒම සිදු වෙයි. එය බීජ ප්‍රරෝහණය ලෙස හැඳින්වේ. බීජ මූලය ධන ගුරුත්වාචර්තිවත්, බීජාංකුරය ඍණ ගුරුත්වාචර්තිවත් වර්ධනය වෙයි.
- බීජ ශාකවල ව්‍යාප්ති ඒකකය වන්නේ බීජය යි. එය බීජාවරණයකින් වට වී ඇති අතර, එය තුළ කලලය හා සංචිත ආහාර අඩංගු වේ. භෞමික ජීවිතයක් සඳහා බීජ විලාශයට උපාය මාර්ග ඇත.
- බීජ ආවරණයක් පැවතීම - ආන්තික පරිසර තත්ත්වල දී නොනැසී පැවතීමට උපකාරී වේ.
- සංචිත ආහාර පැවැතීම - විකසනයේ දී කලලයට පෝෂණය සපයයි.
- සුප්ත අවධි:
- අහිතකර පරිසර තත්ත්වල දී නොනැසී පැවතීමටත්,
- ව්‍යාප්ත වීම සඳහා ඇති අනුවර්තන මඟින් වර්ධනයට විකසනයට හා නොනැසී පැවැත්මට වඩා හොඳ අවස්ථාවක් සපයයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

අන්‍යාන්තර හා බාහිර උත්තේජවලට ශාක දක්වන ප්‍රතිචාර

ආලෝක උත්තේජවලට ශාක දක්වන ප්‍රතිචාර

ප්‍රභාච්ඡේදනය

- ශාකයක වර්ධනය හා විකසනයේ දී ආලෝකය මගින් ක්‍රියාත්මක වන ප්‍රධාන සිදුවීම් සියල්ල ප්‍රභාච්ඡේදනයයි. ප්‍රභාච්ඡේදනය නියාමනය කරන වැදගත් ම වර්ණ රතු හා නිල් වර්ණ බව ක්‍රියා වර්ණාවලිය මගින් හෙළිදරව් වේ.
- ප්‍රභාච්ඡේදනය සඳහා ප්‍රකාශ ප්‍රතිග්‍රාහක ප්‍රධාන කාණ්ඩ දෙකක් (ක්‍රිප්ටොක්‍රොම් හා ෆයිටොක්‍රොම්) දායක වේ. ක්‍රිප්ටොක්‍රොම් නිල් ආලෝක ප්‍රභා ප්‍රතිග්‍රාහක වන අතර, ෆයිටොක්‍රොම් රතු ආලෝක ප්‍රභා ප්‍රතිග්‍රාහක වේ. ෆයිටොක්‍රොම් බීජ ප්‍රරෝහනය සඳහා සහභාගී වන ප්‍රධාන ප්‍රකාශ ප්‍රතිග්‍රාහක වේ. සෙවණ මඟ හැරීම, පුෂ්ප හට ගැනීම, ආලෝකය මගින් උත්ප්‍රේරණය වන බීජ පැළය පස මතු පිටට පැමිණි පසුව බීජාධරය දික්වීම නිෂේධනය ප්‍රභාච්ඡේදනය සඳහා උදාහරණ වේ.

බීජ ප්‍රරෝහණය කෙරෙහි ආලෝකයේ බලපෑම

- ආහාර සංචිත සීමිත බැවින් ආලෝක පරිසරය හා අනෙක් තත්ත්ව ප්‍රශස්තව පවතී නම් පමණක් බොහෝ වර්ගවල බීජ (විශේෂයෙන් කුඩා බීජවල) ප්‍රරෝහණය ඇරඹේ.
- ආලෝක තත්වය වෙනස් වන තුරු එවැනි බීජ ප්‍රරෝහණය නොවී වසර ගණනාවක් සුප්තව පවතියි (උදා: ක්ෂේත්‍රය සි සෑම මගින් හෝ සෙවණ දී තිබුණ ශාකයක මිය යෑම මගින් බීජ ප්‍රරෝහණයට උචිත ආලෝක තීව්‍රතාව ළඟා වෙයි).
- රතු ආලෝකය (660 nm තරංග ආයාමය) බීජ ප්‍රරෝහණ ප්‍රතිශතය වැඩි කරන අතර, ධූර රක්ත කිරණ (තරංග ආයාමයට 730 nm) බීජ ප්‍රරෝහණය නිෂේධනය කරයි. ප්‍රභා ප්‍රතිග්‍රාහක මෙයට බලපානු ලැබේ.
- බීජ ප්‍රරෝහණයේ දී බීජ පැළය පස මතු පිටට පැමිණි පසු බීජාධරය දික්වීම නිෂේධනය නිල් ප්‍රභා ප්‍රතිග්‍රාහක මගින් සිදු වේ.

ශාක පරතරය පවත්වා ගැනීම කෙරෙහි ආලෝකයේ බලපෑම

- ෆයිටොක්‍රොම් මගින් ආලෝකයේ තත්ත්වය පිළිබඳ ශාකයට තොරතුරු ලබා දෙයි. එමගින් ශාකයට පිටත ඇති ආලෝක තත්ත්වයේ වෙනස්වීම්වලට අනුව අනුවර්තනය විය හැකි ය.
උදා: වනාන්තරයක වියන් ස්තරයට යටින් ඇති සාපේක්ෂව ඉහළ ආලෝක තීව්‍රතාවක් අවශ්‍ය ශාකයක සෙවණ මඟ හැරීමේ ප්‍රතිචාරය දැක්වීම
- වනාන්තරයේ වියන රතු ආලෝකය විශාල වශයෙන් අවශෝෂණය කිරීම හේතුවෙන් ධූර රක්ත කිරණ පමණක් ඒ හරහා ගමන් කිරීමට ඉඩ සලසයි. එම ධූර රක්ත කිරණ හේතුවෙන් වියනට යටින් ඇති ශාකය උසින් වර්ධනය වීමට වැඩි සම්පත් ප්‍රමාණයක් වෙන් කරයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

- මීට සාපේක්ෂව, ආලෝකයට සෘජුව ම නිරාවරණය වීමෙන්, ධූර රක්ත කිරණවලට : රතු ආලෝකය අනුපාතය වැඩි වේ. එමඟින් අතු බෙදීම උත්තේජනය වී ශාකයේ උස වැඩි වීම නිශේධනය වේ.

පුෂ්ප හට ගැනීම සඳහා ආලෝකයේ බලපෑම

- පැය 24ක කාලය තුළ ශාකය ආලෝකයට නිරාවරණය වන කාලය ප්‍රකාශ අවධියයි.
- ප්‍රකාශ අවධිය බොහෝ ශාකවල පුෂ්ප හට ගැනීම පාලනය කරයි.
- ප්‍රභා ප්‍රතිග්‍රාහක මගින් පාලනය වේ. (ධූර රක්ත කිරණ: රතු ආලෝක තරංග ආයාම අනුපාතය)

ප්‍රරෝහ දික් වීම හා ප්‍රභාවර්තනය

- ශාක ප්‍රරෝහය ආලෝකය දෙසට (ධන) හෝ ආලෝකයෙන් ඉවතට (සෘණ) හෝ වර්ධනය වීම ප්‍රභාවර්තනය යි. එනම්:
- ධන ප්‍රභාවර්තී ලෙස වර්ධනය වීමෙන් ප්‍රභාසංශ්ලේෂණය වඩා ශක්තිමත් කරයි.
- ප්‍රරෝහයේ ප්‍රතිවිරුද්ධ පැතිවල සෛලවල විෂමාකාර වර්ධනය හේතුවෙන් මේ ප්‍රතිචාරය පවත්වා ගනියි. ආලෝකය නොලැබෙන පැත්තේ සෛල දික් වන වේගයට වඩා ආලෝකය ලැබෙන පැත්තේ සෛල දික් වන වේගය වඩා අඩු ය.
- ෆයිටොක්‍රොම් / නිල් ආලෝක ප්‍රභාප්‍රතිග්‍රාහක සම්බන්ධ වීම.

ගුරුත්වයට ප්‍රතිචාර දැක්වීම

ගුරුත්වාවර්තනය

- ගුරුත්වයට ප්‍රතිචාරයක් ලෙස ශාකයක කඳ ඉහළට වර්ධනය වන විට මූල පහළට වර්ධනය වෙයි. එය ගුරුත්වාවර්තනයකි.
- ගුරුත්වාවර්තනය ධන හෝ සෘණ විය හැකි ය.
උදා: මූල ධන ගුරුත්වාවර්තනයක්, ප්‍රරෝහය සෘණ ගුරුත්වාවර්තනයක් දක්වයි.
- බීජ ප්‍රරෝහණය වූ විගස ම ගුරුත්වාවර්තනය ආරම්භ වේ. මේ මඟින් මූල පස තුළට ගමන් කිරීමත්, කඳ ආලෝකය දෙසට ගමන් කිරීමත් තහවුරු වේ.
- ශාක ගුරුත්වය හඳුනා ගන්නේ, තුළාශ්ම (Statolith) තැන්පත් වීම මගිනි. තුළාශ්ම යනු සනාල ශාකවල හමු වන විශේෂණය වූ ලව වර්ගයක් වන අතර, ඒවායේ පිෂ්ට කණිකා ගහන වේ.
- තුළාශ්මවලට ගුරුත්වය යටතේ සෛලයේ පහළ කොටස්වල තැන්පත් විය හැකි ය.
- මූලෙහි මූලාග්‍ර කොපුවේ සමහර සෛලවල මේවා ස්ථානගත වී ඇත.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

තුලාශ්ම කල්පිතය

- මූලාග්‍ර කොප්‍රවේ පහළ ම කොටසේ තුලාශ්ම ඒකරාශී වීමෙන් Ca^{+2} ප්‍රතිව්‍යාප්තිය සිදු වී, මූල තුළ ඔක්සිනවල පාර්ශ්වික පරිවහනය සිදු කරවයි. එහි ප්‍රතිඵලය ලෙස මුලේ සෛල දික්වන කලාපයේ යටිපැත්තේ Ca^{+2} හා ඔක්සින ඒකරාශී වීම සිදු වෙයි. අධික ඔක්සින සාන්ද්‍රණය මගින් මුලේ සෛල දික් වීම නිෂේධනය කරයි. මෙහි ප්‍රතිඵලය ලෙස යටිපැත්තේ සෙමෙන් වර්ධනයක් ද උඩුපැත්තේ වඩා ශීඝ්‍ර දිගු වීමක් ද සිදු වේ. ඒ අනුව මූල පහළට වර්ධනය වේ.

යාන්ත්‍රික උත්තේජවලට ප්‍රතිචාර දැක්වීම

සුළඟ අධික පරිසරයේ වර්ධනය වන ශාකවල කඳන්, සාමාන්‍ය පරිසරයේ වර්ධනය වන එම විශේෂයේ ම ශාක කඳන්වලට වඩා කෙටි හා මහත වේ. මේමගින් ශාකයකට අධික සුළං තත්ත්වවලට එරෙහිව නැඟී සිටිය හැකි ය. මේ මගින් විදහා දැක්වන්නේ යාන්ත්‍රික පීඩාවන්වලට ශාක දක්වන සංවේදීතාවයි. යාන්ත්‍රික බාධා නිසා ශාක ආකාරවල ඇති වන වෙනස්වීම් ස්පර්ශරූප්‍යතණය ලෙස නම් කෙරේ.

ශාක පරිණාමයේ දී සමහර ශාක විශේෂ 'ස්පර්ශ විශේෂඥයන්' බවට පත්ව ඇත. ආරෝහක ශාකවල ඇති පහුරු ආධාරක වටා සීඝ්‍රයෙන් දඟර ගැසෙමින් එතෙයි. සාමාන්‍යයෙන් ආධාරකයක් ස්පර්ශ වන තෙක් පහුරු ඍජුව වර්ධනය වෙයි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් පහුරේ ප්‍රතිවිරුද්ධ පැතිවල විෂමාකාර වර්ධනයක් උත්තේජනය වේ. ආධාරකයක් දෙසට පහුරක් දක්වන දිශානත වර්ධනය ස්පර්ශාවර්තනයයි.

අනෙකුත් ස්පර්ශ විශේෂඥයන් ස්පර්ශයට ප්‍රතිචාර දැක්වන්නේ වේගවත් පත්‍ර චලනයක් මගිනි. උදා: *Mimosa pudica* ස්පර්ශ කළ විට එහි පත්‍රිකා හැකිලේ. ස්පර්ශය හේතුවෙන් උපධානය නම් විශේෂනය වූ වාලක අවයවයේ ශුන්‍යතාවය ක්ෂණිකව නැති වීමෙන් (විශුන්‍ය වී) පත්‍රිකා හැකිලේ. මේ ප්‍රතිචාරය ස්පර්ශසන්නමනය (thigmonasty) නම් වේ.

විවිධ උත්තේජවලට ප්‍රතිචාර දැක්වීමේදී ශාක වර්ධක ද්‍රව්‍ය/ හෝමෝනවල/ යාමකවල කාර්යභාරය

හෝමෝන සාමාන්‍යයෙන් ඉතා සුළු ප්‍රමාණවලින් නිපදවෙන, නිපදවූ ස්ථානයේ සිට ජීවියාගේ වෙනස් කොටසකට පරිවහනය වන, ඉලක්ක සෛලවල ප්‍රතිචාරයක් ප්‍රේරණය කරන හෝ සහ ශාකයේ වර්ධනයට හා විකසනයට බලපෑමක් ඇති කරන සංඥා අණු වේ. මෙම අර්ථකථනයන් සමඟ, ශාකයේ සිදු වන සමහර කායික විද්‍යාත්මක ක්‍රියාවලි විස්තර කිරීමට තරමක් අපහසු වේ. මීට අමතරව ශාක හෝමෝන ලෙස සැලකෙන සමහර සංඥා අණු ස්ථානීයව ක්‍රියා කරයි. එනිසා ශාක වර්ධක යාමක ලෙස පුළුල් පදයක් භාවිතය වඩාත් සුදුසු ලෙස පෙනේ.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

සම්පත් පොත

අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) ජීව විද්‍යාව

ශාක වර්ධක යාමක ස්වාභාවික හෝ සංශ්ලේෂිත කාබනික සංයෝග වන අතර, ඒවා ශාකයේ විශේෂිත කායික විද්‍යාත්මක ක්‍රියාවලි විකරණය කිරීම හෝ පාලනය කිරීම සිදු කරයි.

ශාක හෝමෝන සහ සත්ත්ව හෝමෝන අතර, යම් වෙනස්කම් පවතින හෙයින් ශාක ජීව විද්‍යාඥයෝ ශාක හෝමෝන යන පදයට වඩා ශාක වර්ධක යාමක යන පදය භාවිත කිරීමට කැමැත්තක් දක්වති. එනිසා ශාක හෝමෝන සහ ශාක වර්ධක ද්‍රව්‍ය එක සමාන ලෙස සැලකේ. එහෙත් ශාක හෝමෝන ඉතා කුඩා සාන්ද්‍රණයක දී වුව ක්‍රියාකාරී වේ.

ප්‍රධාන ශාක හෝමෝන/ වර්ධක යාමක ලෙස ඔක්සීන්, ගිබරලීන්, සයිටොකයිනීන්, ඇබ්සිසික් අම්ලය, එතිලීන් හා ජැස්මෝනෝට් (ජැස්මෝනික් අම්ල) සැලකේ.

හෝමෝනය	කාර්යය
ඔක්සීන්	අඩු සාන්ද්‍රණයක දී කඳ දික් වීම උත්තේජනය කරයි. පාර්ශ්වික හා ආගන්තුක මුල් සෑදීම දිරි ගන්වයි. එල විකසනය යාමනය කරයි. අග්‍රස්ථ ප්‍රමුඛතාව දිරි ගන්වයි. ප්‍රභාවර්තනය සිදු කරයි. ගුරුත්වාචර්තනය සිදු කරයි. සනාල පටක විභේදනය දිරි ගන්වයි. පත්‍ර ජේදනය වළක්වයි.
ගිබරලීන්	කඳ දික් වීම උත්තේජනය කරයි. පරාග විකසනය උත්තේජනය කරයි. පරාග නාළයේ වර්ධනය උත්තේජනය කරයි. එල වර්ධනය උත්තේජනය කරයි. බීජ විකසනය හා ප්‍රරෝහණය උත්තේජනය කරයි. ලිංග නිර්ණය හා යොවුන් අවධිවල සිට පරිණත අවධි දක්වා සංක්‍රමණය යාමනය කරයි.
සයිටොකයිනීන්	කඳන් හා මුල්වල සෛල විභාජනය යාමනය කරයි අග්‍රස්ථ ප්‍රමුඛතාව විකරණය කිරීම හා කකෂීය අංකුර වර්ධනය දිරි ගන්වයි. අපායන පටකවලට පෝෂක වලනයට දිරි ගන්වයි. බීජ ප්‍රරෝහණය උත්තේජනය කරයි පත්‍ර වෘද්ධතාව පමා කරයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

හෝමෝනය	කෘත්‍යය
ඇඩ්‍යුටික් අම්ලය	<p>වර්ධනය නිෂේධනය කරයි</p> <p>නියං ආතති තත්ත්වලදී ප්‍රවීණ වැසියුම දිරි ගන්වයි.</p> <p>බීජ සුප්තතාව දිරි ගන්වමින් බීජ ප්‍රරෝහණ කලින් සිදු වීම නිෂේධනය කරයි.</p> <p>පත්‍ර වෘද්ධතාව දිරි ගන්වයි.</p> <p>වියළීම දරා ගැනීම දිරි ගන්වයි.</p>
එතිලීන්	<p>බොහෝ ඵල වර්ග ඉදිම දිරි ගන්වයි.</p> <p>පත්‍රවල ජේදනය දිරි ගන්වයි.</p> <p>බීජපැළවල ක්‍රිත්ව ප්‍රතිචාර දිරි ගන්වයි (කඳ දික් වීම නිෂේධනය කරයි. පාර්ශ්වික වර්ධනය දිරි ගන්වයි, තිරස් වර්ධනය දිරි ගන්වයි).</p> <p>වෘද්ධතාව වේගවත් කරයි</p> <p>මුල් හා මූලකේශ වර්ධනය දිරි ගන්වයි.</p> <p>අන්තෘසි කුලයේ ශාකවල මල් හට ගැනීම ප්‍රේරණය කරවයි.</p>

ජෛව හා අජෛවී ආතති අවස්ථාවන්හිදී ශාක දක්වන ප්‍රතිචාර

ආතති

ශාකවල පැවැත්ම, වර්ධනය හා ප්‍රජනනය කෙරෙහි පරිසරය තුළ ඇති සාධක මඟින් හානිකර බලපෑම් ඇති කරයි. ආතති ආකාර දෙකකි.

ජෛව ආතති (ජෛව සාධක මඟින්)

අජෛවී ආතති (අජෛව සාධක මඟින්)

අජෛවී ආතති

- සුලබ අජෛවී ආතති තත්ත්ව ගණනාවක් අතරින් පහත දැක්වෙන ආතති සාකච්ඡා කෙරේ.
  - නියං ආතති
  - සීතල ආතති
  - ලවණ ආතති

නියං ආතති

- ශාකයකට ජලය අවශෝෂණය කෙරෙන ශීඝ්‍රතාවට වඩා උත්ස්වේදනය මඟින් ජලය බැහැර වන ශීඝ්‍රතාව වැඩි නම් ශාක මැලවීම සිදු වෙයි. එමෙන් ම දිගු කාලයක් නියඟය පවතින විට ශාක මිය යෑමට පවා හැකි ය. ජලය හිඟ/නියඟ තත්ත්ව යටතේ ශාකවල පැවැත්ම තහවුරු කර ගැනීමට අදාළ පාලන පද්ධති ශාක සතු ය.
- ජලය හිඟ වූ විට ඇබ්සිසික් අම්ලය නිපදවීම හා නිදහස් වීම උත්තේජනය වෙයි. (ABA) පාලක සෛලවල පටල මත ක්‍රියා කරමින් පූටිකා වැසියෑමට ලක් කරවා උත්ස්වේදනය අඩු කරවයි. තෘණ පත්‍ර රෝල් වී, බටයක් ආකාරයට සෑදීමෙන් පෘෂ්ඨ වර්ගඵලය අඩු වීමෙන් උත්ස්වේදනය අඩු වේ. නියං කාලවලදී සමහර ශාක පත්‍ර හලයි.

සීතල ආතති

- සෛලයක පටලයේ උෂ්ණත්වය යම් අවධි උෂ්ණත්ව මට්ටමකට වඩා අඩු වන විට එහි තරලමය ස්වභාවය නැති වේ. එයට හේතුව පටලයේ ඇති ලිපිඩ අණු ස්ඵටික ව්‍යුහයක් බවට පත් වෙමින් අවහිර වීමයි. එවිට පටලය හරහා ද්‍රව්‍ය පරිවහනය වීම වැළකී, සෛලීය ක්‍රියා කෙරේ බලපෑම් ඇති කරයි. එමෙන් ම සීතලට ප්‍රතිචාරයක් ලෙස ශාක සෛලවල ප්ලාස්ම පටලයේ ලිපිඩ සංයුතිය වෙනස් කරයි. අසංතෘප්ත මේද අම්ල අනුපාතය වැඩි කර, අඩු උෂ්ණත්වයේදීත් පටලය වැඩි තරලමය බවකින් තබා ගනී.
- ජලය මිදීම ද සීතල ආතතියකි. ද්‍රාව්‍යවලින් සරු සයිටොසෝලයේ ජලය මිදීමට පෙර, සෛල බිත්තියේ හා අන්තර්සෛලීය අවකාශවල ජලය මිදෙයි. සෛල බිත්ති තුළ ද්‍රව ජලය අඩු වීම මඟින් බහිෂ්සෛලීය ජල විභවය අඩු කර සයිටොසෝලයෙන් ජලය පිට වීමට හේතු වේ. එහි ප්‍රතිඵලය ලෙස සෛල ප්ලාස්මයේ අධික ද්‍රව්‍ය සාන්ද්‍රණයක් ඇති වේ. මේ තත්ත්වය හානිකර වී සෛලය මිය යෑමට හේතුවිය හැකි ය.
- මිදීමට ඔරොත්තු දෙන ශාකවල, ශීත සෘතුවේ ආරම්භයට පෙර සීනි වැනි විශේෂිත ද්‍රාව්‍යවල සෛලප්ලාස්මීය මට්ටම් ඉහළ නංවා ජල හානිය අඩුකර සෛලය විජලනයට ලක් වීම වළකයි.

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ලවණ ආතති

- ලවණ ආතති - පස තුළ වැඩිපුර ලවණ ඇති විට (ඉහළ ලවණතාව) පාංශු ද්‍රාවණයේ ජල විභවය අඩු වේ. ඒ හේතුවෙන් පසේ සිට මුල් දක්වා ජල විභව අනුක්‍රමණය අඩු වෙයි. මෙය මුල් මඟින් ජලය අවශෝෂණය අඩු වීමට මඟපාදයි.
- සාමාන්‍යයෙන් පස තුළ ඉතා වැඩි ලවණතාව ශාකවලට විෂ වේ. බොහෝ ශාක ඉහළ සාන්ද්‍රණ හොඳින් දරා ගත හැකි ද්‍රාව්‍ය නිපදවා, මධ්‍යස්ථ පාංශු ලවණතාවයට ප්‍රතිචාර දක්වයි. ඒවා කාබනික සංයෝග වන අතර, එවා මඟින් සෛලයේ ජල විභවය, පාංශු ද්‍රාවණයේ ජල විභවයට වඩා, වැඩි සෘණ අගයක් පවත්වා ගනී.
- ඇතැම් ශාකවල ලවණ ග්‍රන්ථි හරහා වැඩිපුර ඇති ලවණ පත්‍ර පෘෂ්ඨය හරහා ශාකයෙන් බැහැර කරයි. මේවා ලවණ දරා ගන්නා ශාකවල දැකිය හැකි ය. (ලවණ ශාක).
උදා: කඩොලාන ශාක වැඩි ප්‍රමාණයක්.

පෞෂ්ටික ආතති

ශාක පලිබෝධයන් හා ව්‍යාධිජනකයන්ගෙන් ආරක්ෂා වන ආකාරය,

- ශාක ආරක්ෂක යන්ත්‍රණවල දී, සමහර සංයෝග හා ව්‍යුහ ශාකයේ පවතින අතර, සමහර ඒවා ආසාදනය වූ පසුව හා පලිබෝධකයන්ගේ ආක්‍රමණවලට පසුව ඇති වේ. එනිසා ආරක්ෂක යන්ත්‍රණ වර්ග දෙකකට බෙදිය හැකි ය. පෙර සිට පැවති යන්ත්‍රණ හා ප්‍රේරිත යන්ත්‍රණ ලෙස ය.

පෙර සිට පැවති ව්‍යුහමය හා රසායනික ආරක්ෂක යන්ත්‍රණ

- අපිවර්තීය සෛල ආවරණය කරන ඉටි සහ උච්චර්මයේ ප්‍රමාණය සහ තත්ත්වය
- අපිවර්තීය සෛල බිත්තිය වල ව්‍යුහය හා සනකම
- පූර්විකාවල ප්‍රමාණය, ස්ථානය හා හැඩය
- ද්විතියික පරිවෘත්තිජ කාණ්ඩ (උදා: නිකොටින්), පිතෝල (ෆ්ලැවනොයිඩ, ලිග්නීන් සහ ටැනීන්), ටර්පිනොයිඩ (ඇසඩිරැක්ටින් (Azadirachtin)) සහ ලෙක්ටීන්
- කටු, තුණ්ඩ, ට්‍රිකෝම
- රසායනික ආරක්ෂක යාන්ත්‍රණවලට ද්විතියික පරිවෘත්තිජ කාණ්ඩ නිපද වීම අයත් වේ. එනම්, සයනොජනික ග්ලයිකොසයිඩ වැනි විෂ සංයෝග, නිකොටින් වැනි ඇල්කොලයිඩ, ෆ්ලැවනොයිඩ වැනි ෆීනෝලික සංයෝග, ලිග්නීන් හා ටැනීන්, ටර්පිනොයිඩ (ඇසඩිරැක්ටින් (Azadirachtin)) හා ලෙක්ටීන්

ප්‍රේරිත ව්‍යුහමය හා රසායනික ආරක්ෂක යන්ත්‍රණ

- සෛල බිත්තියේ රූප විද්‍යාත්මක වෙනස් වීම්
- වල්කය හා ජේදස්තරය සෑදීම
  - පිතෝලික සංයෝග නිපදවීම
  - විෂ සංයෝග නිපදවීම
- දිලීර සෛල බිත්ති බිඳ හෙළන හෝ කෘමි අවයවලට හානි කරන එන්සයිම නිපදවීම

© 2020 ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි.